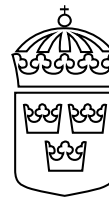

Regeringens proposition 2018/19:48

Insolvensregister enligt 2015 års insolvensförordning

Prop.
2018/19:48

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 28 februari 2019

Stefan Löfven

Morgan Johansson
(Justitiedepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

2015 års insolvensförordning syftar till att ge skuldsatta företag och privatpersoner bättre möjligheter till en andra chans och till att fler typer av insolvensförfaranden ska omfattas av EU-reglerna än vad som gällt tidigare. För svensk del innebär det utvidgade tillämpningsområdet att även skuldsanering och F-skuldsanering omfattas av förordningen utöver konkurs och företagsrekonstruktion. Enligt 2015 års insolvensförordning ska medlemsstaterna upprätta nationella insolvensregister där vissa uppgifter om insolvensförfaranden ska offentliggöras. Informationen ska göras tillgänglig och vara kostnadsfritt sökbar på den europeiska e-juridikportalen, där medlemsstaternas nationella insolvensregister ska sammankopplas.

I propositionen föreslår regeringen kompletterande bestämmelser till regleringen om insolvensregister. Förslagen innebär att det införs en samlad reglering om insolvensregister i lagen med kompletterande bestämmelser till 2015 års insolvensförordning. Registren ska innehålla uppgifter om alla de svenska insolvensförfaranden som omfattas av förordningen. Bolagsverket ska vara registreringsmyndighet för insolvensregistren över konkurser och företagsrekonstruktioner. Kronofogdemyndigheten ska vara registreringsmyndighet för insolvensregistret över skuldsaneringar och F-skuldsaneringar.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 juni 2019.

Innehållsförteckning

1	Förslag till riksdagsbeslut	4
2	Lagtext	5
2.1	Förslag till lag om ändring i konkurslagen (1987:672)	5
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (1996:764) om företagsrekonstruktion	6
2.3	Förslag till lag om ändring i lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet	7
2.4	Förslag till lag om ändring i skuldsaneringslagen (2016:675)	9
2.5	Förslag till lag om ändring i lagen (2016:676) om skuldsanering för företagare	10
2.6	Förslag till lag om ändring i lagen (2017:473) med kompletterande bestämmelser till 2015 års insolvensförordning	11
3	Ärendet och dess beredning	13
4	Nya regler om insolvensregister	14
4.1	Behovet av kompletterande bestämmelser	14
4.2	Alla svenska insolvensförfaranden bör registreras	15
4.3	En samlad reglering om insolvensregister	18
4.4	Ansvar för insolvensregistren	23
4.5	Vilka uppgifter ska registreras?	25
4.6	Hur ska uppgifterna användas?	27
4.7	Hur länge ska uppgifterna vara registrerade?	31
5	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	34
6	Konsekvenser	34
7	Författningskommentar	36
7.1	Förslaget till lag om ändring i konkurslagen (1987:672)	36
7.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (1996:764) om företagsrekonstruktion	37
7.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet	37
7.4	Förslaget till lag om ändring i skuldsaneringslagen (2016:675)	38
7.5	Förslaget till lag om ändring i lagen (2016:676) om skuldsanering för företagare	38
7.6	Förslaget till lag om ändring i lagen (2017:473) med kompletterande bestämmelser till 2015 års insolvensförordning	39
Bilaga 1	2015 års insolvensförordning	43
Bilaga 2	Sammanfattning av betänkandet (SOU 2016:17)	98

Bilaga 3	Betänkandets författningsförslag	103	Prop. 2018/19:48
Bilaga 4	Förteckning över remissinstanserna	120	
Bilaga 5	Lagrådsremissens lagförslag.....	121	
Bilaga 6	Lagrådets yttrande	129	
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 28 februari 2019	130	

1 Förslag till riksdagsbeslut

Regeringens förslag:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i konkurslagen (1987:672).
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1996:764) om företagsrekonstruktion.
3. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet.
4. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i skuldsaneringslagen (2016:675).
5. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2016:676) om skuldsanering för företagare.
6. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2017:473) med kompletterande bestämmelser till 2015 års insolvensförordning.

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i konkurslagen (1987:672)

Härigenom föreskrivs i fråga om konkurslagen (1987:672)¹ dels att 15 kap. 6–8 §§ ska upphöra att gälla, dels att 15 kap. 5 § och rubriken närmast före 15 kap. 5 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

15 kap.

Register över konkurser

Registrering av konkurser²

Hos Bolagsverket ska, för de ändamål som anges i 6 §, med hjälp av automatisk databehandling föras ett för hela landet gemensamt register över fysiska personers och dödsbonds konkurser.

I handelsregisterlagen (1974:157), aktiebolagslagen (2005:551) och lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar finns det bestämmelser om registrering av juridiska personers konkurser.

5 §³

I lagen (2017:473) med kompletterande bestämmelser till 2015 års insolvensförordning finns bestämmelser om registrering av konkurser i ett insolvensregister.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juni 2019.

2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för konkurser som har beslutats före ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse av 15 kap. 6 § 2004:241
15 kap. 7 § 1995:793
15 kap. 8 § 2004:241.

² Senaste lydelse 1995:793.

³ Senaste lydelse 2018:713.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1996:764) om företagsrekonstruktion

Härigenom föreskrivs att det i lagen (1996:764) om företagsrekonstruktion ska införas en ny paragraf, 4 kap. 15 §, och närmast före 4 kap. 15 § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap.

Registrering av företagsrekonstruktioner

15 §

I lagen (2017:473) med kompletterande bestämmelser till 2015 års insolvensförordning finns bestämmelser om registrering av företagsrekonstruktioner i ett insolvensregister.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2019.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet

Prop. 2018/19:48

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 1 § och 2 kap. 14 § lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §²

Denna lag tillämpas vid behandling av personuppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet med utsökning och indrivning, skuldsanering, F-skuldsanering, betalningsföreläggande och handräckning, europeiskt betalningsföreläggande, tillsyn i konkurs samt i annan verksamhet som särskilt åligger Kronofogdemyndigheten, om behandlingen är helt eller delvis automatiserad eller om uppgifterna ingår i eller är avsedda att ingå i en strukturerad samling av personuppgifter som är tillgängliga för sökning eller sammanställning enligt särskilda kriterier.

Denna lag tillämpas vid behandling av personuppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet med utsökning och indrivning, skuldsanering, F-skuldsanering, betalningsföreläggande och handräckning, europeiskt betalningsföreläggande, tillsyn i konkurs samt i annan verksamhet som särskilt åligger Kronofogdemyndigheten, om behandlingen är helt eller delvis automatiserad eller om uppgifterna ingår i eller är avsedda att ingå i en strukturerad samling av personuppgifter som är tillgängliga för sökning eller sammanställning enligt särskilda kriterier. *Lagen tillämpas dock inte vid behandling av personuppgifter i insolvensregistret över skuldsaneringar och F-skuldsaneringar enligt lagen (2017:473) med komplementerande bestämmelser till 2015 års insolvensförordning.*

Bestämmelserna i 4, 5 och 7 §§, 2 kap. samt 3 kap. 3 a § gäller även vid behandling av uppgifter om juridiska personer och avlidna.

2 kap.

14 §³

Uppgifter får behandlas i databasen för att tillhandahålla information som behövs i Kronofogdemyndighetens verksamhet för

1. handläggning av ärenden om skuldsanering och F-skuldsanering,
2. förebyggande av överskuld-sättning, och
2. förebyggande av överskuld-sättning,

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 2006:733.

² Senaste lydelse 2016:685.

³ Senaste lydelse 2018:230.

3. att föra ett insolvensregister över skuldsaneringar och F-skuldsaneringar enligt lagen (2017:473) med kompletterande bestämmelser till 2015 års insolvensförordning, och

3. tillsyn, kontroll, uppföljning och planering av verksamheten.

4. tillsyn, kontroll, uppföljning och planering av verksamheten.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2019.

2.4 Förslag till lag om ändring i skuldsaneringslagen (2016:675)

Prop. 2018/19:48

Härigenom föreskrivs att det i skuldsaneringslagen (2016:675) ska införas en ny paragraf, 60 §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

60 §

I lagen (2017:473) med kompletterande bestämmelser till 2015 års insolvensförordning finns bestämmelser om registrering av skuldsaneringar i ett insolvensregister.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2019.

2.5 Förslag till lag om ändring i lagen (2016:676) om skuldsanering för företagare

Härigenom föreskrivs att det i lagen (2016:676) om skuldsanering för företagare ska införas en ny paragraf, 62 §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

62 §

I lagen (2017:473) med kompletterande bestämmelser till 2015 års insolvensförordning finns bestämmelser om registrering av F-skuldsaneringar i ett insolvensregister.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2019.

2.6 Förslag till lag om ändring i lagen (2017:473) med kompletterande bestämmelser till 2015 års insolvensförordning

Prop. 2018/19:48

Härigenom föreskrivs att det i lagen (2017:473) med kompletterande bestämmelser till 2015 års insolvensförordning ska införas sex nya paragrafer, 13–18 §§, och närmast före 13 § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Insolvensregister

13 §

Insolvensförfaranden enligt 2015 års insolvensförordning som inleds i Sverige ska registreras i insolvensregister.

Bolagsverket ska föra ett insolvensregister över konkurser och ett insolvensregister över företagsrekonstruktioner. Kronofogdemyndigheten ska föra ett insolvensregister över skuldsaneringar och F-skuldsaneringar.

14 §

I insolvensregistren ska beslut om att inleda ett insolvensförfarande och andra uppgifter om förfarandet registreras.

15 §

Insolvensregistren får användas för att göra uppgifterna i registren tillgängliga i enlighet med 2015 års insolvensförordning och för att i övrigt lämna upplysningar om insolvensförfaranden till den som begär det.

Insolvensregistret över konkurser får användas för uppföljning av och tillsyn över de övriga register som Bolagsverket för.

16 §

En uppgift i insolvensregistret över konkurser ska gallras fem år efter den dag då konkursen avslutades eller konkursbeslutet upphävdes.

17 §

En uppgift i insolvensregistret över företagsrekonstruktioner ska gallras fem år efter den dag då företagsrekonstruktionen upphörde eller beslutet om företagsrekonstruktion upphävdes.

18 §

En uppgift i insolvensregistret över skuldsaneringar och F-skuldsaneringar ska gallras fem år efter den dag då inledandebeslutet meddelades eller, om uppgiften gäller F-skuldsanering, tre år efter den dagen. Om en betalningsplan löper ut senare, ska dock uppgiften gallras den dag då planen löper ut.

Om ett beslut om att inleda skuldsanering eller F-skuldsanering upphävs eller om skuldsanering eller F-skuldsanering inte beviljas, ska uppgiften gallras redan när det beslut som avslutar ärendet får laga kraft. Detsamma gäller om ett ärende om skuldsanering eller F-skuldsanering avskrivs eller om en beslutad skuldsanering eller F-skuldsanering upphävs efter omprövning.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 juni 2019.
 2. Lagen tillämpas inte på insolvensförfaranden som har inletts före ikraftträdandet.

Den 20 maj 2015 antogs Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden (2015 års insolvensförordning). 2015 års insolvensförordning är en omarbetning av rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden. 2015 års insolvensförordning syftar till att förbättra möjligheterna till en andra chans för skuldsatta företag och privatpersoner och till att fler typer av insolvensförfaranden ska omfattas av EU-reglerna. För svensk del innebär det utvidgade tillämpningsområdet att även skuldsanering och F-skuldsanering omfattas av förordningen utöver konkurs och företagsrekonstruktion. 2015 års insolvensförordning tillämpas i de flesta delar sedan den 26 juni 2017. Förordningen och en rättelse till den finns som *bilaga 1*. Bilagorna A och B till förordningen är numera ersatta genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/946 av den 4 juli 2018 om ersättande av bilagorna A och B till förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden på grund av att vissa medlemsstater haft behov av att justera de uppgifter som finns i bilagorna avseende dem.

I januari 2015 fick en särskild utredare i uppdrag att analysera innebördens av 2015 års insolvensförordning från ett svenskt perspektiv och föreslå de kompletterande författningsändringar och andra åtgärder som den omarbetade förordningen ger anledning till. Uppdraget redovisades i mars 2016 i betänkandet EU:s reviderade insolvensförordning m.m. (SOU 2016:17). En sammanfattning av betänkandet finns i *bilaga 2* och betänkandets författningsförslag finns i *bilaga 3*.

Betänkandet har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 4*. Remissyttrandena finns tillgängliga i lagstiftningsärendet (Ju2016/01882/L2).

En del av utredningens förslag har behandlats i regeringens proposition Kompletterande bestämmelser till 2015 års insolvensförordning och har redan lett till lagstiftning (prop. 2016/17:125, bet. 2016/17:CU16, rskr. 2016/17:260). I detta lagstiftningsärende behandlas de delar av betänkandet som avser insolvensregister.

Under beredningen av lagstiftningsärendet har det bedömts att en annan lagteknisk lösning bör väljas än den som utredningen föreslår och även att ansvaret som registreringsmyndighet bör fördelas på ett annat sätt. Synpunkter på utkast till de föreslagna lagändringarna har därför inhämtats från Bolagsverket, Kronofogdemyndigheten, Datainspektionen, Domstolsverket och länsstyrelserna.

I utredningens uppdrag ingick även att – utan att lämna författningsförslag – överväga behovet av gemensamma nordiska internationellt privaträttsliga regler om skuldsanering, med utgångspunkt i en rapport som presenterats på uppdrag av Nordiska ministerrådet (Nordisk gälds-sanering, TemaNord 2010:598). Utredningen bedömer att det finns ett behov av gemensamma nordiska regler om ömsesidigt erkännande av skuldsanering, men konstaterar att detta förutsätter gemensamt arbete inom Norden och att hänsyn måste tas till EU-kompetensen på området. Betänkandet föranleder inte någon vidare åtgärd i denna del men regeringen följer fortsatt frågan, som bl.a. har tagits upp inom ramen för Nordiska ämbetsmannakommittén för lagstiftningsfrågor.

Regeringen beslutade den 17 januari 2019 att inhämta Lagrådets yttrande över de lagförslag som finns i *bilaga 5*. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 6*. Lagrådets förslag, som regeringen följer, behandlas i författningskommentaren.

4 Nya regler om insolvensregister

4.1 Behovet av kompletterande bestämmelser

Regeringens bedömning: Det behövs kompletterande bestämmelser till regleringen om insolvensregister i 2015 års insolvensförordning.

Utredningens bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans invänder mot utredningens bedömning.

Skälen för regeringens bedömning: Enligt 2015 års insolvensförordning ska medlemsstaterna upprätta nationella insolvensregister där uppgifter om insolvensförfaranden offentliggörs. I registren ska vissa uppgifter om de nationella insolvensförfaranden som förordningen tillämpas på föras in (s.k. föreskriven information). Dessa uppgifter omfattar enligt artikel 24.2 följande information: a) den dag ett insolvensförfarande inleddes, b) den domstol vid vilken ett insolvensförfarande har inletts och eventuellt målnummer, c) typ av insolvensförfarande som har inletts och eventuell relevant underkategori av förfaranden som har inletts i enlighet med nationell rätt, d) uppgift om huruvida behörigheten att inleda förfarandet grundar sig på artikel 3.1, 3.2 eller 3.4, e) om gäldenären är ett företag eller en juridisk person, gäldenärens namn, registreringsnummer, säte eller, om detta avviker, postadress, f) om gäldenären är en enskild person, namn, registreringsnummer i förekommande fall och postadress eller, om adressen är skyddad, gäldenärens födelseort och födelsedatum, g) namn på, postadress eller e-postadress till den förvaltare som i förekommande fall har utsetts i förfarandet, h) i förekommande fall tidsfrist för att anmäla fordringar eller hänvisning till kriterierna för beräkningen av denna tidsfrist, i) i förekommande fall dagen för avslutande av huvudinsolvensförfarandet och j) den domstol till vilken ett överklagande av beslutet om att inleda insolvensförfarandet ska ges in och i förekommande fall inom vilken tidsfrist det ska göras, eller en hänvisning till kriterierna för beräkningen av denna tidsfrist.

Föreskriven information ska göras tillgänglig och vara kostnadsfritt sökbar på den europeiska e-juridikportalen, där medlemsstaternas nationella insolvensregister ska vara sammankopplade. Systemet ska tillhandahålla en söktjänst i syfte att tillgängliggöra information som finns i insolvensregistren (artiklarna 25.1 och 27). Personuppgifter som finns i de nationella insolvensregistren ska vara tillgängliga via e-juridikportalen så länge de är tillgängliga enligt nationell rätt (artikel 83). Europeiska kommissionen ska anta genomförandeakter om bland annat tekniska åtgärder för att säkerställa

it-säkerheten för informationen inom systemet för sammankoppling av insolvensregister (artikel 25.2). Prop. 2018/19:48

Medlemsstaterna får enligt 2015 års insolvensförordning även inkludera annan information än föreskriven information i sina insolvensregister och får då också ta ut en avgift för tillgången till sådan information (artiklarna 24.3 och 27.2).

Medlemsstaterna kan välja att inte inkludera uppgifter om konsumenter i insolvensregistren (artikel 24.4, se vidare avsnitt 4.2).

2015 års insolvensförordning är som EU-förordning direkt tillämplig i medlemsstaterna och ska inte genomföras i nationell rätt. Detta hindrar inte att det införs kompletterande bestämmelser av verkställande karaktär. Medlemsstaterna är tvärtom skyldiga att se till att förordningen kan tillämpas i praktiken och får ett effektivt genomslag. Förordningens bestämmelser om insolvensregister är i första hand riktade till medlemsstaterna och är inte helt anpassade till de olika system och begrepp som finns i nationell rätt (jfr bedömningen i den finska propositionen att förordningens bestämmelser om insolvensregister är av ”direktivkaraktär”, RP 12/2017 rd s. 9). För att förordningen ska kunna tillämpas och få ett effektivt genomslag behövs därför kompletterande bestämmelser.

4.2 Alla svenska insolvensförfaranden bör registreras

Regeringens förslag: Även insolvensförfaranden som avser konsumenter ska registreras i insolvensregister.

Utredningens förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanser tillstyrker eller har inga invändningar mot utredningens förslag. *Kronofogdemyndigheten* ser positivt på att tillgången till information inte begränsas. Även *Bolagsverket* och *Föreningen Sveriges Kronofogdar* stöder att tillgången till uppgifter om insolvensförfaranden som rör enskilda inte begränsas. *Konsumentverket* är positivt till ett nytt skuldsaneringsregister och välkomnar att skuldsaneringsbeslut ska vara sökbara via e-juridikportalen. *Yrkesföreningen för budget- och skuldrådgivare i kommunal tjänst* konstaterar att förslaget om ett skuldsaneringsregister innebär ett intrång i den personliga integriteten men anser att fördelarna med att omfattas av 2015 års insolvensförordning i sin helhet vida överväger nackdelarna. *Landsorganisationen i Sverige* invänder inte mot utredningens förslag, men anser att frågor om arbetstagares och arbetssökandes integritet i förhållande till vilka uppgifter en arbetsgivare har rätt att ta del av behöver utredas vid införandet av ett skuldsaneringsregister. Genom ett nytt insolvensregister tillkommer ytterligare ett register som arbetsgivare eller blivande arbetsgivare kan begära uppgifter från. Liknande synpunkter framförs även av *Tjänstemännens centralorganisation*, som efterfrågar att regeringen tar fram ett lagförslag om integritetsskydd för arbetstagare och registerutdrag i arbetslivet.

Skälen för regeringens förslag

Även insolvensförfaranden som rör konsumenter bör registreras

Enligt artikel 24.4 i 2015 års insolvensförordning är medlemsstaterna inte skyldiga att i insolvensregistren inkludera och göra tillgänglig information som avser enskilda personer som inte bedriver näringsverksamhet (konsumenter). Detta hänger samman med det intrång i den personliga integriteten som ett offentliggörande innebär. Om en medlemsstat väljer att inte inkludera information om konsumenter i sina insolvensregister gäller dock inte reglerna om erkännande fullt ut. I sådant fall ska en utländsk borgenär påverkas av insolvensförfarandet endast under förutsättning att borgenären har tagit emot viss information om förfarandet. Om den utländska borgenären inte har tagit emot sådan information, får förfarandet alltså inte effekt mot borgenären. Det finns således ett samband mellan kravet på att medlemsstaterna upprättar insolvensregister och tillgängliggör dem på den europeiska e-juridikportalen och förordningens regler om ömsesidigt erkännande av insolvensförfaranden.

De svenska insolvensförfaranden som omfattas av 2015 års insolvensförordning är konkurs, företagsrekonstruktion, skuldsanering och F-skuldsanering (2 § lagen [2017:473] med kompletterande bestämmelser till 2015 års insolvensförordning, se även bilaga A till 2015 års insolvensförordning och prop. 2016/17:125 s. 28). Av dessa kan konkurs, skuldsanering och under vissa förutsättningar F-skuldsanering avse konsumenter. Frågan är om Sverige bör utnyttja undantaget i artikel 24.4 eller om även information om insolvensförfaranden som rör konsumenter bör registreras i insolvensregister i enlighet med förordningen.

I Sverige befrias gäldenären efter en skuldsanering även från ansvar för betalningen av skulder som inte är kända i ärendet (47 § skuldsaneringslagen [2016:675] och 49 § lagen [2016:676] om skuldsanering för företagare). Genom att skuldsanering och F-skuldsanering omfattas av 2015 års insolvensförordning får dessa förfaranden verkan i andra medlemsstater. Det innebär att en gäldenär som har genomgått en skuldsanering är skyddad mot att en utländsk borgenär gör gällande sin fordran mot gäldenären genom t.ex. ett utmätningsförfarande i en annan medlemsstat dit gäldenären har flyttat efter avslutad skuldsanering eller där gäldenären arbetar. Om Sverige skulle utnyttja undantaget i artikel 24.4, skulle denna effekt inte inträda i förhållande till okända utländska borgenärer (om skulden inte är känd i ärendet, får borgenären inte information om förfarandet). Det skulle innebära att en väsentlig och eftersträvd effekt av att 2015 års insolvensförordning omfattar även skuldsaneringar skulle utebli. Som *Yrkesföreningen för budget- och skuldrådgivare i kommunal tjänst* och *Konsumentverket* lyfter fram får gäldenären större frihet och trygghet om en skuldsanering får verkan inom hela EU. Att enskilda skuldsaneringsgäldenärer omfattas av registreringen medför alltså, som *Kronofogdemyndigheten* framhåller, ett skydd för dessa gäldenärer i förhållande till utländska borgenärer och underlättar för dem att bli skuldfria. Detta talar med styrka mot att undanta konsumenter från de svenska insolvensregistren. Ingen remissinstans har heller invänt mot att konsumenter ska omfattas.

Det bör vidare beaktas att det i svensk rätt finns ett flertal föreskrifter som innebär att beslut om insolvensförfaranden som rör konsumenter

offentliggörs genom kungörelse och registrering. Konkursbeslut och beslut om att inleda och bevilja skuldsanering eller F-skuldsanering kungörs (2 kap. 24 § konkurslagen [1987:672], 19 och 28 §§ skuldsaneringslagen och 21 och 30 §§ lagen om skuldsanering för företagare). Kungörelse sker i Post- och Inrikes Tidningar på Bolagsverkets webbplats och informationen är tillgänglig där under två års tid. Bolagsverket för vidare ett register där uppgifter om konkurser som avser fysiska personer registreras. Registret får användas för att ge upplysningar till den som begär uppgifter om sådana konkurser (15 kap. 5–7 §§ konkurslagen). De uppgifter som finns i detta register motsvarar i stor utsträckning den information som enligt 2015 års insolvensförordning ska finnas i insolvensregister. Redan i dag offentliggörs alltså uppgifter om insolvensförfaranden som rör konsumenter. Att sådana uppgifter offentliggörs har att göra med vikten av att borgenärer får kännedom om insolvensförfaranden för att kunna ta till vara sina intressen och de konsekvenser som i vissa fall följer med borgenärens underlåtenhet att anmäla en fordran i förfarandet (se bl.a. prop. 2005/06:124 s. 54 f.).

Sammantaget anser regeringen, i likhet med utredningen, att insolvensförfaranden som rör konsumenter också bör registreras i insolvensregister.

Landsorganisationen i Sverige och *Tjänstemännens centralorganisation* tar upp att registrering av enskildas skuldsaneringsförfaranden innebär en risk för att arbetstagare och arbetssökande i större utsträckning kommer att behöva lämna ut uppgifter om huruvida de är föremål för skuldsanering. Regeringen konstaterar att dessa uppgifter offentliggörs redan i dag och att de under viss tid även är sökbara på internet, varför denna risk inte bör överdrivas. *Tjänstemännens centralorganisation* efterfrågar att regeringen tar fram ett lagförslag om integritetsskydd för arbetstagare och registerutdrag i arbetslivet. Denna fråga kan inte hanteras inom ramen för detta lagstiftningsärende, men regeringen har påbörjat ett arbete för att stärka den personliga integriteten i arbetslivet. Inom Regeringskansliet bereds ett förslag om förbud för arbetsgivare att begära att arbetssökande visar utdrag ur belastningsregistret när det saknas lagstöd. Som ett led i det arbetet har en särskild utredare fått i uppdrag att kartlägga, analysera och ta ställning till om det finns behov av ett utökat författningsstöd för vissa aktörer att i egenskap av arbetsgivare få tillgång till uppgifter om enskilda som finns i belastningsregistret. Uppdraget ska redovisas senast den 30 april 2019 (dir. 2018:12 och 2018:110).

Möjligheten att begränsa sökningar i registren

Det finns vissa möjligheter för medlemsstaterna att införa särskilda föreskrifter för sökningar i insolvensregistren som gäller konsumenter. För sådana sökningar får medlemsstaterna kräva att den som söker efter information anger kompletterande sökkriterier (artikel 27.3). Vidare får medlemsstaterna föreskriva dels att en begäran om att få tillgång till information ska göras direkt till den registerförande myndigheten, dels att den som står bakom begäran kan visa att han eller hon har ett legitimt intresse (artikel 27.4). Begäran till den registerförande myndigheten ska kunna göras via ett elektroniskt formulär, och den som begär tillgång till information ska få svar från den registerförande myndigheten inom tre dagar. Syftet med bestämmelserna är att medlemsstater ska kunna försvåra

tillgången till information som rör konsumenter med hänsyn till enskildas integritet.

Utredningen föreslår att Sverige inte ska använda sig av de möjligheter till begränsning som finns i artikel 27. Enligt utredningen skulle ett krav på att den som söker information i insolvensregistren ska visa att han eller hon har ett legitimt intresse stämma mindre väl överens med den syn på uppgifters offentlighet som den svenska lagstiftningen ger uttryck för. Regeringen delar denna uppfattning och konstaterar att det framstår som svårmotiverat att uppställa ett sekretessliknande krav för uppgifter i insolvensregistren samtidigt som motsvarande uppgifter finns tillgängliga på Bolagsverkets webbplats genom kungörelse i Post- och Inrikes Tidningar och i konkursregistret, inte minst då en sådan ordning riskerar att drabba främst utländska borgenärer. När det gäller möjligheten att kräva ett särskilt förfarande för åtkomst till uppgifter i registren anser utredningen att värdet av att begränsa tillgången till uppgifter om enskilda måste ställas mot den administration som ett sådant förfarande skulle innebära. Med beaktande av att merparten av den information som ska finnas i insolvensregistren redan är tillgänglig på internet genom att den kungörs i Post- och Inrikes Tidningar bedömer utredningen att den möjliga vinst ur integritetssynpunkt som ett sådant förfarande skulle innebära inte uppväger nackdelarna med ett särskilt förfarande för åtkomst till uppgifterna. Enligt regeringen finns det fog för även den bedömningen.

Ingen remissinstans har invänt mot utredningens förslag. Tvärtom uttalar flera remissinstanser, bl.a. *Föreningen Sveriges Kronofogdar* och *Bolagsverket*, att de ställer sig positiva till att tillgången till information i svenska insolvensregister inte ska begränsas. Det är dock viktigt att sökbarheten på den europeiska e-juridikportalen inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå syftet med tillgängliggörandet. Regeringen avser därför att noga följa arbetet inom EU inför sammankopplingen och tillgängliggörandet på e-juridikportalen och hur detta system kommer att utformas. Arbetet inom EU innebär bl.a. att Europeiska kommissionen senast den 26 juni 2019 ska anta genomförandeakter avseende minimikriterier för den söktjänst som tillhandahålls genom den europeiska e-juridikportalen. Om det skulle visa sig finnas behov av att begränsa möjligheterna till sökningar i registren, kan föreskrifter om detta meddelas av regeringen.

4.3 En samlad reglering om insolvensregister

Regeringens förslag: Det införs en samlad reglering om insolvensregister i kompletteringslagen till 2015 års insolvensförordning.

Till följd av detta ska bestämmelserna i konkurslagen om register över fysiska personers och dödsbors konkurser upphöra att gälla.

Det ska i konkurslagen, lagen om företagsrekonstruktion, skuldsaneringslagen och lagen om skuldsanering för företagare upplysas om att det finns bestämmelser om registrering av insolvensförfaranden i kompletteringslagen till 2015 års insolvensförordning.

Utredningens förslag skiljer sig från regeringens eftersom utredningen väljer en annan lagteknisk lösning. I stället för en samlad reglering föreslår

utredningen att befintliga register, i vilka uppgifter om insolvensförfaranden registreras redan i dag, ska byggas ut och att det ska införas en ny lag om skuldsaneringsregister.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanser tillstyrker eller har inga invändningar mot utredningens förslag. *Finansbolagens Förening* anser att det är positivt att använda befintliga register i den mån det är möjligt för att begränsa kostnaderna och tidsåtgången. *Landsorganisationen i Sverige* konstaterar att det finns fördelar med ett samlat register, men att gällande ordning verkar fungera och att det inte finns skäl att ändra den. *Svenska Bankföreningen* förordar däremot att det upprättas ett nytt samlat register över samtliga insolvensförfaranden i Sverige i stället för att bygga vidare på befintliga register eftersom det skulle bli mer överblickbart, effektivt och sannolikt mer rättssäkert. Även *Bolagsverket* anser att en annan lagteknisk lösning bör väljas än den som utredningen föreslår, bl.a. för att inte riskera att t.ex. aktiebolagsregistret i sin helhet behöver kopplas samman med andra register på den europeiska e-juridikportalen. Enligt verket behöver det tydligt framgå av lag att det ska föras ett särskilt insolvensregister även över juridiska personers konkurser och företagsrekonstruktioner, och ett sådant uttryckligt stöd skulle kunna framgå av konkurslagen (1987:672) respektive lagen (1996:764) om företagsrekonstruktion. Det vore enligt Bolagsverket även bra om det av regleringen framgår att uppgifter om insolvens för juridiska personer som inte omfattas av 2015 års insolvensförordning, bl.a. försäkringsföretag, kreditinstitut och värdepappersföretag, inte ska antecknas i insolvensregistren. Bolagsverket anser vidare att det inte är förenligt med handelsregisterlagen (1974:157) att i handelsregistret registrera förfaranden avseende ideella föreningar och trossamfund som inte bedriver näringsverksamhet.

Skälen för regeringens förslag

Det är mest ändamålsenligt med en särskild reglering om insolvensregister...

Det finns i svensk rätt ett flertal föreskrifter som innebär att beslut om insolvensförfaranden offentliggörs genom kungörelse och registrering.

Beslut om konkurs och beslut om att inleda och bevilja skuldsanering eller F-skuldsanering kungörs (2 kap. 24 § konkurslagen, 19 och 28 §§ skuldsaneringslagen [2016:675] och 21 och 30 §§ lagen [2016:676] om skuldsanering för företagare). Vid företagsrekonstruktion kungörs beslut om ackordsförhandling (3 kap. 13 § lagen om företagsrekonstruktion). Kungörelse sker i Post- och Inrikes Tidningar på Bolagsverkets webbplats.

Bolagsverket för vidare ett antal register där uppgifter om konkurser och företagsrekonstruktioner registreras. Beslut om en konkurs som avser en fysisk person eller ett dödsbo registreras i registret över fysiska personers och dödsbors konkurser (15 kap. 5 och 7 §§ konkurslagen). Beslut om konkurs och om företagsrekonstruktion avseende aktiebolag registreras i aktiebolagsregistret (25 kap. 48 § och 27 kap. 1 § aktiebolagslagen [2005:551]). I handelsregistret registreras beslut om konkurser och företagsrekonstruktioner när det gäller vissa andra näringsidkare, bl.a. enskilda näringsidkare och handelsbolag (1 och 16 §§ handelsregisterlagen). Om en ekonomisk förening försätts i konkurs eller är föremål för företagsrekonstruktion, ska detta registreras i föreningsregistret (18 kap. 11 § och 19 kap. 1 § lagen [2018:672] om ekonomiska föreningar). Det finns vidare

bestämmelser som innebär att Bolagsverket ska registrera beslut om konkurser och företagsrekonstruktioner som avser europabolag och europakooperativ (7 § lagen [2004:575] om europabolag och 10 § lagen [2006:595] om europakooperativ).

Stiftelser registreras inte av Bolagsverket utan i stiftelseregister, som förs av de länsstyrelser som är registreringsmyndigheter för stiftelser. Beslut om konkurser och företagsrekonstruktioner som avser stiftelser registreras i dessa register (10 kap. 1 och 4 §§ stiftelselagen [1994:1220]).

Jämfört med de uppgifter om konkurser och företagsrekonstruktioner som i dag registreras i olika register innebär 2015 års insolvensförordning att något fler uppgifter behöver registreras. Uppgifter om skuldsaneringar och F-skuldsaneringar registreras inte i något offentligt register i dag. Det innebär att bestämmelser om registrering i enlighet med 2015 års insolvensförordning behöver införas när det gäller dessa insolvensförfaranden.

Utredningen överväger om Post- och Inrikes Tidningar skulle kunna användas som insolvensregister, men landar i att det inte är lämpligt med hänsyn till att det handlar om ett kungörelseorgan som skiljer sig från hur register normalt är utformade. Regeringen delar denna bedömning.

Utredningen föreslår i stället att de utökade krav på registrering som 2015 års insolvensförordning innebär ska uppfyllas genom att den registrering som i dag sker i olika register utnyttjas och byggs ut. Det rör sig om registret över fysiska personers och dödsbonds konkurser (konkursregistret), de associationsrättsliga register som förs av Bolagsverket och stiftelseregistren. I denna del innebär utredningens förslag att gällande bestämmelser om registrering i konkursregistret, aktiebolagsregistret, handelsregistret, föreningsregistret och stiftelseregister kompletteras med föreskrifter om att ytterligare uppgifter ska föras in i registren för att uppfylla kraven i 2015 års insolvensförordning. När det gäller skuldsaneringar och F-skuldsaneringar föreslår utredningen att det införs ett nytt register, som ska regleras i en ny lag om skuldsaneringsregister.

I likhet med *Bolagsverket* ser regeringen vissa svårigheter med utredningens förslag.

Bortsett från konkursregistret är de befintliga register i vilka beslut om konkurser och företagsrekonstruktioner registreras inga renodlade insolvensregister utan associationsrättsliga register som innehåller uppgifter om förhållanden hos en juridisk person, oavsett om den är föremål för ett insolvensförfarande eller inte. Dessa register innehåller alltså mycket mer än endast uppgifter om eventuella insolvensförfaranden och det vore mindre lyckat med en ordning som innebär att det finns en risk för att t.ex. hela aktiebolagsregistret behöver kopplas samman med andra register på den europeiska e-juridikportalen, vilket Bolagsverket befarar. Vidare sker registrering i de associationsrättsliga registren i regel när den juridiska personen bildas. Utredningens förslag utgår när det gäller juridiska personer från att gäldenären redan är registrerad i aktiebolagsregistret, handelsregistret, föreningsregistret eller stiftelseregistren. Reglerna om behörig domstol i 2015 års insolvensförordning bygger dock inte på att ett insolvensförfarande nödvändigtvis ska inledas där en juridisk person är registrerad. Ett insolvensförfarande ska nämligen i regel inledas där gäldenären har sina huvudsakliga intressen (artikel 3). Det innebär att en svensk domstol kan fatta beslut om att ett bolag som är registrerat i en annan

medlemsstat men som har sina huvudsakliga intressen i Sverige ska försättas i konkurs.

Tillämpningsområdet för 2015 års insolvensförordning överensstämmer inte heller i alla delar med tillämpningsområdet för de bestämmelser som reglerar registrering i de associationsrättsliga registren. Som Bolagsverket påpekar tillämpas 2015 års insolvensförordning inte på insolvensförfaranden som rör försäkringsföretag, kreditinstitut, värdepappersföretag och andra företag eller institut, i den utsträckning dessa omfattas av direktiv 2001/24/EG. Förordningen tillämpas inte heller på förfaranden som rör företag för kollektiva investeringar (artikel 1.2). Flertalet av de juridiska personer som faller utanför förordningens tillämpningsområde registreras i bankregistret och försäkringsregistret och omfattas därmed inte av utredningens förslag till reglering av insolvensregister. Detta gäller dock inte samtliga juridiska personer som omfattas av undantaget. Vissa av dem registreras i aktiebolagsregistret eller föreningsregistret. Utredningens förslag innebär vidare att insolvensförfaranden som rör ideella föreningar och registrerade trossamfund som inte bedriver näringsverksamhet ska registreras i handelsregistret, trots att dessa juridiska personer inte omfattas av handelsregisterlagen. Som Bolagsverket anför kan lämpligheten av detta ifrågasättas. Det förhållandet att registrering i handelsregistret i viss mån är frivillig talar också mot en sådan ordning.

Att bygga vidare på de associationsrättsliga registren innebär dessutom att regleringen av registerfrågor i de associationsrättsliga regelverken blir tillämplig även på den registrering som sker enligt 2015 års insolvensförordning. Dessa regelverk innehåller bl.a. föreskrifter om behandlingen av personuppgifter, direktåtkomst, utlämnande i elektronisk form och överklagande. Någon motsvarande reglering finns inte i konkursregistret och föreslås inte heller i utredningens förslag till ny lag om skuldsaneringsregister. Det innebär att olika regler skulle gälla i fråga om olika insolvensregister. Enligt regeringen kan det ifrågasättas om en sådan ordning är ändamålsenlig.

Mot bakgrund av det anförda anser regeringen att särskilda regler om insolvensregister enligt 2015 års insolvensförordning bör införas i stället för att bygga vidare på befintliga register.

...och regleringen bör vara samlad

En särskild reglering om insolvensregister skulle kunna byggas upp på så sätt att föreskrifter ges i de författningar som reglerar de svenska insolvensförfarandena. Regler om insolvensregister över konkurser och företagsrekonstruktioner skulle kunna placeras i konkurslagen respektive lagen om företagsrekonstruktion, i enlighet med vad *Bolagsverket* föreslår, och regler om insolvensregister över skuldsaneringar och F-skuldsaneringar i en egen lag eller i skuldsaneringslagen och lagen om skuldsanering för företagare. Regeringen ser dock nackdelar med en sådan lösning, bl.a. eftersom tillämparen skulle behöva gå till flera olika författningar för att hitta de svenska reglerna om insolvensregister enligt 2015 års insolvensförordning. Det framstår därför som mer ändamålsenligt med en samlad reglering om insolvensregister över svenska insolvensförfaranden, i linje med vad *Svenska Bankföreningen* förordar. Utredningen överväger också en samlad reglering i form av ett nytt insolvensregister och lyfter fram

fördelarna med att regleringen i så fall skulle kunna anpassas till de krav som ställs i 2015 års insolvensförordning och vara lätt att överblicka och sammankoppla med den europeiska e-juridikportalen. Av bl.a. kostnads-skäl och för att befintlig registrering ska kunna utnyttjas avstår utredningen från att föreslå en sådan reglering. Frågan om en samlad reglering är dock närmast en fråga av lagteknisk karaktär, som inte bör hindra att registerförande myndigheter utnyttjar befintliga tekniska lösningar, så länge insolvensregistren kan hållas åtskilda från andra register och databaser. Mot denna bakgrund anser regeringen att regleringen om svenska insolvensregister lämpligen bör införas i lagen (2017:473) med kompletterande bestämmelser till 2015 års insolvensförordning. På så sätt samlas de lagregler som anknuter till bestämmelserna i 2015 års insolvensförordning om insolvensregister och förordningens tillämpningsområde, vilket underlättar för tillämparna och gör regleringen mer överskådlig. De hänvisningar som i den lagen görs till 2015 års insolvensförordning är dynamiska, dvs. avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen (se prop. 2016/17:125 s. 50).

Utredningen anför att en mer samlad reglering innebär att det behöver övervägas om uppgifter om konkurser och företagsrekonstruktioner även i fortsättningen ska föras in i de associationsrättsliga registren. Som nämns ovan fyller de associationsrättsliga registren delvis andra syften än insolvensregister enligt 2015 års insolvensförordning. I dessa register bör relevant information om en juridisk person vara tillgänglig och det är då viktigt att de även innehåller en uppgift om att den juridiska personen är föremål för ett insolvensförfarande, om så är fallet. Att det införs en särskild reglering om insolvensregister enligt 2015 års insolvensförordning innebär därför inte att den registrering av konkursbeslut och beslut om företagsrekonstruktioner som görs i de associationsrättsliga registren bör tas bort. Nuvarande regler om detta bör alltså behållas.

När det gäller konkursregistret, dvs. registret över fysiska personers och dödsbonds konkurser, finns det dock anledning att göra en annan bedömning. Registret infördes 1995 bl.a. för att myndigheter, företrädare för näringslivet och kreditinstitut var intresserade av att enkelt och snabbt kunna få reda på olika uppgifter i samband med konkurser (se prop. 1994/95:189 s. 47). Konkursregistret fyller alltså i stor utsträckning samma syfte som insolvensregister enligt 2015 års insolvensförordning. Samtliga fysiska personers och dödsbonds konkurser omfattas av 2015 års insolvensförordning. De konkurser som registreras i konkursregistret kommer alltså att registreras i insolvensregistret över konkurser. De uppgifter som ska registreras i konkursregistret har vidare i huvudsak sin motsvarighet i de uppgifter som enligt 2015 års insolvensregister ska finnas i insolvensregister. Sammantaget görs därför bedömningen att bestämmelserna i konkurslagen om konkursregistret bör upphöra att gälla till följd av att en samlad reglering om insolvensregister införs i lagen med kompletterande bestämmelser till 2015 års insolvensförordning.

För att underlätta för tillämparna bör det i konkurslagen, lagen om företagsrekonstruktion, skuldsaneringslagen och lagen om skuldsanering för företagare införas upplysningsbestämmelser om att det finns bestämmelser om registrering av insolvensförfaranden i lagen med kompletterande bestämmelser till 2015 års insolvensförordning. Däremot bedöms upplysningsbestämmelsen i 15 kap. 5 § andra stycket konkurslagen om att

det i vissa associationsrättsliga författningar finns bestämmelser om registrering av juridiska personers konkurser kunna tas bort. Bestämmelsen är inte uttömmande och har inte heller någon motsvarighet i lagen om företagsrekonstruktion.

4.4 Ansvaret för insolvensregistren

Regeringens förslag: Bolagsverket ska föra ett insolvensregister över konkurser och ett insolvensregister över företagsrekonstruktioner.

Kronofogdemyndigheten ska föra ett insolvensregister över skuldsaneringar och F-skuldsaneringar.

Utredningens förslag överensstämmer delvis med regeringens förslag. Utredningen föreslår att Bolagsverket även ska föra insolvensregistret över skuldsaneringar och F-skuldsaneringar. Utifrån sin lagtekniska lösning föreslår utredningen vidare att de länsstyrelser som för stiftelseregister ska ansvara för registrering enligt 2015 års insolvensförordning som rör stiftelser.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanser tillstyrker eller har inga invändningar mot utredningens förslag. *Kronofogdemyndigheten* anser att ansvaret för att registrera uppgifter om insolvensförfaranden avseende stiftelser bör föras över till Bolagsverket för att ansvaret för insolvensregistren inte ska vara uppdelat mellan flera myndigheter. *Föreningen Sveriges Kronofogdar* anser att den bästa ordningen skulle vara att föra över stiftelseregistret från länsstyrelserna till Bolagsverket för att så långt som möjligt samla informationen på ett ställe, men att det är bättre att uppgifter om insolvensförfaranden för stiftelser finns hos länsstyrelserna så länge inte hela stiftelseregistret flyttas.

Skälen för regeringens förslag

Konkurser och företagsrekonstruktioner bör registreras av Bolagsverket

Utredningen föreslår att Bolagsverket ska ansvara för registrering av konkurser och företagsrekonstruktioner i insolvensregister, med undantag för insolvensförfaranden som rör stiftelser. Även med regeringens förslag, som innebär att särskilda regler om insolvensregister införs i stället för att bygga vidare på befintliga register, är det naturligt att Bolagsverket är registreringsmyndighet eftersom Bolagsverket redan i dag registrerar merparten av alla beslut om konkurser och företagsrekonstruktioner. I likhet med *Kronofogdemyndigheten* och *Föreningen Sveriges Kronofogdar* anser regeringen att det finns ett värde i att försöka koncentrera ansvaret för registreringen. Det är därför lämpligt att Bolagsverket ansvarar för all registrering av konkurser och företagsrekonstruktioner i insolvensregister, dvs. även sådana som rör stiftelser. Det förhållandet att länsstyrelserna alltjämt kommer att ansvara för den registrering som enligt stiftelselagen (1994:1220) ska ske i stiftelseregister föranleder – till skillnad från vad *Föreningen Sveriges Kronofogdar* anser – inte någon annan bedömning. Bolagsverket och berörda länsstyrelser har under beredningen av lagstiftningsärendet också ställt sig bakom den lösning som regeringen nu föreslår. Med denna lösning samlas således registreringen av samtliga

Prop. 2018/19:48 konkurser och företagsrekonstruktioner enligt 2015 års insolvensförordning hos Bolagsverket.

Skuldsaneringar och F-skuldsaneringar bör registreras av Kronofogdemyndigheten

När det gäller insolvensregistret över skuldsaneringar och F-skuldsaneringar föreslår utredningen att Bolagsverket ska vara registreringsmyndighet. Som utredningen konstaterar finns det i dag inget offentligt register över skuldsaneringar och F-skuldsaneringar, men uppgifter om sådana insolvensförfaranden finns hos Kronofogdemyndigheten eftersom myndigheten handlägger skuldsaneringsärenden. Mot den bakgrunden överväger utredningen i första hand om Kronofogdemyndigheten bör föra registret, men bedömer att myndigheten saknar erfarenhet av denna typ av register och konstaterar att myndigheten även ställt sig tveksam till ett sådant uppdrag. Regeringen konstaterar dock att Kronofogdemyndigheten har flera databaser och därigenom erfarenhet av digital hantering av bl.a. personuppgifter. Som den myndighet som i regel fattar beslut om att inleda och bevilja skuldsanering har Kronofogdemyndigheten vidare både tillgång till den information som ska registreras i insolvensregistret och kunskap om de ärenden som registreringen avser. Om Kronofogdemyndigheten själv sköter registreringen, behöver uppgifter inte heller föras över från Kronofogdemyndigheten till en annan myndighet för registrering. Det ligger sammantaget närmast till hands att Kronofogdemyndigheten ska föra registret, även om det innebär att ansvaret för att föra insolvensregister inte samlas hos en myndighet. Kronofogdemyndigheten har under beredningen av detta lagstiftningsärende inte haft några invändningar mot en sådan lösning. Regeringen föreslår därför att registreringen av skuldsaneringar och F-skuldsaneringar enligt 2015 års insolvensförordning ska skötas av Kronofogdemyndigheten.

Tillgängliggörande på e-juridikportalen

Medlemsstaterna ska enligt 2015 års insolvensförordning tillgängliggöra föreskriven information i insolvensregistren kostnadsfritt via systemet för sammankoppling av insolvensregister (artikel 27.1). Detta innebär att informationen ska vara sökbar på den europeiska e-juridikportalen. Europeiska kommissionen ska senast den 26 juni 2019 anta genomförandeakter som ska reglera hur sammankopplingen ska ske. Med utredningens förslag ska respektive myndighet ha ansvar för tillgängliggörandet på e-juridikportalen för det register som myndigheten för. Bolagsverket har redan i dag en uppkoppling till den europeiska e-juridikportalen inom ramen för systemet för sammankoppling av företagsregister (Business Registers Interconnection System). Det framstår därför som mest kostnadseffektivt och ändamålsenligt att Bolagsverket ansvarar för tillgängliggörandet av information på den europeiska e-juridikportalen för samtliga svenska insolvensregister, dvs. även för insolvensregistret över skuldsaneringar och F-skuldsaneringar. Bolagsverket har förklarat sig vara villigt att åta sig detta ansvar. Denna fråga, liksom frågan om personuppgiftsansvaret för behandlingen av personuppgifter i insolvensregistren, regleras lämpligen i förordning.

Regeringens förslag: Insolvensförfaranden enligt 2015 års insolvensförordning som inleds i Sverige ska registreras i insolvensregister. I insolvensregistren ska beslut om att inleda ett insolvensförfarande och andra uppgifter om förfarandet registreras.

Utredningens förslag överensstämmer i sak med regeringens, men utredningen föreslår en annan lagteknisk lösning. Lösningen innebär att det i befintliga författningar och i en ny lag om skuldsaneringsregister inför bestämmelser om vilka uppgifter om insolvensförfaranden som ska antecknas i respektive register.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanser tillstyrker eller har inga invändningar mot utredningens förslag. *Föreningen Sveriges Kronofogdar* anser att det skulle vara fördelaktigt om mer information kunde tillföras e-juridikportalen än vad medlemsstaterna är skyldiga att göra. *Datainspektionen* anser att det bör klargöras om även beslut om beviljad skuldsanering ska registreras. Även *Kronofogdemyndigheten* tar upp detta och anser att såväl beslut om att inleda som beslut om att bevilja skuldsanering bör registreras. *Skatteverket* och *Helsingborgs tingsrätt* anser att det bör klargöras när en skuldsanering kan anses avslutad. Enligt Skatteverket bör en skuldsanering utan betalningsplan (s.k. nollbeslut) anses vara avslutad efter utgången av den tid under vilken borgenärerna har möjlighet att begära omprövning av skuldsaneringen på grund av att gäldenärens ekonomiska förhållanden väsentligen har förbättrats.

Skälen för regeringens förslag

Svenska beslut ska registreras i insolvensregistren

Regleringen i 2015 års insolvensförordning innebär att varje medlemsstat är skyldig att ha ett eller flera insolvensregister, i vilka uppgifter om insolvensförfaranden som har inletts i medlemsstaten i fråga ska registreras. Dessa insolvensregister ska sammankopplas på den europeiska e-juridikportalen för att underlätta tillgången till information över gränserna. Regleringen får anses bygga på tanken att varje medlemsstat ska registrera endast de insolvensförfaranden som inleds i den egna medlemsstaten (jfr prop. 2016/17:173 s. 466). Den reglering i 2015 års insolvensförordning som innebär att utländska insolvensförfaranden i vissa fall ska registreras i andra medlemsstaters offentliga register får anses avse andra register än insolvensregister, t.ex. fastighetsregister (se artikel 29, 6 § lagen [2017:473] med kompletterande bestämmelser till 2015 års insolvensförordning och prop. 2016/17:125 s. 34 f.). Det bör mot denna bakgrund tydligt anges att endast svenska insolvensförfaranden ska registreras i insolvensregistren. Regeringen föreslår en bestämmelse med denna innebörd.

Det behövs kompletterande föreskrifter om vad som ska registreras

Enligt 2015 års insolvensförordning ska viss s.k. föreskriven information registreras i de nationella insolvensregistren (artikel 24.2). Det rör sig om bl.a. information om när insolvensförfarandet inleddes och vilken gäldenär

insolvensförfarandet avser. Medlemsstaterna får föra in ytterligare information i registren (artikel 24.3).

Vilka uppgifter som måste finnas med i insolvensregistren framgår alltså av 2015 års insolvensförordning. För att bestämmelserna i förordningen ska få effektivt genomslag behövs dock vissa kompletterande bestämmelser. Det finns t.ex. behov av att klargöra om såväl beslut om att inleda som beslut om att bevilja skuldsanering eller F-skuldsanering ska registreras. Det är sannolikt lämpligt att båda dessa beslut registreras. Vidare kan det finnas anledning att klargöra när en skuldsanering eller F-skuldsanering kan anses avslutad vid registrering i insolvensregistret, något som *Skatteverket* och *Helsingborgs tingsrätt* efterfrågar. Regeringen avser därför att i förordning ge föreskrifter som kompletterar reglerna i 2015 års insolvensförordning om vilka uppgifter som ska finnas i insolvensregistren. I linje med utredningen och till skillnad från *Föreningen Sveriges Kronofogdar* anser regeringen att inriktningen bör vara att göra de kompletteringar som bedöms nödvändiga och ändamålsenliga med utgångspunkt i den föreskrivna informationen. Om det visar sig finnas ett behov av att inkludera ytterligare uppgifter, kan det ske genom föreskrifter i förordning. Eftersom bl.a. personuppgifter av integritetskänslig karaktär kommer att registreras i insolvensregistren är det dock lämpligt att övergripande föreskrifter som anger ramen för vad de svenska insolvensregistren får innehålla ges i lag. Regeringen föreslår därför att det i lag anges att beslut om att inleda ett insolvensförfarande och andra uppgifter om förfarandet ska registreras i insolvensregister.

Syftet med insolvensregister är att ge offentlighet åt uppgifter i registren, och uppgifterna ska enligt 2015 års insolvensförordning tillgängliggöras på den europeiska e-juridikportalen. Det innebär att de uppgifter som registreras i insolvensregistren bör vara offentliga (jfr prop. 1994/95:189 s. 51). Detta innebär i sin tur att uppgifter för vilka sekretess gäller inte bör tas in i insolvensregister (jfr prop. 2014/15:148 s. 69). Registreringen i insolvensregistren ska utgå från meddelade beslut, som i regel inte innehåller uppgifter som är föremål för sekretess (jfr prop. 2005/06:161 s. 54). I den mån ett beslut undantagsvis ändå skulle innehålla sekretessbelagda uppgifter, bör dessa uppgifter inte registreras. I sammanhanget noteras att uppgifter som är föremål för sekretess, t.ex. skyddade adressuppgifter, inte tas in i en kungörelse av ett beslut om konkurs eller skuldsanering. Motsvarande tillämpning bör ske när det gäller insolvensregistren (jfr artikel 24.2 f). Som utredningen konstaterar är personnummer i Sverige ett tillförlitligt sätt att identifiera en enskild person, vilket innebär att det i princip alltid kommer vara möjligt att identifiera gäldenären även om vissa personuppgifter skulle vara hemliga.

Regeringens förslag: Insolvensregistren ska få användas för att göra uppgifterna i registren tillgängliga i enlighet med 2015 års insolvensförordning och för att i övrigt lämna upplysningar om insolvensförvaranden till den som begär det.

Bolagsverket ska få använda insolvensregistret över konkurser för uppföljning av och tillsyn över de övriga register som verket för.

De uppgifter som finns i Kronofogdemyndighetens skuldsaneringsdatabas ska få användas för att föra insolvensregistret över skuldsaneringar och F-skuldsaneringar. Vid behandling av personuppgifter i insolvensregistret över skuldsaneringar och F-skuldsaneringar ska lagen om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet inte tillämpas.

Utredningens förslag överensstämmer delvis med regeringens. Utredningens förslag skiljer sig från regeringens förslag främst eftersom utredningen föreslår en annan lagteknisk lösning. När det gäller konkurs och företagsrekonstruktion innebär utredningens förslag att de regler om användningen av uppgifter som gäller för registret över fysiska personers och dödsbonds konkurser, aktiebolagsregistret, handelsregistret, föreningsregistret och stiftelseregistren ska tillämpas även på den registrering som sker i dessa register med anledning av 2015 års insolvensförordning. Utredningen föreslår att personuppgiftslagen (1998:204) ska gälla vid behandling av uppgifter i skuldsaneringsregistret och att uppgifter ur det registret även ska kunna användas för uppföljning av och tillsyn över övriga register som förs hos den registerförande myndigheten och för att utfärda bevis om att en person inte är föremål för skuldsanering, dvs. en motsvarighet till konkursfrihetsbevis.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanser tillstyrker eller har inga invändningar mot utredningens förslag. *Helsingborgs tingsrätt* ifrågasätter behovet av att i lag reglera ändamålet med skuldsaneringsregistret. Tingsrätten ställer sig också frågande till hur skuldsaneringsregistret ska kunna användas för tillsyn över andra register. *Kronofogdemyndigheten* välkomnar att det ska kunna utfärdas bevis om att en person inte är föremål för skuldsanering. *Datainspektionen* pekar på att utredningens förslag bygger på personuppgiftslagen och att regleringen måste anpassas till EU:s dataskyddsförordning. *UC AB* anför att det av berörda myndigheters registerlagstiftning och uppdrag bör framgå att information ska lämnas ut elektroniskt till verksamheter som verkar med särskilt lagstöd, t.ex. kreditupplysningsverksamhet.

Skälen för regeringens förslag

Regleringen behöver förhålla sig till EU:s dataskyddsförordning

Sedan utredningen lämnade sitt förslag har EU:s dataskyddsförordning – Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) – trätt i kraft. Som *Datainspektionen* påpekar behöver förslagen förhålla sig till detta.

EU:s dataskyddsförordning är en generell reglering för personuppgiftsbehandling inom EU. Det huvudsakliga syftet med förordningen är att ytterligare harmonisera och effektivisera skyddet för personuppgifter för att förbättra den inre marknadens funktion och öka enskildas kontroll över sina personuppgifter. Förordningen utgår från att varje behandling av personuppgifter ska vila på en rättslig grund (artikel 6). En sådan grund är att behandlingen är nödvändig för att fullgöra en rättslig förpliktelse som åvilar den som är personuppgiftsansvarig (artikel 6.1 c). Enligt artikel 6.3 ska grunden för behandlingen fastställas i enlighet med unionsrätten eller en medlemsstats nationella rätt som den personuppgiftsansvarige omfattas av. Medlemsstaternas skyldighet att upprätta insolvensregister och tillgängliggöra information i registren på den europeiska e-juridikportalen framgår av 2015 års insolvensförordning. Det finns alltså en rättslig förpliktelse för de myndigheter som åläggs att föra insolvensregistren att utföra den behandling av personuppgifter som är nödvändig för att föra registren. Att föra insolvensregistren får dessutom anses utgöra en uppgift av allmänt intresse, vilket också utgör grund för behandling av personuppgifter enligt dataskyddsförordningen (artikel 6.1 e).

EU:s dataskyddsförordning är direkt tillämplig i medlemsstaterna och innehåller generella regler om personuppgiftsbehandling. Den innehåller dock många bestämmelser som förutsätter eller ger utrymme för kompletterande nationella bestämmelser. Bestämmelser som på ett generellt plan kompletterar och i viss utsträckning gör undantag för förordningen finns i lagen (2018:218) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning (dataskyddslagen), som har upphävt personuppgiftslagen (se prop. 2017/18:105 s. 21 f.). Dataskyddslagen och föreskrifter som meddelas i anslutning till den lagen gäller om inte annat följer av särskilda sektorsspecifika bestämmelser (jfr prop. 2017/18:115 s. 15).

EU:s dataskyddsförordning ger ett förhållandevis stort utrymme för att behålla eller införa särregleringar för sådan personuppgiftsbehandling som är nödvändig för att den som är personuppgiftsansvarig ska kunna uppfylla en rättslig förpliktelse, utföra en uppgift av allmänt intresse eller behandla uppgifter som ett led i myndighetsutövning (artikel 6.2). Särskilda bestämmelser som föreskriver vad uppgifter i register ska få användas till (ändamålsbestämmelser) och när uppgifterna ska gallras finns bl.a. i 15 kap. 6 och 7 §§ konkurslagen (1987:672). EU:s dataskyddsförordning medger vidare vissa inskränkningar av den enskildes rättigheter enligt förordningen (artikel 23). Det finns t.ex. flera lagar med egna rättelsebestämmelser som omfattar personuppgifter, bl.a. kreditupplysningslagen (1973:1173) och de lagar som reglerar fastighetsregistret och företagsinteckningsregistret (se bl.a. prop. 2017/18:120 och prop. 2017/18:111).

Den lagtekniska lösning som utredningen föreslår innebär att olika regler kommer att gälla för behandling av personuppgifter som finns i insolvensregistren eftersom det finns viss särreglering i de associationsrättsliga författningarna som inte har en motsvarighet i registret över fysiska personers och dödsbans konkurser eller i utredningens förslag till lag om skuldсанeringsregister och vice versa. Regeringen föreslår nu en samlad reglering om insolvensregister enligt 2015 års insolvensförordning. Den registrering som sker i dessa register kommer i princip inte att vara förenad med några rättsverkningar (se artikel 24.5 i 2015 års insolvensförordning). Mot

den bakgrunden bedöms den generella reglering som finns i EU:s dataskyddsförordning, dataskyddslagen och förordningen (2018:219) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning som utgångspunkt vara tillräcklig när det gäller behandlingen av personuppgifter. Särskilda bestämmelser i lag om ändamålet med behandlingen och gallring bedöms dock motiverade (se nedan och avsnitt 4.7).

Vid denna bedömning bör inte heller de särskilda regler om personuppgiftsbehandling som finns i lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet tillämpas vid Kronofogdemyndighetens behandling av personuppgifter i insolvensregistret över skuldsaneringar och F-skuldsaneringar. Däremot bör Kronofogdemyndigheten kunna använda uppgifter i skuldsaneringsdatabasen för att föra insolvensregistret över skuldsaneringar och F-skuldsaneringar. Regeringen föreslår bestämmelser med denna innebörd.

UC AB efterfrågar en reglering av innebörden att registreringsmyndigheterna ska vara skyldiga att lämna ut information elektroniskt till verksamheter som verkar med särskilt lagstöd, t.ex. kreditupplysningsverksamhet. Det finns inte underlag för att införa en sådan bestämmelse nu. Regeringen kommer att överväga behovet av särskilda bestämmelser om utlämnande i elektronisk form av uppgifter i insolvensregistren.

Ändamålet med behandlingen bör förtydligas i lag

Av artiklarna 24 och 27 i 2015 års insolvensförordning framgår att syftet med att medlemsstaterna ska upprätta och upprätthålla insolvensregister är att uppgifter om insolvensförfaranden ska offentliggöras i registren och göras tillgängliga för allmänheten på den europeiska e-juridikportalen. Ändamålet med behandlingen av personuppgifter i insolvensregistren framgår alltså av 2015 års insolvensförordning och det kan, som *Helsingborgs tingsrätt* anför, diskuteras om det finns behov av att ange ändamålet i lag. Regeringen anser dock att det finns skäl för att i vissa avseenden förtydliga vad personuppgifter och andra uppgifter i de svenska insolvensregistren får användas för.

Till att börja med bör det förtydligas att uppgifter i insolvensregistren får användas både för att göra uppgifter om insolvensförfaranden tillgängliga i enlighet med 2015 års insolvensförordning och för att i övrigt lämna upplysningar om insolvensförfaranden till den som begär det. Den som vill ta del av uppgifter i de svenska insolvensregistren måste alltså inte göra en sökning på den europeiska e-juridikportalen utan kan välja att vända sig till den registerförande myndigheten för att få upplysningar (jfr 15 kap. 6 § konkurslagen).

Uppgifterna i registret över fysiska personers och dödsbonds konkurser får enligt 15 kap. 6 § konkurslagen användas för uppföljning av och tillsyn över de övriga register som förs hos Bolagsverket. Syftet med denna bestämmelse är att myndigheten ska kunna bevaka att personer som har försatts i konkurs inte står registrerade som styrelseledamöter i aktiebolag (se prop. 1994/95:189 s. 48). Det bör säkerställas att Bolagsverket kan använda uppgifter om en konkurs på detta sätt även när registret över fysiska personers och dödsbonds konkurser ersätts med insolvensregistret över konkurser. En motsvarande reglering bör därför införas för insolvensregistret över konkurser.

Uppgifterna i registret över fysiska personers och dödsboms konkurser får vidare användas för utfärdande av bevis om att en person eller ett dödsbo inte är försatt i konkurs vid någon domstol i landet, s.k. konkursfrihetsbevis. Regeringen anser inte att det finns behov av att ha en motsvarande bestämmelse i lagen (2017:473) med kompletterande bestämmelser till 2015 års insolvensförordning. Att Bolagsverket utfärdar bevis och utdrag ur sina register framgår av verkets instruktion (4 § andra stycket förordningen [2007:1110] med instruktion för Bolagsverket) och att uppgifter i insolvensregistren får användas för detta ändamål följer av att uppgifterna får användas för att lämna upplysningar om insolvensförfaranden till den som begär det.

Det finns vidare inte skäl att som utredningen föreslår i lag föreskriva att uppgifter i insolvensregistret över skuldsaneringar och F-skuldsaneringar får användas för att utfärda bevis om att en person inte genomgår skuldsanering. Utfärdandet av konkursfrihetsbevis motsvaras av krav i författningar på att en person ska visa att han eller hon inte är försatt i konkurs (se t.ex. 4 kap. 1 § andra stycket rättegångsbalken om domare och 4 § revisorslagen [2001:883] om auktoriserade revisorer). Några motsvarande krav finns inte beträffande skuldsanering eller F-skuldsanering. Detta hindrar inte att en enskild kan vända sig till Kronofogdemyndigheten med en begäran om att myndigheten ska bekräfta att han eller hon inte är föremål för skuldsanering eller F-skuldsanering.

Med den lösning som nu föreslås i fråga om ansvarig registreringsmyndighet finns det inte något behov av att föreskriva att uppgifterna i registret över skuldsaneringar och F-skuldsaneringar ska få användas för uppföljning och tillsyn över andra register.

Av EU:s dataskyddsförordning följer att personuppgifter bara får samlas in för särskilda, uttryckligt angivna och berättigade ändamål. Enligt den s.k. finalitetsprincipen får uppgifterna senare behandlas för andra ändamål så länge dessa är förenliga med insamlingsändamålen (artikel 5.1 b). Av regleringen i förordningen följer vidare att behandling för arkivändamål av allmänt intresse, vetenskapliga eller historiska forskningsändamål eller statistiska ändamål i enlighet med artikel 89.1 inte ska anses vara oförenliga med de ursprungliga ändamålen. Det innebär således att uppgifterna i insolvensregistren under vissa förutsättningar kan behandlas för sådana ändamål (se prop. 2017/18:115 s. 16 f.).

Regeringens förslag: En uppgift i insolvensregistret över konkurser ska gallras fem år efter den dag då konkursen avslutades eller konkursbeslutet upphävdes.

En uppgift i insolvensregistret över företagsrekonstruktioner ska gallras fem år efter den dag då företagsrekonstruktionen upphörde eller beslutet om företagsrekonstruktion upphävdes.

En uppgift i insolvensregistret över skuldsaneringar och F-skuldsaneringar ska gallras fem år efter den dag då inledandebeslutet meddelades eller, om uppgiften gäller F-skuldsanering, tre år efter den dagen. Om en betalningsplan löper ut senare, ska dock uppgiften gallras den dag då planen löper ut. Om ett beslut om att inleda skuldsanering eller F-skuldsanering upphävs eller om skuldsanering eller F-skuldsanering inte beviljas, ska uppgiften gallras redan när det beslut som avslutar ärendet får laga kraft. Detsamma ska gälla om ett ärende om skuldsanering eller F-skuldsanering avskrivs eller om en beslutad skuldsanering eller F-skuldsanering upphävs efter omprövning.

Utredningens förslag överensstämmer delvis med regeringens. Till följd av sitt val av lagteknisk lösning föreslår utredningen en särskild bestämmelse om hur länge uppgifter om konkurs och företagsrekonstruktion som avser andra juridiska personer än dödsbon ska vara tillgängliga på den europeiska e-juridikportalen, vilken i huvudsak motsvarar regeringens förslag om hur länge uppgifterna ska få vara registrerade. Utredningen föreslår ingen kortare gallringstid för skuldsaneringar eller F-skuldsaneringar som inte fullföljs.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanser tillstyrker eller har inga invändningar mot utredningens förslag. *Datainspektionen* pekar på att utredningens förslag saknar bestämmelser om gallring av uppgifter om skuldsanering och F-skuldsanering i de fall då gäldenären inte beviljas skuldsanering och anser att uppgifterna i dessa fall bör gallras senast tre år efter att Kronofogdemyndigheten fattade sitt beslut. *Helsingborgs tingsrätt* anser att gallringsfristen för skuldsanering och F-skuldsanering tydligt bör anknyta till avslutandetidpunkten.

Skälen för regeringens förslag

En begränsning av hur länge uppgifterna får finnas i registren införs

Personuppgifter som lagras i de nationella insolvensregistren ska vara tillgängliga via den europeiska e-juridikportalen så länge de är tillgängliga enligt nationell rätt (artikel 83 i 2015 års insolvensförordning). Förordningen preciserar alltså inte hur länge uppgifterna ska finnas i registren utan överlämnar denna fråga till medlemsstaterna.

Enligt EU:s dataskyddsförordning får personuppgifter inte förvaras i en form som möjliggör identifiering av den registrerade under en längre tid än vad som är nödvändigt för de ändamål för vilka personuppgifterna behandlas (artikel 5.1 e). Av artikel 6.2 och 6.3 i förordningen följer att det, avseende behandling med stöd av artikel 6.1 c eller e, är tillåtet att i nationell lagstiftning reglera bl.a. lagringstid i den rättsliga grunden. Ett exempel på detta är 15 kap. 7 § andra stycket konkurslagen (1987:672)

enligt vilken uppgifterna i registret över fysiska personers och dödsbonds konkurser ska gallras fem år efter utgången av det kalenderår då konkursen avslutades (se Ds 2017:26 s. 42 f.).

Enligt regeringen är det viktigt att uppgifter om insolvensförfaranden inte finns i registren under längre tid än nödvändigt. Detta gäller särskilt för personuppgifter. Det bör därför i lag tydliggöras hur länge uppgifter, såväl personuppgifter som andra uppgifter, ska finnas i insolvensregistren innan de gallras. Samtidigt som gäldenären har ett intresse av att uppgifter inte finns i insolvensregistret längre än nödvändigt har borgenären intresse av att uppgifter finns tillgängliga under viss tid, i vissa fall även efter att insolvensförfarandet har avslutats (jfr prop. 1994/95:189 s. 51 f.). Detta måste beaktas när det bestäms hur länge uppgifterna ska finnas i registren. Eftersom inga uppgifter ska lagras på den europeiska e-juridikportalen (artikel 82 i 2015 års insolvensförordning) innebär gallring av uppgifter i de nationella insolvensregistren att uppgifterna inte längre kommer att vara tillgängliga på e-juridikportalen. Frågan om hur länge den registerförande myndigheten i övrigt får behandla personuppgifter – t.ex. uppgifter i en underrättelse som har inkommit till myndigheten från en domstol – kräver enligt regeringen inte särskilda bestämmelser. För dessa personuppgifter gäller de allmänna bestämmelserna i EU:s dataskyddsförordning om lagringsminimering (artikel 5.1 e).

Med den lagtekniska lösning som utredningen föreslår blir den särskilda bestämmelse om gallring som gäller för registret över fysiska personers och dödsbonds konkurser tillämplig för uppgifter som registreras i det registret med stöd av 2015 års insolvensförordning. Eftersom författningarna om de associationsrättsliga registren inte innehåller några gallringsregler föreslår utredningen i stället en frist för hur länge uppgifterna ska vara tillgängliga på den europeiska e-juridikportalen som överensstämmer med gallringstiden för registret över fysiska personers och dödsbonds konkurser. Den lagtekniska lösning som nu föreslås innebär att regleringen av hur länge uppgifterna i insolvensregistren över konkurser och företagsrekonstruktioner ska finnas kvar i registren kan samlas i en och samma lag. Regeringen delar utredningens bedömning att den frist som i dag gäller för registret över fysiska personers och dödsbonds konkurser är rimlig utifrån ändamålet med registreringen och tillgängliggörandet av uppgifter om konkurser och företagsrekonstruktioner på den europeiska e-juridikportalen (jfr Ds 2017:26 s. 44). Bestämmelserna bör dock lämpligen utformas så att fristen räknas från datumet för konkursens avslutande eller företagsrekonstruktionens upphörande i stället för utgången av det kalenderår då konkursen avslutades eller företagsrekonstruktionen upphörde (jfr 5 kap. 4 § förordningen [2017:667] om registrering av verkliga huvudmän). Det finns även anledning att förtydliga att gallringsfristen räknas från beslutet att upphäva konkursbeslutet eller beslutet om företagsrekonstruktion i det fall högre rätt efter överklagande upphäver lägre rätts beslut (jfr prop. 1994/95:189 s. 51 f.).

För skuldsanering och F-skuldsanering föreslår utredningen en gallringsfrist som motsvarar vad som gäller i fråga om gallring av sådana uppgifter enligt kreditupplysningslagen (1973:1173). Enligt 8 § tredje stycket kreditupplysningslagen ska en uppgift om skuldsanering gallras senast fem år efter den dag då inledandebeslutet meddelades eller, om uppgiften gäller F-skuldsanering, senast tre år efter den dagen. Om en

betalningsplan löper ut senare, ska dock uppgiften gallras senast den dag då planen löper ut. Enligt 2 kap. 18 § lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet gäller längre gallringsfrister för uppgifter om skuldsanering och F-skuldsanering i Kronofogdemyndighetens skuldsaneringsdatabas, nämligen sju respektive fem år efter utgången av det kalenderår då beviljandebeslutet meddelades. Till skillnad från vad som är fallet med insolvensregistren innebär behandlingen av uppgifter i skuldsaneringsdatabasen inte att uppgifterna offentliggörs. Mot den bakgrunden anser regeringen att kreditupplysningslagens kortare frister lämpligen bör tjäna som förebild för motsvarande föreskrifter för insolvensregistret över skuldsaneringar och F-skuldsaneringar. Dessa frister stämmer vidare överens med den frist som i vissa fall gäller för en borgenärs begäran om omprövning av skuldsaneringen eller F-skuldsaneringen (48 § andra stycket skuldsaneringslagen [2016:675] och 50 § andra stycket lagen [2016:676] om skuldsanering för företagare). Som *Skatteverket* och *Kronofogdemyndigheten* framför bör fristen räknas från inledandebeslutet, vilket också gäller enligt kreditupplysningslagen.

Det händer att en skuldsanering eller F-skuldsanering inleds men av någon anledning inte fullföljs. Det kan bl.a. inträffa att domstolen efter överklagande av en borgenär upphäver inledandebeslutet. Efter inledandebeslutet kan det beslutas att skuldsaneringen eller F-skuldsaneringen inte ska beviljas. Vidare kan en beviljad skuldsanering eller F-skuldsanering upphävas efter en omprövning. Intresset av att värna den personliga integriteten talar mot att uppgifter om sådana förfaranden ska finnas kvar i insolvensregistren. Till skillnad från vad som är fallet vid konkurs saknas det enligt regeringen skäl för att i allmänt tillgängliga register bevara historisk information om skuldsaneringar och F-skuldsaneringar som av någon anledning inte har fullföljts (jfr prop. 1994/95:189 s. 51). Regeringen anser därför att det finns skäl att införa bestämmelser som innebär att uppgifter om sådana skuldsaneringar och F-skuldsaneringar gallras ur registret tidigare. Uppgifterna bör i dessa fall gallras när det beslut som innebär att ärendet avslutas får laga kraft.

Sammanfattningsvis föreslår regeringen att uppgifter i ett insolvensregister om en konkurs ska gallras fem år efter den dag då konkursen avslutades eller konkursbeslutet upphävdes och att uppgifter om en företagsrekonstruktion ska gallras fem år efter den dag då företagsrekonstruktionen upphörde eller beslutet om företagsrekonstruktion upphävdes. Uppgifter om en skuldsanering eller F-skuldsanering bör gallras fem respektive tre år efter den dag då inledandebeslutet meddelades. Om en betalningsplan löper ut senare, bör dock uppgifterna gallras den dag då planen löper ut. Om ett beslut om att inleda skuldsanering eller F-skuldsanering upphävs eller om skuldsanering eller F-skuldsanering inte beviljas, bör uppgifter gallras redan när beslutet som avslutar ärendet får laga kraft. Detsamma bör gälla om ett ärende om skuldsanering eller F-skuldsanering avskrivs eller om en beslutad skuldsanering eller F-skuldsanering upphävs efter omprövning.

5 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag: Lagändringarna ska träda i kraft den 1 juni 2019.

De nya reglerna om insolvensregister ska inte tillämpas på insolvensförfaranden som har inletts före ikraftträdandet. Äldre föreskrifter ska fortfarande gälla för registrering av fysiska personers och dödsbans konkurser som har beslutats före ikraftträdandet.

Utredningens förslag överensstämmer inte med regeringens.

Remissinstanserna uttalar sig inte särskilt i denna fråga.

Skälen för regeringens förslag: Bestämmelserna om insolvensregister i 2015 års insolvensförordning gäller från och med den 26 juni 2018 (artiklarna 24.1 och 92). Systemet för sammankoppling av insolvensregister på den europeiska e-juridikportalen ska vara klart ett år senare (artiklarna 25 och 92). För att möjliggöra nödvändiga anpassningar till systemet kommer medlemsstaterna enligt uppgift från Europeiska kommissionen att få viss tid på sig, troligen till slutet av 2020, för att ansluta sina nationella register. De nya reglerna bör mot denna bakgrund träda i kraft så snart som möjligt. Ett tidigare ikraftträdande än den 1 juni 2019 bedöms dock inte möjligt. De nya reglerna om insolvensregister bör tillämpas endast på insolvensförfaranden som inleds efter ikraftträdandet.

Regeringen föreslår nu att insolvensregistret över konkurser ska ersätta regleringen i 15 kap. konkurslagen (1987:672) om registret över fysiska personers och dödsbans konkurser. Eftersom endast beslut som har meddelats från och med den 1 juni 2019 kommer att registreras i insolvensregistret över konkurser bör det införas en övergångsbestämmelse om att äldre föreskrifter om registrering av beslut om fysiska personers och dödsbans konkurser (15 kap. 5–8 §§ konkurslagen) ska gälla för konkurser som har inletts före den tidpunkten. Det innebär att registret över fysiska personers och dödsbans konkurser fasas ut i takt med att de konkurser som inletts före den 1 juni 2019 avslutas.

6 Konsekvenser

Regeringens bedömning: Förslagen bedöms få positiva effekter för enskilda gäldenärer och borgenärer.

Förslaget om att Bolagsverket ska föra insolvensregister över konkurser och företagsrekonstruktioner liksom förslaget att Kronofogdemyndigheten ska föra ett insolvensregister över skuldsaneringar och F-skuldsaneringar medför ökade kostnader för myndigheterna. I budgetpropositionen för 2018 har medel överförts till dessa myndigheter för att finansiera kostnadsökningarna.

För domstolarna bör förslagen leda till endast marginellt ökade kostnader som kan hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

Utredningens bedömning överensstämmer delvis med regeringens. Utredningen bedömer att samtliga kostnadsökningar kan finansieras inom berörda myndigheters befintliga ramar.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanser lämnar utredningens bedömning utan invändning. *Länsstyrelsen i Skåne län* ställer sig dock frågande till utredningens bedömning om att kostnaderna för att bygga ut stiftelseregistret kan bekostas inom befintliga ramar och anser att frågan bör utredas närmare. *Länsstyrelsen i Norrbottens län* anför att utredningens förslag kan medföra it-kostnader och kostnader för personella resurser.

Skälen för regeringens bedömning: Insolvensregistren syftar till att underlätta för borgenärer att bevaka sin rätt i insolvensförfaranden som inleds i andra medlemsstater. I förlängningen kan detta leda till en ökad trygghet, t.ex. för den som vill investera i andra medlemsstater, vilket gynnar näringslivet i stort. Insolvensregistren syftar även till att undvika att det inleds parallella insolvensförfaranden i olika medlemsstater, vilket bör gynna både borgenärer och gäldenärer och leda till lägre kostnader och förluster för dessa. Som konstateras ovan innebär registreringen även fördelar för gäldenären genom att en svensk skuldsanering får effekt gentemot okända utländska borgenärer i andra medlemsstater, vilket förbättrar gäldenärens möjligheter till en andra chans och väg ur överskuld-sättning. Insolvensregistren får mot denna bakgrund betraktas som en del av det skydd för gäldenären som förordningen ger.

I den mån det allmänna är borgenär innebär upprättandet av insolvensregister bättre möjligheter för staten att ta till vara sina intressen i insolvensförfaranden i andra medlemsstater.

Förslaget om att Bolagsverket ska föra insolvensregister över konkurser och företagsrekonstruktioner innebär en engångsvis investeringskostnad. Även tillgängliggörandet av information på den europeiska e-juridikportalen, som Bolagsverket är tänkt att ansvara för, är förenat med en engångsvis kostnad. Vidare innebär förslaget om att Kronofogdemyndigheten ska föra ett insolvensregister över skuldsaneringar och F-skuldsaneringar en engångsvis investeringskostnad för myndigheten. I budgetpropositionen för 2018 ökades engångsvis anslaget 1:11 *Bolagsverket* under utgiftsområde 24 Näringsliv under 2018 med 8 000 000 kronor och anslaget 1:3 *Kronofogdemyndigheten* under utgiftsområde 3 Skatt, tull och exekution under 2018 med 4 000 000 kronor för att finansiera dessa kostnadsökningar. Anslaget 1:5 *Sveriges Domstolar* inom utgiftsområde 4 Rättsväsendet sänktes engångsvis med motsvarande belopp. Eventuella behov av ytterligare finansiering ska ske i linje med de principer om neutralitet för statens budget som riksdagen beslutat om (prop. 1994/95:40, bet. 1994/95:FiU5, rskr. 1994/95:67). Regeringens förslag innebär, till skillnad från utredningens förslag, att länsstyrelserna inte får något registeransvar för insolvensregistren. Några konsekvenser för länsstyrelserna bedöms därför inte uppstå.

Regeringen avser att i förordning meddela föreskrifter om underrättelser till registerförande myndigheter, som kommer att beröra de allmänna domstolarna. Dessa domstolar har redan i dag skyldighet att underrätta framför allt Bolagsverket i samband med beslut om konkurs eller företagsrekonstruktion. De kostnader som en tillkommande underrättelseskyldighet kan föranleda bör endast bli marginella och ryms inom befintliga anslag.

Förslagen bedöms inte ha någon påverkan på jämställdheten mellan män och kvinnor eller möjligheten att nå de integrationspolitiska målen. Förslagen bedöms inte heller ha några miljömässiga konsekvenser.

7 Författningskommentar

7.1 Förslaget till lag om ändring i konkurslagen (1987:672)

15 kap. Information om beslut och åtgärder under konkurs

Registrering av konkurser

5 § 1 lagen (2017:473) med kompletterande bestämmelser till 2015 års insolvensförordning finns bestämmelser om registrering av konkurser i ett insolvensregister.

I paragrafen, som har ett nytt innehåll, anges upplysningsvis att det finns bestämmelser om registrering av konkurser i ett insolvensregister i lagen med kompletterande bestämmelser till 2015 års insolvensförordning. Den hittillsvarande upplysningen om att det i vissa associationsrättsliga författningar finns bestämmelser om registrering av juridiska personers konkurs tas bort. Övervägandena finns i avsnitt 4.3.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 juni 2019.
2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för konkurser som har beslutats före ikraftträdandet.

Enligt *första punkten* träder lagändringarna i kraft den 1 juni 2019. Då upphör de hittillsvarande bestämmelserna i 15 kap. 5–8 §§ om register över fysiska personers och dödsbans konkurser att gälla. Konkurser som inleds från och med den 1 juni 2019 ska i stället registreras i insolvensregistret över konkurser, som regleras i lagen (2017:473) med kompletterande bestämmelser till 2015 års insolvensförordning.

Av *andra punkten* följer att de äldre bestämmelserna om registrering fortsatt ska gälla för konkurser som har beslutats före ikraftträdandet. Det innebär att registret över fysiska personers och dödsbans konkurser kommer att finnas kvar under en övergångsperiod. I takt med att konkurser som har beslutats före den 1 juni 2019 avslutas och uppgifter gallras i enlighet med hittillsvarande 15 kap. 7 § andra stycket kommer registret att fasas ut och helt ersättas av insolvensregistret över konkurser.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

7.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1996:764) om företagsrekonstruktion Prop. 2018/19:48

4 kap. Övriga bestämmelser

Registrering av företagsrekonstruktioner

15 § 1 lagen (2017:473) med kompletterande bestämmelser till 2015 års insolvensförordning finns bestämmelser om registrering av företagsrekonstruktioner i ett insolvensregister.

Paragrafen, som är ny, innehåller en upplysning om att det i lagen med kompletterande bestämmelser till 2015 års insolvensförordning finns bestämmelser om registrering av företagsrekonstruktioner i ett insolvensregister. Övervägandena finns i avsnitt 4.3.

7.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet

1 kap. Allmänna bestämmelser

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag tillämpas vid behandling av personuppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet med utsökning och indrivning, skuldsanering, F-skuldsanering, betalningsföreläggande och handräckning, europeiskt betalningsföreläggande, tillsyn i konkurs samt i annan verksamhet som särskilt åligger Kronofogdemyndigheten, om behandlingen är helt eller delvis automatiserad eller om uppgifterna ingår i eller är avsedda att ingå i en strukturerad samling av personuppgifter som är tillgängliga för sökning eller sammanställning enligt särskilda kriterier. *Lagen tillämpas dock inte vid behandling av personuppgifter i insolvensregistret över skuldsaneringar och F-skuldsaneringar enligt lagen (2017:473) med kompletterande bestämmelser till 2015 års insolvensförordning.*

Bestämmelserna i 4, 5 och 7 §§, 2 kap. samt 3 kap. 3 a § gäller även vid behandling av uppgifter om juridiska personer och avlidna.

I paragrafen anges lagens tillämpningsområde. Övervägandena finns i avsnitt 4.6.

I första stycket görs ett tillägg med anledning av att det i lagen med kompletterade bestämmelser till 2015 års insolvensförordning införs ett insolvensregister över skuldsaneringar och F-skuldsaneringar. Tillägget innebär att förevarande lag inte ska tillämpas vid behandling av personuppgifter i det insolvensregistret. Uppgifter i skuldsaneringsdatabasen får dock användas för registrering i insolvensregistret, se 2 kap. 14 §. Vid behandling av personuppgifter i insolvensregistret över skuldsaneringar och F-skuldsaneringar gäller särskilda bestämmelser i lagen med kompletterande bestämmelser till 2015 års insolvensförordning, utöver den generella regleringen i EU:s dataskyddsförordning och kompletterande föreskrifter till den förordningen.

2 kap. Kronofogdemyndighetens databaser

Skuldsaneringsdatabasen

Ändamål

14 § Uppgifter får behandlas i databasen för att tillhandahålla information som behövs i Kronofogdemyndighetens verksamhet för

1. handläggning av ärenden om skuldsanering och F-skuldsanering,
2. förebyggande av överskuldsättning,
3. att föra ett insolvensregister över skuldsaneringar och F-skuldsaneringar enligt lagen (2017:473) med kompletterande bestämmelser till 2015 års insolvensförordning, och
4. tillsyn, kontroll, uppföljning och planering av verksamheten.

Paragrafen anger för vilka ändamål uppgifter i skuldsaneringsdatabasen får behandlas. Övervägandena finns i avsnitt 4.6.

Av tredje punkten, som är ny, följer att uppgifter i skuldsaneringsdatabasen får användas för registrering i insolvensregistret över skuldsaneringar och F-skuldsaneringar.

7.4 Förslaget till lag om ändring i skuldsaneringslagen (2016:675)

Övriga bestämmelser

60 § I lagen (2017:473) med kompletterande bestämmelser till 2015 års insolvensförordning finns bestämmelser om registrering av skuldsaneringar i ett insolvensregister.

Paragrafen, som är ny, innehåller en upplysning om att det i lagen med kompletterande bestämmelser till 2015 års insolvensförordning finns bestämmelser om registrering av skuldsaneringar i ett insolvensregister. Övervägandena finns i avsnitt 4.3.

7.5 Förslaget till lag om ändring i lagen (2016:676) om skuldsanering för företagare

Övriga bestämmelser

62 § I lagen (2017:473) med kompletterande bestämmelser till 2015 års insolvensförordning finns bestämmelser om registrering av F-skuldsaneringar i ett insolvensregister.

Paragrafen, som är ny, innehåller en upplysning om att det i lagen med kompletterande bestämmelser till 2015 års insolvensförordning finns bestämmelser om registrering av F-skuldsaneringar i ett insolvensregister. Övervägandena finns i avsnitt 4.3.

7.6 Förslaget till lag om ändring i lagen (2017:473) med kompletterande bestämmelser till 2015 års insolvensförordning

Prop. 2018/19:48

Insolvensregister

13 § Insolvensförfaranden enligt 2015 års insolvensförordning som inleds i Sverige ska registreras i insolvensregister.

Bolagsverket ska föra ett insolvensregister över konkurser och ett insolvensregister över företagsrekonstruktioner. Kronofogdemyndigheten ska föra ett insolvensregister över skuldsaneringar och F-skuldsaneringar.

I paragrafen, som är ny, finns föreskrifter om registrering i insolvensregister och vilka myndigheter som ansvarar för registreringen. Övervägandena finns i avsnitt 4.4 och 4.5.

Av *första stycket* följer att beslut om konkurser, företagsrekonstruktioner, skuldsaneringar och F-skuldsaneringar som meddelas i Sverige ska registreras i insolvensregister. Insolvensförfaranden som beslutas i andra länder omfattas inte av paragrafen (jfr 2 och 6 §§). Utanför paragrafen faller vidare svenska insolvensförfaranden som inte omfattas av 2015 års insolvensförordning. Förordningen tillämpas inte på insolvensförfaranden som rör försäkringsföretag, kreditinstitut, värdepappersföretag och andra företag eller institut, i den utsträckning dessa omfattas av direktiv 2001/24/EG, eller företag för kollektiva investeringar (artikel 1.2 i 2015 års insolvensförordning). För dessa juridiska personer finns särskilda regler om insolvens (se lagen [2005:1047] om internationella förhållanden rörande finansiella företags insolvens, prop. 2005/06:37 s. 23 och prop. 2015/16:5 s. 680 f.).

I *andra stycket* anges att Bolagsverket ska föra ett insolvensregister över konkurser och ett insolvensregister över företagsrekonstruktioner. Vidare anges att Kronofogdemyndigheten ska föra ett insolvensregister över skuldsaneringar och F-skuldsaneringar.

14 § I insolvensregistren ska beslut om att inleda ett insolvensförfarande och andra uppgifter om förfarandet registreras.

I paragrafen, som är ny, anges ramen för vad som ska registreras i insolvensregistren. Övervägandena finns i avsnitt 4.5.

Enligt paragrafen ska beslut om att inleda ett insolvensförfarande och andra uppgifter om förfarandet registreras i insolvensregistren. Av artikel 24.2 i 2015 års insolvensförordning framgår vilka närmare uppgifter som ska offentliggöras i insolvensregister. Bland annat ska uppgift om den dag då ett insolvensförfarande inleddes registreras. Det innebär att konkursbeslut, beslut om företagsrekonstruktion och beslut om att inleda skuldsanering eller F-skuldsanering (inledandebeslut) ska registreras. Av artikel 24.3 framgår att medlemsstaterna får inkludera ytterligare uppgifter i insolvensregistren än de som föreskrivs i artikel 24.2. Paragrafen anger dock ramen för vilka uppgifter som kan komma i fråga. Andra uppgifter än sådana som rör insolvensförfaranden kan inte registreras i insolvensregistren. Kompletterande föreskrifter om vilka uppgifter som ska registreras i de svenska insolvensregistren kan ges i förordning.

15 § Insolvensregistren får användas för att göra uppgifterna i registren tillgängliga i enlighet med 2015 års insolvensförordning och för att i övrigt lämna upplysningar om insolvensförfaranden till den som begär det.

Insolvensregistret över konkurser får användas för uppföljning av och tillsyn över de övriga register som Bolagsverket för.

Paragrafen, som är ny, innehåller en ändamålsbeskrivning för insolvensregistren. Övervägandena finns i avsnitt 4.6.

Av första stycket framgår att insolvensregistren får användas för att göra uppgifterna i registren tillgängliga i enlighet med 2015 års insolvensförordning och för att i övrigt lämna upplysningar om insolvensförfaranden till den som begär det. Enligt 2015 års insolvensförordning ska uppgifterna i insolvensregistren offentliggöras och göras tillgängliga för allmänheten på den europeiska e-juridikportalen. Av första stycket följer vidare att den som vill kan vända sig direkt till den registerförande myndigheten för upplysningar om ett insolvensförfarande. Att insolvensregistren får användas för att lämna upplysningar om insolvensförfaranden till den som begär det innebär bl.a. att personuppgifter i insolvensregistret över konkurser får behandlas vid utfärdande av s.k. konkursfrihetsbevis (jfr hittillsvarande 15 kap. 6 § konkurslagen [1987:672], som upphävs, och 4 § andra stycket förordningen [2007:1110] med instruktion för Bolagsverket).

Enligt andra stycket får Bolagsverket använda insolvensregistret över konkurser för uppföljning av och tillsyn över de övriga register som verket för. Det innebär t.ex. att myndigheten får använda uppgifter i registret för att kontrollera om en person som är registrerad som styrelseledamot i ett aktiebolag är försatt i konkurs.

16 § En uppgift i insolvensregistret över konkurser ska gallras fem år efter den dag då konkursen avslutades eller konkursbeslutet upphävdes.

Paragrafen, som är ny, anger hur länge uppgifter ska finnas i insolvensregistret över konkurser. Övervägandena finns i avsnitt 4.7.

Av paragrafen framgår att uppgifterna i insolvensregistret över konkurser ska gallras fem år efter den dag då konkursen avslutades eller konkursbeslutet upphävdes. Paragrafen omfattar alla uppgifter som finns i insolvensregistret, såväl personuppgifter som andra uppgifter. Gallringsfristen räknas från det att beslutet meddelades. Att en konkurs avslutas eller att ett konkursbeslut upphävs innebär alltså inte att uppgifterna i registret omedelbart ska gallras bort (jfr prop. 1994/95:189 s. 57). Bestämmelsen har en motsvarighet i hittillsvarande 15 kap. 7 § andra stycket konkurslagen (1987:672), som upphävs.

17 § En uppgift i insolvensregistret över företagsrekonstruktioner ska gallras fem år efter den dag då företagsrekonstruktionen upphörde eller beslutet om företagsrekonstruktion upphävdes.

Paragrafen, som är ny, anger hur länge uppgifter ska finnas i insolvensregistret över företagsrekonstruktioner. Övervägandena finns i avsnitt 4.7.

Av paragrafen framgår att uppgifter i insolvensregistret över företagsrekonstruktioner ska gallras fem år efter den dag då företagsrekonstruktionen upphörde eller beslutet om företagsrekonstruktion upphävdes. En

motsvarande paragraf, som gäller uppgifter i insolvensregistret över konkurser, finns i 16 §. För en ytterligare kommentar hänvisas till författningskommentaren till den paragrafen.

18 § En uppgift i insolvensregistret över skuldsaneringar och F-skuldsaneringar ska gallras fem år efter den dag då inledandebeslutet meddelades eller, om uppgiften gäller F-skuldsanering, tre år efter den dagen. Om en betalningsplan löper ut senare, ska dock uppgiften gallras den dag då planen löper ut.

Om ett beslut om att inleda skuldsanering eller F-skuldsanering upphävs eller om skuldsanering eller F-skuldsanering inte beviljas, ska uppgiften gallras redan när det beslut som avslutar ärendet får laga kraft. Detsamma gäller om ett ärende om skuldsanering eller F-skuldsanering avskrivs eller om en beslutad skuldsanering eller F-skuldsanering upphävs efter omprövning.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om hur länge uppgifter ska finnas i insolvensregistret över skuldsaneringar och F-skuldsaneringar. Övervägandena finns i avsnitt 4.7.

Enligt *första stycket* gäller olika frister för gallring av uppgifter i insolvensregistret över skuldsaneringar och F-skuldsaneringar beroende på om de avser en skuldsanering eller en F-skuldsanering. Uppgifter om skuldsanering ska gallras fem år efter den dag då inledandebeslutet meddelades medan uppgifter om F-skuldsanering ska gallras tre år efter inledandebeslutet. Uppgifterna ska dock gallras tidigast när betalningsplanen löper ut, oavsett om de avser skuldsanering eller F-skuldsanering. Stycket är utformat med 8 § tredje stycket kreditupplysningslagen (1973:1173) som förebild (jfr prop. 2015/16:125 s. 271).

I *andra stycket*, som utformas i enlighet med *Lagrådets* förslag, behandlas situationer när gallring ska ske tidigare än vad som följer av första stycket. Om ett beslut om att inleda skuldsanering eller F-skuldsanering upphävs av domstol, ska gallring ske när upphävandebeslutet får laga kraft. Även i det fall att skuldsanering eller F-skuldsanering har inletts men Kronofogdemyndigheten avslår ansökan eller domstolen, efter överklagande av Kronofogdemyndighetens beviljandebeslut, beslutar att skuldsaneringen eller F-skuldsaneringen inte ska beviljas, ska gallring ske när beslutet får laga kraft. Detsamma gäller om ett ärende om skuldsanering eller F-skuldsanering avskrivs sedan ett inledandebeslut meddelats eller om en beslutad skuldsanering eller F-skuldsanering upphävs efter omprövning. När beslutet i fråga får laga kraft ska samtliga uppgifter om skuldsaneringen eller F-skuldsaneringen gallras ur registret.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 juni 2019.
2. Lagen tillämpas inte på insolvensförfaranden som har inletts före ikraftträdandet.

Enligt *första punkten* träder lagen i kraft den 1 juni 2019. Det innebär att insolvensförfaranden som inleds från och med den 1 juni 2019 ska registreras i enlighet med de nya reglerna.

I *andra punkten* finns en övergångsbestämmelse som innebär att endast förfaranden som inleds efter ikraftträdandet ska registreras enligt de nya reglerna om insolvensregister. En konkurs eller företagsrekonstruktion har

Prop. 2018/19:48 inlets när konkursbeslut respektive beslut om att inleda företagsrekonstruktionen har meddelats. En skuldsanering eller F-skuldsanering har inlets när beslut om att inleda skuldsaneringen eller F-skuldsanering – inledandebeslut – har meddelats. Om ett inledandebeslut har meddelats före ikraftträdandet ska förfarandet inte registreras i insolvensregistret över skuldsaneringar och F-skuldsaneringar, även om beslut om att bevilja skuldsaneringen eller F-skuldsaneringen meddelas efter ikraftträdandet. Övervägandena finns i avsnitt 5.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2015/848

av den 20 maj 2015

om insolvensförfaranden

(omarbetning)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 81,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Den 12 december 2012 antog kommissionen en rapport om tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 1346/2000 ⁽³⁾. I rapporten konstaterades att förordningen generellt fungerar väl men att det vore önskvärt att förbättra tillämpningen av vissa bestämmelser för att effektivisera handläggningen av gränsöverskridande insolvensförfaranden. Eftersom den förordningen redan har ändrats flera gånger och ytterligare ändringar ska göras, bör den av tydlighetsskäl omarbetas.
- (2) Unionen har som mål att upprätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa.
- (3) För att den inre marknaden ska fungera väl krävs det att gränsöverskridande insolvensförfaranden fungerar effektivt och smidigt. Denna förordning behöver antas för att uppnå detta mål, som faller inom området för rättsligt samarbete i civilrättsliga frågor i den mening som avses i artikel 81 i fördraget.
- (4) Företagens verksamhet har i allt högre grad gränsöverskridande verkningar och regleras därför i allt större utsträckning av unionsrätten. Sådana företags insolvens påverkar även den inre marknads goda funktion och det behövs en unionsakt som ställer krav på samordning av de åtgärder som ska vidtas beträffande en insolvent gäldenärs tillgångar.
- (5) För att den inre marknaden ska fungera väl är det nödvändigt att undvika att parterna motiveras att överföra tillgångar från en medlemsstat till en annan eller att välja jurisdiktion för att få en förmånligare rättslig ställning till skada för borgenärskollektivet (*forum shopping*).
- (6) Denna förordning bör inbegripa bestämmelser om behörighet att inleda insolvensförfaranden och pröva talan som är en direkt följd av insolvensförfaranden och har ett nära samband med dessa. Denna förordning bör också innehålla bestämmelser om erkännande och verkställighet av domstolsavgöranden som meddelats i sådana förfaranden samt om vilken lag som ska tillämpas på insolvensförfaranden. Dessutom bör denna förordning fastställa bestämmelser om samordning av insolvensförfaranden som avser samma gäldenär eller flera medlemmar i samma koncern.
- (7) Konkurs, ackord och liknande förfaranden är undantagna från tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 ⁽⁴⁾. Dessa förfaranden bör omfattas av den här förordningen. Vid tolkningen av denna förordning är det viktigt att i största möjliga utsträckning undvika kryphål mellan de båda instrumenten. Att ett nationellt förfarande inte ingår i förteckningen i bilaga A till den här förordningen bör emellertid inte i sig innebära att det omfattas av förordning (EU) nr 1215/2012.

⁽¹⁾ EUT C 271, 19.9.2013, s. 55.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 5 februari 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 12 mars 2015 (ännu ej offentliggjord i EUT). Europaparlamentets ståndpunkt av den 20 maj 2015 (ännu ej offentliggjord i EUT).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden (EUT L 160, 30.6.2000, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 20.12.2012, s. 1).

- (8) För att uppnå syftet att förbättra effektivitet och ändamålsenlighet hos insolvensförfaranden med gränsöverskridande verkningar är det nödvändigt och lämpligt att bestämmelserna om behörighet, erkännande och tillämplig lag på detta område blir föremål för en unionsåtgärd som är bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna.
- (9) Denna förordning bör tillämpas på insolvensförfaranden som uppfyller villkoren i förordningen, oavsett om gäldenären är en fysisk eller juridisk person, näringsidkare eller privatperson. En uttömmande förteckning över dessa insolvensförfaranden återfinns i bilaga A. Vad gäller de nationella förfaranden som ingår i bilaga A, bör denna förordning vara tillämplig utan att domstolarna i en annan medlemsstat behöver undersöka huruvida villkoren i denna förordning är uppfyllda. Nationella insolvensförfaranden som inte förtecknas i bilaga A bör inte omfattas av denna förordning.
- (10) Tillämpningsområdet för denna förordning bör utvidgas till att även omfatta förfaranden som stärker förutsättningarna för att rädda ekonomiskt bärkraftiga företag som befinner sig i svårigheter och ge entreprenörer en andra chans. Tillämpningsområdet bör särskilt omfatta förfaranden som gör det möjligt att rekonstruera en gäldenär i ett skede där det endast föreligger en risk för insolvens eller som innebär att gäldenären helt eller delvis behåller kontrollen över sina tillgångar och sin verksamhet. Det bör även omfatta förfaranden för skuldnedläggning eller skuldsanering för konsumenter och egenföretagare, till exempel genom nedsättning av det belopp som gäldenären ska betala eller förlängning av den betalningstid som gäldenären beviljats. Eftersom dessa förfaranden inte nödvändigtvis behöver leda till att en förvaltare utses, bör de omfattas av denna förordning, om de äger rum under en domstols kontroll eller övervakning. I detta sammanhang bör termen *kontroll* inbegripa situationer där domstolen endast ingriper efter överklagande av en borgenär eller andra berörda parter.
- (11) Denna förordning bör även tillämpas på förfaranden som beviljar ett tillfälligt uppskjutande av verkställighetsåtgärder på begäran av enskilda borgenärer, om sådana åtgärder kunde påverka förhandlingarna negativt och hindra utsikterna till en omstrukturering av gäldenärens verksamhet. Sådana förfaranden bör inte vara till skada för borgenärskollektivet och bör föregå andra förfaranden som omfattas av denna förordning, om ingen överenskommelse kan nås om en rekonstruktionsplan.
- (12) Denna förordning bör tillämpas på förfaranden vilkas inledande ska offentliggöras i syfte att möjliggöra för borgenärer att få kännedom om förfarandet och anmäla sina fordringar och på så sätt säkerställa förfarandenas kollektiva art, och i syfte att ge borgenärerna en möjlighet att bestrida behörigheten hos den domstol som har inlett förfarandet.
- (13) Följaktligen bör insolvensförfaranden som är konfidentiella uteslutas från tillämpningsområdet för denna förordning. Även om dessa förfaranden kan vara viktiga i vissa medlemsstater, innebär deras konfidentiella art att det är omöjligt för en borgenär eller en domstol i en annan medlemsstat att veta att sådana förfaranden inletts, vilket gör det svårt att föreskriva att deras verkningar ska erkännas i hela unionen.
- (14) De kollektiva förfaranden som omfattas av denna förordning bör omfatta alla eller en betydande del av de borgenärer till vilka alla eller en avsevärd del av en gäldenärs skulder hänförs sig, förutsatt att fordringar från de borgenärer som inte omfattas av sådana förfaranden inte berörs. Även förfaranden som endast rör gäldenärens finansiella borgenärer bör ingå. Förfaranden som inte omfattar gäldenärens samtliga borgenärer bör vara förfaranden i syfte att rädda gäldenären. Förfaranden som leder till att en gäldenärs verksamhet definitivt upphör eller dennes tillgångar realiserats bör inbegripa gäldenärens samtliga borgenärer. Dessutom bör det faktum att vissa insolvensförfaranden för fysiska personer undantar specifika fordringskategorier, såsom fordringar avseende underhåll, från möjligheten till skuldavveckling inte innebära att dessa förfaranden inte är kollektiva.
- (15) Denna förordning bör även tillämpas på förfaranden vilka enligt vissa medlemsstaters lagstiftning inleds och genomförs under en viss tidsperiod på interimistisk eller provisorisk grund, innan en domstol meddelar ett rättsligt avgörande där det bekräftas att förfarandena fortsätter på icke-interimistisk grund. Fastän dessa förfaranden betecknas som interimistiska bör de uppfylla alla övriga krav i denna förordning.
- (16) Denna förordning bör tillämpas på förfaranden som grundas på lagstiftning om insolvens. Förfaranden som grundas på allmän bolagsrätt som inte har utformats uteslutande för insolvenssituationer bör inte anses vara grundade på lagstiftning om insolvens. Skuldsanering bör inte heller omfatta specifika förfaranden i vilka skulder som innehas av fysiska personer med mycket låg inkomst och mycket begränsade tillgångar avskrivs, förutsatt att denna typ av förfaranden aldrig medför betalning till borgenärer.

- (17) Denna förordnings tillämpningsområde bör omfatta förfaranden som föranleds av situationer där gäldenären står inför icke-ekonomiska svårigheter, under förutsättning att dessa svårigheter ger upphov till ett allvarligt och verkligt hot mot gäldenärens nuvarande och framtida möjligheter att betala sina skulder då de förfaller. Tidsramen för att fastställa ett sådant hot kan uppgå till flera månader eller till och med mer, för att beakta de fall där gäldenären står inför icke-ekonomiska svårigheter som hotar verksamhetens fortlevnad och på medellång sikt även gäldenärens likviditet. Detta kan till exempel vara fallet om gäldenären har gått miste om ett kontrakt som är av avgörande betydelse.
- (18) Denna förordning bör inte påverka tillämpningen av bestämmelserna om återvinning av statligt stöd från insolventa bolag, såsom dessa har tolkats i Europeiska unionens domstols rättspraxis.
- (19) Insolvensförfaranden som rör försäkringsföretag, kreditinstitut, värdepappersföretag, samt andra företag eller institut som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG⁽¹⁾, och företag för kollektiva investeringar bör vara undantagna från tillämpningsområdet för denna förordning eftersom samtliga omfattas av särskild tillsyn och de nationella tillsynsmyndigheterna har långtgående befogenheter att ingripa.
- (20) Insolvensförfaranden innebär inte nödvändigtvis ingripande av ett dömande organ. Termen *domstol* i denna förordning bör därför i vissa bestämmelser ges en vid betydelse och inbegripa en person eller ett organ med bemyndigande enligt nationell rätt att inleda insolvensförfaranden. För att denna förordning ska vara tillämplig bör förfarandena (som består av åtgärder och formaliteter föreskrivna i lag) inte endast överensstämma med denna förordnings bestämmelser utan också vara officiellt erkända och ha rättsverkan i den medlemsstat där ett insolvensförfarande inleds.
- (21) Förvaltare definieras i denna förordning och förtecknas i bilaga B. Förvaltare som utses utan deltagande av ett dömande organ bör enligt nationell rätt på lämpligt sätt underställas tillsyn och vara bemyndigade att agera i insolvensförfaranden. Det nationella regelverket bör tillhandahålla adekvata regler för hantering av eventuella intressekonflikter.
- (22) Denna förordning utgår från det förhållandet att ett enda allmängiltigt insolvensförfarande inom hela unionen knappast kan genomföras eftersom det finns så stora skillnader i materiell rätt. Mot bakgrund av detta skulle det ofta leda till svårigheter om rättsordningen i den stat där förfarandet inleds tillämpades undantagslöst. Detta gäller till exempel för de mycket skiftande nationella lagar om säkerhetsrätter som finns i medlemsstaterna. Utformningen av de förmånsrätter som vissa borgenärer åtnjuter vid insolvensförfaranden skiljer sig ibland också fullständigt åt. Vid nästa översyn av denna förordning kommer det att bli nödvändigt att fastställa ytterligare åtgärder för att förbättra förmånsrätterna för anställda på europeisk nivå. Denna förordning bör ta hänsyn till dessa skiftande nationella lagstiftningar på två olika sätt. Det bör å ena sidan anges särskilda bestämmelser om tillämplig lag för vissa typer av rättsliga relationer (t.ex. sakrätter och anställningsavtal). Det föreskrivs å andra sidan att det förutom ett huvudinsolvensförfarande med allmän räckvidd även ska finnas nationella förfaranden som bara omfattar tillgångar i den stat där förfaranden inleds.
- (23) Denna förordning gör det möjligt att inleda huvudinsolvensförfaranden i den medlemsstat där platsen för gäldenärens huvudsakliga intressen finns. Dessa förfaranden har allmän räckvidd och de avser att omfatta gäldenärens samtliga tillgångar. För att skydda intressen av olika slag tillåter denna förordning att sekundära insolvensförfaranden inleds och löper parallellt med huvudinsolvensförfarandet. Ett sekundärt insolvensförfarande får inledas i den medlemsstat där gäldenären har ett driftställe. Verkan av sekundära insolvensförfaranden är begränsade till tillgångar som finns i den staten. Tvingande regler för samordning med huvudinsolvensförfarandena tillgodoser behovet av enhetlighet i unionen.
- (24) Om huvudinsolvensförfaranden har inletts med avseende på en juridisk person eller ett företag i en annan medlemsstat än den där den eller det har sitt säte, bör det vara möjligt att inleda sekundära insolvensförfaranden i den medlemsstat där denna eller detta har sitt säte, under förutsättning att gäldenären bedriver ekonomisk verksamhet med personella och materiella resurser i den staten i enlighet med Europeiska unionens domstols rättspraxis.
- (25) Denna förordning tillämpas endast på förfaranden för vilka platsen för gäldenärens huvudsakliga intressen ligger i unionen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG av den 4 april 2001 om rekonstruktion och likvidation av kreditinstitut (EGT L 125, 5.5.2001, s. 15).

- (26) Genom denna förordning fastställs endast internationell behörighet, det vill säga att den medlemsstat utses, vars domstolar får inleda ett insolvensförfarande. Territoriell behörighet inom den medlemsstaten bör fastställas i den berörda medlemsstatens nationella rätt.
- (27) Innan ett insolvensförfarande inleds, bör den behöriga domstolen på eget initiativ undersöka om platsen för gäldenärens huvudsakliga intressen eller gäldenärens driftställe faktiskt befinner sig inom dess jurisdiktion.
- (28) Vid bedömningen av huruvida platsen för gäldenärens huvudsakliga intressen är fastställbar för tredje man, bör man ta särskild hänsyn till borgenärerna och deras uppfattning om var en gäldenär förvaltar sina intressen. Detta kan, om platsen för de huvudsakliga intressena ändras, innebära att borgenärerna vid lämplig tidpunkt måste informeras om den nya plats där gäldenären bedriver sin verksamhet, till exempel genom att adressförändringen påpekas i affärskorrespondens eller genom att den nya platsen offentliggörs på andra lämpliga sätt.
- (29) Denna förordning bör innehålla ett antal garantier för att förhindra att *forum shopping* används i bedrägligt syfte eller missbrukas.
- (30) Det bör därför vara möjligt att bryta presumtionen att sätet, det huvudsakliga verksamhetsstället och hemvisten är platsen för de huvudsakliga intressena och den behöriga domstolen i en medlemsstat bör göra en noggrann bedömning av om platsen för gäldenärens huvudsakliga intressen faktiskt finns i den medlemsstaten. I fråga om företag bör det vara möjligt att bryta denna presumtion om företagets huvudkontor är beläget i en annan medlemsstat än den där det har sitt säte, och när en övergripande bedömning av alla relevanta faktorer på ett sätt som kan fastställas av tredje part visar att centrum för företagets ledning och övervakning samt för tillvaratagande av företagets intressen finns i denna andra medlemsstat. När det gäller en enskild person som inte bedriver verksamhet som egenföretagare eller fri yrkesutövare, bör det till exempel vara möjligt att bryta denna presumtion, om huvuddelen av gäldenärens tillgångar finns utanför den medlemsstat i vilken denne har sin hemvist eller om det kan fastställas att den huvudsakliga anledningen till att denne flyttade var att ansöka om insolvensförfarande inom den nya jurisdiktionen och om en sådan ansökan påtagligt skulle vara till nackdel för de borgenärens intressen vilkas förehavanden med gäldenären ägde rum före förflyttningen.
- (31) Likaså i syfte att förhindra att *forum shopping* används i bedrägligt syfte eller missbrukas bör presumtionen att platsen för de huvudsakliga intressena finns där sätet, den enskilda personens huvudsakliga verksamhetsställe eller hemvist finns inte vara tillämplig, när det gäller bolag, andra juridiska personer eller enskilda personer som bedriver verksamhet som egenföretagare eller fria yrkesutövare, om gäldenären har flyttat sitt säte eller huvudsakliga verksamhetsställe till en annan medlemsstat inom en period av tre månader före ansökan om att inleda ett insolvensförfarande, eller, när det gäller en enskild person som inte bedriver verksamhet som egenföretagare eller fri yrkesutövare, om gäldenären har flyttat sin hemvist till en annan medlemsstat inom en period av sex månader före ansökan om att inleda ett insolvensförfarande.
- (32) Om omständigheterna i ärendet ger upphov till tvivel om domstolens behörighet, bör domstolen i alla händelser kräva att gäldenären lämnar ytterligare bevisning till stöd för sina påståenden och, om tillämplig rätt för insolvensförfarandet så tillåter, ge gäldenärens borgenärer möjlighet att lägga fram sina synpunkter beträffande behörighet.
- (33) Om den domstol till vilken en ansökan om att inleda ett insolvensförfarande lämnats anser att platsen för de huvudsakliga intressena inte finns på dess territorium, bör den inte inleda något huvudinsolvensförfarande.
- (34) Dessutom bör gäldenärens borgenärer ha tillgång till ett effektivt rättsmedel mot beslutet om att inleda ett insolvensförfarande. Följderna av ett överklagande av ett beslut om att inleda ett insolvensförfarande bör regleras i nationell rätt.
- (35) Domstolarna i den medlemsstat inom vars territorium ett insolvensförfarande har inletts bör också vara behöriga att pröva en talan som är en direkt följd av insolvensförfarandet och har ett nära samband med detta. Sådan talan bör inbegripa talan om återvinning (*avoidance actions*) riktade mot svarande i andra medlemsstater samt talan som avser skyldigheter som uppkommer under insolvensförfarandet, såsom försöksbetalning av förfarandekostnaderna. Talan för fullgörelse av skyldigheter enligt ett avtal som gäldenären ingick före inledandet av förfarandet utgör däremot inte en direkt följd av förfarandet. Om en sådan talan hänger samman med en annan talan som grundar sig på allmän civil- och handelsrätt, bör förvaltaren kunna väcka talan i båda fall vid

domstolarna i den medlemsstat där svaranden har hemvist, om förvaltaren anser det mer effektivt. Detta kan till exempel vara fallet om förvaltaren avser att kombinera en talan om ställföreträdaransvar på grundval av insolvenslagstiftning med en talan grundad på bolagslagstiftning eller allmänna skadeståndsregler.

- (36) Den domstol som har behörighet att inleda huvudinsolvensförfaranden bör ha rätt att besluta om interimistiska åtgärder och skyddsåtgärder från den tidpunkt då det begärdes att förfarandet skulle inledas. Säkerhetsåtgärder såväl före som efter det att ett insolvensförfarande har inletts är av vikt för att garantera insolvensförfarandets effektivitet. Enligt denna förordning bör olika möjligheter till sådana åtgärder tillhandahållas. Den domstol som är behörig när det gäller huvudinsolvensförfarandet bör också kunna besluta om interimistiska åtgärder och skyddsåtgärder för egendom som finns inom andra medlemsstaters territorium. En förvaltare som utses interimistiskt bör dessutom, innan huvudinsolvensförfarandet inleds, i de medlemsstater där gäldenären har ett driftställe, kunna begära att de säkerhetsåtgärder vidtas som är möjliga enligt dessa medlemsstaters rättsordning.
- (37) Innan huvudinsolvensförfarandet inleds, bör rätten att begära att ett insolvensförfarande ska inledas i den medlemsstat där gäldenären har ett driftställe vara begränsad till lokala borgenärer och offentliga myndigheter eller till fall där ett huvudinsolvensförfarande inte kan inledas enligt rättsordningen i den medlemsstat där platsen för gäldenärens huvudsakliga intressen finns. Skälet till denna begränsning är att fall där ett territoriellt insolvensförfarande begärs före ett huvudinsolvensförfarande ska begränsas till vad som är absolut nödvändigt.
- (38) Sedan huvudinsolvensförfarandet har inletts begränsar denna förordning inte rätten att begära att ett insolvensförfarande ska inledas i den medlemsstat där gäldenären har ett driftställe. Förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet eller andra personer med bemyndigande enligt nationell rätt i den medlemsstaten får begära att ett sekundärt insolvensförfarande inleds.
- (39) Denna förordning bör fastställa bestämmelser om platsen där gäldenärens tillgångar ska anses finnas, vilka bör tillämpas vid fastställande av vilka tillgångar som hör till huvudinsolvensförfarandet eller sekundära insolvensförfaranden, eller till situationer som berör tredje mans sakrättsliga skydd. I denna förordning bör det särskilt föreskrivas att europeiska patent med enhetlig verkan, ett gemenskapsvarumärke eller likartade rättigheter, såsom gemenskapens växtförädlarrätt eller gemenskapsformgivning, endast bör ingå i huvudinsolvensförfaranden.
- (40) Sekundära insolvensförfaranden kan tjäna olika syften, förutom skydd av lokala intressen. Det kan uppkomma fall när den egendom som insolvensförfarandet avser är alltför komplex för att förvaltas som en enhet eller när skillnaderna i de berörda rättssystemen är så stora att svårigheter kan uppstå genom att verkningarna av rättsordningen i den stat där förfarandet inleds utsträcks till att omfatta övriga medlemsstater där tillgångarna finns. Av detta skäl får förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet begära att ett sekundärt insolvensförfarande inleds när detta krävs för en effektiv förvaltning av den egendom som insolvensförfarandet avser.
- (41) Sekundära insolvensförfaranden kan också hämma en effektiv förvaltning av den egendom som insolvensförfarandet avser. Denna förordning fastställer därför två specifika situationer, där den domstol som har mottagit en ansökan om att inleda ett sekundärt insolvensförfarande bör kunna skjuta upp eller vägra att inleda förfarandet på begäran av förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet.
- (42) För det första ger denna förordning förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet möjlighet att göra ett åtagande gentemot lokala borgenärer om att de kommer att behandlas som om ett sekundärt insolvensförfarande hade inletts. Detta åtagande måste uppfylla ett antal villkor som anges i denna förordning, i synnerhet måste det godkännas med kvalificerad majoritet av lokala borgenärer. Om ett sådant åtagande har gjorts, bör den domstol som har mottagit en ansökan om att inleda ett sekundärt insolvensförfarande kunna vägra att inleda ett sekundärt insolvensförfarande om den är förvisad om att åtagandet ger tillräckligt skydd för lokala borgenärers allmänna intressen. Vid sin bedömning av dessa intressen bör domstolen ta hänsyn till att åtagandet har godkänts av en kvalificerad majoritet av de lokala borgenärerna.
- (43) För att göra ett åtagande gentemot lokala borgenärer bör de tillgångar och rättigheter som finns i den medlemsstat där gäldenären har ett driftställe utgöra en underkategori till den egendom som insolvensförfarandet avser och förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet bör vid fördelningen av dessa eller av behållningen efter realisering av dessa respektera den förmånsrätt som borgenärer skulle ha haft, om det sekundära insolvensförfarandet hade inletts i den medlemsstaten.

- (44) Nationell rätt bör i förekommande fall tillämpas på godkännande av åtagandet. Särskilt om omröstningsreglerna för antagande av en rekonstruktionsplan enligt nationell rätt kräver ett förhandsgodkännande av borgenärernas fordringar, bör dessa fordringar anses vara godkända för omröstning om åtagandet. Om det finns olika förfaranden för antagande av rekonstruktionsplaner enligt nationell rätt, bör medlemsstaterna ange vilket förfarande som ska vara tillämpligt i sammanhanget.
- (45) Denna förordning bör för det andra fastställa möjligheten att domstolen tillfälligt skjuter upp prövningen av en ansökan om att inleda ett sekundärt insolvensförfarande, när det i huvudinsolvensförfarandet har beviljats ett tillfälligt uppskjutande av enskilda verkställighetsförfaranden, i syfte att bevara verkan av det uppskjutande som beviljats i huvudinsolvensförfarandena. Domstolen bör kunna bevilja tillfälligt uppskjutande, om den är förvisad om att lämpliga åtgärder har vidtagits för att skydda lokala borgenärers allmänna intressen. I detta fall bör alla borgenärer som kan påverkas av resultatet av förhandlingarna om en rekonstruktionsplan underrättas om förhandlingarna och tillåtas att delta i dem.
- (46) För att säkerställa effektivt skydd av lokala intressen bör förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet inte kunna realisera eller omlokalisera tillgångar, på ett oegentligt sätt, i den medlemsstat där ett driftställe är beläget, särskilt om det sker för att motverka möjligheterna att faktiskt kunna tillgodose sådana intressen om ett sekundärt insolvensförfarande inleds därefter.
- (47) Denna förordning bör inte hindra att domstolarna i en medlemsstat där ett sekundärt insolvensförfarande har inletts beivrar åsidosättande av de skyldigheter som åligger en gäldenärs ställföreträdare, förutsatt att dessa domstolar är behöriga att handlägga sådana tvister enligt nationell rätt.
- (48) Huvudinsolvensförfaranden och sekundära insolvensförfaranden kan bidra till en effektiv förvaltning av den egendom som insolvensförfarandena avser eller till en effektiv avyttring av de samlade tillgångarna, om det finns ett välfungerande samarbete mellan de berörda aktörerna i alla parallella förfaranden. Ett välfungerande samarbete innebär att de olika förvaltare och de berörda domstolarna samarbetar nära, särskilt genom utbyte av tillräcklig information. För att säkerställa huvudinsolvensförfarandenas dominerande roll bör förvaltaren i detta förfarande ges flera möjligheter att ingripa i sekundära insolvensförfaranden som pågår samtidigt. I sekundära insolvensförfaranden bör förvaltaren särskilt kunna föreslå en rekonstruktionsplan eller ackord eller ansöka om att realiseringen av tillgångarna skjuts upp. I sitt samarbete bör förvaltare och domstolar beakta bästa praxis för samarbete i gränsöverskridande insolvensfall i enlighet med de principer och riktlinjer för kommunikation och samarbete som har antagits av europeiska och internationella organisationer som är verksamma på insolvensrättsens område, i synnerhet de relevanta riktlinjer som Förenta nationernas kommission för internationell handelsrätt (Uncitral) har tagit fram.
- (49) Mot bakgrund av ett sådant samarbete bör förvaltare och domstolar kunna ingå avtal och protokoll i syfte att underlätta gränsöverskridande samarbete vid multipla insolvensförfaranden i olika medlemsstater som avser samma gäldenär eller medlemmar av samma koncern, om detta är förenligt med de bestämmelser som är tillämpliga på respektive förfarande. Sådana avtal och protokoll kan variera med avseende på form, så till vida att de kan vara skriftliga eller muntliga, och räckvidd, så till vida att de kan vara allt från allmänna till specifika, och kan ingå av olika parter. I enkla, allmänna avtal kan behovet av nära samarbete mellan parterna framhållas utan att specifika frågor tas upp, medan mer detaljerade, specifika avtal kan fastställa en ram av principer för multipla insolvensförfaranden och kan godkännas av de berörda domstolarna, om det krävs enligt nationell rätt. De kan återspegla ett avtal mellan parterna om att vidta eller låta bli att vidta vissa steg eller åtgärder.
- (50) På motsvarande sätt får domstolar i olika medlemsstater samarbeta genom samordning vid utseende av förvaltare. I detta sammanhang får de utse en enda förvaltare för flera insolvensförfaranden som rör samma gäldenär eller olika medlemmar i en koncern, under förutsättning att detta är förenligt med de bestämmelser som är tillämpliga på respektive förfarande, framför allt med eventuella krav rörande förvaltarens kompetens och licensiering.
- (51) Denna förordning bör säkerställa en effektiv förvaltning av insolvensförfaranden som rör olika företag som ingår i en koncern.

- (52) När ett insolvensförfarande har inletts för flera företag inom samma koncern, bör det finnas ett välfunderande samarbete mellan de aktörer som medverkar i dessa förfaranden. De olika förvaltarna och de berörda domstolarna bör därför ha en liknande skyldighet att samarbeta och kommunicera med varandra som de som medverkar i huvudinsolvensförfaranden och sekundära insolvensförfaranden rörande samma gäldenär. Samarbete mellan förvaltare bör inte strida mot borgenärernas intressen i respektive förfarande och syftet med detta samarbete bör vara att finna en lösning som främjar synergieffekter i hela koncernen.
- (53) Införandet av bestämmelser om insolvensförfaranden i koncerner bör inte begränsa möjligheten för en domstol att inleda insolvensförfaranden för flera företag inom samma koncern i en enda jurisdiktion, om domstolen anser att platsen för dessa företags huvudsakliga intressen finns i en och samma medlemsstat. I sådana fall bör domstolen även om lämpligt kunna utse samma förvaltare i alla de berörda förfarandena, under förutsättning att detta inte är oförenligt med de bestämmelser som är tillämpliga på dem.
- (54) I syfte att ytterligare förbättra samordningen av insolvensförfaranden rörande medlemmar av en koncern och för att möjliggöra en samordnad rekonstruktion av koncernen, bör det i denna förordning införas processrättsliga regler för samordning av insolvensförfaranden rörande medlemmar av en koncern. Målet för denna samordning bör vara att säkerställa ändamålsenlighet i samordningen, med bibehållen respekt för varje koncernmedlems status som separat juridisk person.
- (55) En förvaltare som har utsetts i ett konkursförfarande som inletts rörande en medlem i en koncern bör ha möjlighet att begära att ett samordningsförfarande för koncerner inleds. Om den lagstiftning som tillämpas på insolvensförfarandet så kräver, bör denna förvaltare emellertid erhålla det tillstånd som krävs innan en sådan begäran görs. Begäran bör innehålla en specificering av de väsentliga inslagen i samordningsförfarandet, framför allt samordningsplanen i stora drag, ett förslag om vem som ska utses till samordnare och en översikt över de uppskattade kostnaderna för samordningsförfarandet.
- (56) För att säkerställa frivillighet i samordningsförfarandet för koncerner bör de medverkande förvaltarna ha möjlighet att motsätta sig deltagande i förfarandet inom en angiven tidsperiod. För att de medverkande förvaltarna ska ha möjlighet att fatta ett välgrundat beslut om deltagande i samordningsförfarandet för koncerner bör de i ett tidigt skede få information om de väsentliga inslagen i samordningsförfarandet. En förvaltare som inledningsvis invänder mot deltagande i samordningsförfarandet bör emellertid senare kunna begära att få delta i förfarandet. I så fall bör samordnaren fatta ett beslut om begärens tillåtelse. Samtliga förvaltare, inbegripet den begärande förvaltaren, bör informeras om samordnarens beslut och bör ha möjlighet att bestrida beslutet inför den domstol som har inlett samordningsförfarandet för koncerner.
- (57) Ett samordningsförfarande för koncerner bör alltid syfta till att underlätta en ändamålsenlig förvaltning av insolvensförfarandena för koncernens medlemmar och ha en allmänt positiv verkan för borgenärerna. Det bör genom denna förordning därför säkerställas att den domstol till vilken en begäran om samordningsförfarande för koncerner har inlämnats gör en bedömning av dessa kriterier, innan ett samordningsförfarande för koncerner inleds.
- (58) Fördelarna med ett samordningsförfarande för koncerner bör inte ominretgöras av kostnaderna för detta förfarande. Det är därför nödvändigt att säkerställa att kostnaderna för samordningsförfarandet och den andel av dessa kostnader som varje koncernmedlem ska bära är lämpliga, proportionella och rimliga och fastställs i enlighet med nationell rätt i den medlemsstat där samordningsförfarandet för koncerner har inletts. De medverkande förvaltarna bör också ha möjlighet att kontrollera dessa kostnader från ett tidigt skede i förfarandet. Om det krävs enligt nationell rätt kan kontroll av kostnader från ett tidigt skede i förfarandet innebära att en förvaltare ansöker om godkännande från en domstol eller borgenärskommitté.
- (59) Om samordnaren anser att fullgörandet av uppgifterna kräver en avsevärd ökning av kostnaderna i förhållande till de ursprungligen uppskattade kostnaderna och i alla händelser om kostnaderna överstiger 10 % av de uppskattade kostnaderna, bör samordnaren bemyndigas att överskrida dessa kostnader av den domstol som har inlett samordningsförfarandet för koncerner. Den domstol som har inlett samordningsförfarandet för koncerner bör, innan den fattar beslut, ge de deltagande förvaltarna möjlighet att yttra sig inför domstolen för att ge dem tillfälle att framföra sina synpunkter om det lämpliga med samordnarens begäran.

- (60) För koncernmedlemmar som inte deltar i ett samordningsförfarande för koncerner bör det i denna förordning också fastställas en alternativ mekanism för att kunna uppnå en samordnad rekonstruktion av koncernen. En förvaltare som utses i ett förfarande rörande en koncernmedlem bör ha rätt att ansöka om att varje åtgärd skjuts upp i samband med realiseringen av tillgångar i det förfarande som har inletts med avseende på andra koncernmedlemmar som inte omfattas av samordningsförfarandet för koncerner. Det bör endast vara möjligt att begära ett sådant uppskjutande om en rekonstruktionsplan läggs fram för medlemmarna i den berörda koncernen, om planen gynnar borgenärerna i det förfarande för vilket uppskjutandet begärs och om uppskjutandet är nödvändigt för att se till att planen kan genomföras korrekt.
- (61) Denna förordning bör inte hindra medlemsstaterna från att fastställa nationella bestämmelser som kompletterat bestämmelserna om samarbete, kommunikation och samordning av insolvensförfaranden rörande medlemmar av en koncern i denna förordning, under förutsättning att tillämpningsområdet för dessa nationella bestämmelser är begränsat till den nationella jurisdiktionen och att tillämpningen av dem inte inverkar på ändamålsenligheten för de bestämmelser som fastställs i denna förordning.
- (62) Bestämmelserna om samarbete, kommunikation och samordning inom ramen för insolvens rörande medlemmar av en koncern i denna förordning bör endast gälla i den mån förfaranden avseende olika medlemmar av samma koncern har inletts i mer än en medlemsstat.
- (63) En borgenär som har sin hemvist eller sitt säte inom unionen bör ha rätt att anmäla sina fordringar i vart och ett av de insolvensförfaranden som pågår i unionen, avseende gäldenärens tillgångar. Detta bör även gälla skattemyndigheter och socialförsäkringsorgan. Denna förordning får inte hindra förvaltaren från att anmäla fordringar på vissa borgenärgruppers vägnar, t.ex. arbetstagare, om detta medges i nationell rätt. För att säkerställa att borgenärerna behandlas lika bör dock utdelningarna samordnas. En borgenär bör få behålla det denne har fått i utdelning i ett insolvensförfarande, men bör endast få delta i utdelningen av de sammanlagda tillgångarna i ett annat förfarande om borgenärer med samma förmånsrättsliga ställning har fått samma andel av sina fordringar.
- (64) Det är viktigt att borgenärer som har sin hemvist eller sitt säte i unionen underrättas om att ett insolvensförfarande som rör deras gäldenärs tillgångar har inletts. För att säkerställa en snabb överföring av information till borgenärerna bör Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 ⁽¹⁾ inte vara tillämplig, när den här förordningen hänvisar till skyldigheten att informera borgenärer. Användningen av standardformulär, som finns på unionens institutioners alla officiella språk, bör göra det lättare för borgenärer att anmäla fordringar i förfaranden som inletts i en annan medlemsstat. Konsekvenserna av inlämnandet av ofullständigt ifyllda standardformulär bör hanteras enligt nationell rätt.
- (65) Enligt denna förordning bör beslut som rör inledande, genomförande och slutförande av ett insolvensförfarande inom förordningens tillämpningsområde erkännas omedelbart, liksom beslut som har direkt samband med detta insolvensförfarande. Det automatiska erkännandet bör således leda till att de verkningar som förfarandet får genom rättsordningen i den medlemsstat där det inleds utsträcks till alla övriga medlemsstater. Erkännandet av de beslut som fattas av medlemsstaternas domstolar bör vila på principen om ömsesidigt förtroende. Därför bör grunderna för icke-erkännande reduceras till ett nödvändigt minimum. Enligt denna princip bör även konflikten lösas om domstolarna i två medlemsstater anser sig behöriga att inleda ett huvudinsolvensförfarande. Beslutet i den domstol som först inleder ett förfarande bör erkännas i de andra medlemsstaterna utan att de ges befogenhet att pröva denna domstols beslut.
- (66) I denna förordning bör anges, för de områden som den omfattar, enhetliga lagvalsregler som inom sitt tillämpningsområde, ersätter nationella internationellt privaträttsliga regler. Om inte annat anges bör rättsordningen i den medlemsstat där förfarandet inleds vara tillämplig (*lex concursus*). Denna lagvalsregel bör gälla både för huvudinsolvensförfaranden och lokala förfaranden. *Lex concursus* bestämmer samtliga verkningar av insolvensförfarandet; såväl processuella som materiella, för berörda personer och rättsliga förhållanden. *Lex concursus* anger alla förutsättningar för att inleda, genomföra och slutföra ett insolvensförfarande.
- (67) Automatiskt erkännande av ett insolvensförfarande på vilket den inledande medlemsstatens lagstiftning vanligen tillämpas kan hämma tillämpningen av de regler enligt vilka transaktioner genomförs i andra medlemsstater. För att skydda berättigade förväntningar och säkerheten vid transaktioner i andra medlemsstater än den medlemsstat där förfaranden inleds bör det anges ett antal undantag från den allmänna regeln.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (delgivning av handlingar) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1348/2000 (EUT L 324, 10.12.2007, s. 79).

- (68) Det finns ett särskilt behov av en särreglering när det gäller sakrättsliga frågor eftersom dessa sakrätter är mycket viktiga för kreditgivningen. Grunderna, giltigheten och omfattningen av dessa sakrätter bör därför i allmänhet regleras enligt *lex situs* rättsordning och bör inte beröras av att ett insolvensförfarande inleds. En sakrättsligt skyddad rättssinnehavare bör därför kunna bibehålla sin rätt att separera egendom som omfattas av skyddet. Om tillgångarna är sakrättsligt skyddade enligt *lex situs* i en medlemsstat men huvudinsolvensförfarande genomförs i en annan medlemsstat, kan förvaltaren i huvudinsolvensförfarande begära att ett sekundärt insolvensförfarande inleds vid den domstol som är behörig om en sakrätt görs gällande och om gäldenären har ett driftställe där. Om något sekundärt insolvensförfarande inte inleds, bör eventuellt överskott vid försäljning av en tillgång som omfattas av sakrätt tillföras förvaltaren i huvudinsolvensförfarande.
- (69) Denna förordning fastställer flera bestämmelser om en domstols möjligheter att skjuta upp inledandet av ett förfarande eller ett verkställighetsförfarande. Ett sådant uppskjutande får inte påverka borgenärens eller tredje mans sakrätt.
- (70) Om kvitning av fordringar inte är tillåten enligt rättsordningen i den stat där förvaranden inletts bör borgenären likväl ha rätt till kvitning om detta är möjligt enligt tillämplig lag avseende den insolvente gäldenärens fordran. På detta sätt skulle kvitningen få ett slags garantifunktion som grundas på rättsliga bestämmelser på vilka den berörde borgenären kan förlita sig vid den tidpunkt då fordran uppstår.
- (71) Det finns ett behov av särskilt skydd även för betalningssystem och finansiella marknader, till exempel vad gäller de avtal om stängning och netting av positioner som förekommer i dessa system samt avyttring av värdepapper och det skydd som gäller för dessa transaktioner, vilket särskilt regleras genom Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG⁽¹⁾. För sådana transaktioner ska därför endast den lagstiftning gälla som är tillämplig på det berörda systemet eller på den berörda marknaden. Denna lagstiftning syftar till att förhindra att de mekanismer för betalning och avveckling av transaktioner, och som föreskrivs i betalnings- eller kvitningssystemen eller på medlemsstaternas reglerade finansiella marknader, ändras om en deltagare blir insolvent. I direktiv 98/26/EG finns särskilda bestämmelser som bör ha företräde framför de allmänna reglerna i denna förordning.
- (72) För att skydda arbetstagarna och sysselsättningen bör de verkningar som insolvensförfarande har för anställningsförhållandena och för parternas rättigheter och skyldigheter regleras genom den rättsordning som är tillämplig på anställningsavtalet i fråga enligt allmänna regler om lagval. I fall där upphörande av anställningsavtal kräver en domstols eller en administrativ myndighets godkännande bör dessutom den medlemsstat där gäldenären har ett driftställe vara fortsatt behörig att bevilja ett sådant godkännande även om inget insolvensförfarande har inletts i den medlemsstaten. Alla andra frågor rörande insolvensrätt, till exempel huruvida arbetstagarnas fordringar ska skyddas genom förmånsrätt och vilken prioritet denna förmånsrätt i förekommande fall ska ha, bör regleras enligt den medlemsstats rättsordning där insolvensförfarande (huvudinsolvensförfarande eller sekundärt insolvensförfarande) har inletts förutom i de fall där ett åtagande har gjorts för att undvika sekundära insolvensförvaranden i enlighet med denna förordning.
- (73) Lagstiftningen i den medlemsstat där en rättegång eller ett skiljeförfarande pågår bör vara tillämplig för att avgöra vilka verkningar ett insolvensförfarande ska ha på en pågående rättegång eller ett pågående skiljeförfarande avseende tillgångar eller rättigheter som ett insolvensförfarande avser. Denna regel bör inte påverka nationella regler för erkännande och verkställighet av skiljedomar.
- (74) För att ta hänsyn till särskilda processrättsliga regler i domstolssystemen i vissa medlemsstater bör vissa regler i denna förordning vara flexibla. Hänvisningar i denna förordning till en underrättelse från ett dömande organ i en medlemsstat bör därför inbegripa ett förordnande från detta dömande organ om att underrättelse ska ske, om detta krävs enligt en medlemsstats processrättsliga regler.
- (75) Av affärshänsyn bör det väsentliga innehållet i beslutet om att inleda ett insolvensförfarande offentliggöras, på förvaltarens begäran, i en annan medlemsstat än den där den domstol som meddelade det beslutet är belägen. Om det finns ett driftställe i den berörda medlemsstaten, bör ett sådant offentliggörande vara obligatoriskt. I inget av fallen bör emellertid offentliggörandet vara ett villkor för att det utländska förvarandet ska erkännas.

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper (EGTL 166, 11.6.1998, s. 45).

- (76) För att förbättra informationen till berörda borgenärer och domstolar och för att förhindra att parallella insolvensförfaranden inleds, bör medlemsstaterna åläggas att offentliggöra relevant information i gränsoverskridande insolvensfall i ett offentligt elektroniskt register. För att underlätta tillgången till denna information för borgenärer och domstolar som har hemvist eller är belägna i en annan medlemsstat, bör denna förordning innehålla bestämmelser om sammankoppling av sådana insolvensregister via den europeiska e-juridikportalen. Medlemsstaterna bör ha rätt att offentliggöra relevant information i flera register och det bör vara möjligt att sammankoppla mer än ett register per medlemsstat.
- (77) I denna förordning bör det fastställas vilken minimimängd information som måste offentliggöras i insolvensregistren. Medlemsstaterna bör inte hindras från att lägga till ytterligare information. När gäldenären är en enskild person bör insolvensregistren endast behöva ange ett registreringsnummer om gäldenären är en person som bedriver verksamhet som egenföretagare eller fri yrkesutövare. Registreringsnumret bör uppfattas som det unika registreringsnummer för gäldenärens egenföretag eller yrkesverksamhet som offentliggjorts i handelsregistret, om ett sådant finns.
- (78) Information om vissa aspekter av insolvensförfarandet är väsentligt för borgenärer, så som tidsfrister för att anmäla fordringar eller för att överklaga beslut. Denna förordning bör dock inte ålägga medlemsstaterna att beräkna dessa tidsfrister i varje enskilt fall. Medlemsstaterna bör kunna fullgöra sina skyldigheter genom att lägga till länkar till den europeiska e-juridikportalen, där självförklarande information bör ges om kriterierna för beräkning av sådana tidsfrister.
- (79) För att i tillräckligt hög grad skydda uppgifter om enskilda som inte bedriver verksamhet som egenföretagare eller fri yrkesutövare bör medlemsstaterna ha möjlighet att göra tillgång till denna information avhängig av kompletterande sökkriterier, så som gäldenärens personnummer, adress eller födelsedatum eller den behöriga domstolens domkrets, eller att göra tillgång beroende av en ansökan till en behörig myndighet eller ett styrkt legitimt intresse.
- (80) Medlemsstaterna bör också ha möjlighet att inte i sina insolvensregister föra in information om enskilda som inte bedriver verksamhet som egenföretagare eller fri yrkesutövare. I så fall bör medlemsstaterna se till att relevant information sänds till var och en av borgenärerna och att anspråk från borgenärer som inte har mottagit sådan information inte berörs av förfarandet.
- (81) Det kan finnas fall då vissa av de berörda personerna inte känner till att ett förfarande har inletts och handlar i god tro i strid med de nya omständigheterna. För att skydda sådana personer som infriar en skuld hos gäldenären därför att de inte känner till att ett förfarande har inletts utomlands bör betalningen anses som befriande även om den skulle ha gjorts till den utländske förvaltaren.
- (82) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 (*).
- (83) Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Denna förordning syftar särskilt till att främja tillämpningen av artiklarna 8, 17 och 47 om skydd av personuppgifter, om rätt till egendom och om rätt till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol.
- (84) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG (†) och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 (‡) gäller för behandling av personuppgifter inom ramen för denna förordning.
- (85) Denna förordning ska inte påverka tillämpningen av förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 (¶).

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

(†) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

(‡) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

(¶) Rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 av den 3 juni 1971 om regler för bestämning av perioder, datum och frister (EGT L 124, 8.6.1971, s. 1).

- (86) Eftersom målet för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare, i syfte att inrätta en rättslig ram för en korrekt förvaltning av gränsöverskridande insolvensförfaranden, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (87) I enlighet med artikel 3 och artikel 4a.1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, har Förenade kungariket och Irland meddelat att de önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.
- (88) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.
- (89) Europeiska datatillsynsmannen har hörts och avgav ett yttrande den 27 mars 2013 ⁽¹⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på offentliga kollektiva förfaranden, inbegripet interimistiska förfaranden, vilka grundar sig på lagstiftning om insolvens och i vilka, för räddnings-, skuldsanerings-, omstrukturerings- eller likvidationsändamål,

- en gäldenär helt eller delvis berövas rådgivningen över sina tillgångar och en förvaltare utses,
- en gäldenärs tillgångar och verksamhet är föremål för kontroll eller övervakning av en domstol, eller
- ett tillfälligt uppskjutande av enskilda verkställighetsförfaranden beviljas av en domstol eller på grund av lag i syfte att möjliggöra förhandling mellan gäldenären och dennes borgenärer, förutsatt att det förfarande där uppskjutande beviljas tillhandahåller lämpliga åtgärder för att skydda borgenärskollektivets intressen och, om ingen överenskommelse nåts, efterföljs av ett av förfarandena i led a eller b.

Om de förfaranden som avses i denna punkt får inledas i situationer där det endast föreligger en risk för insolvens ska ändamålet med dem vara att undvika insolvens för gäldenären eller upphörande av dennes affärsverksamhet.

De förfaranden som avses i detta stycke förtecknas i bilaga A.

2. Denna förordning ska inte tillämpas på förfaranden som avses i punkt 1 som rör

- försäkringsföretag,
- kreditinstitut,
- värdepappersföretag samt andra företag eller institut, i den utsträckning dessa omfattas av direktiv 2001/24/EG, eller
- företag för kollektiva investeringar.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- kollektiva förfaranden*: förfaranden som inbegriper samtliga eller en betydande del av gäldenärens borgenärer, i det senare fallet under förutsättning att förfarandena inte påverkar fordringar från borgenärer som inte omfattas av dessa förfaranden.

⁽¹⁾ EUT C 358, 7.12.2013, s. 15.

2. *företag för kollektiva investeringar*: företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG ⁽¹⁾ och alternativa investeringsfonder enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU ⁽²⁾.
3. *gäldenär som fortfarande råder över sina tillgångar*: en gäldenär mot vilken ett insolvensförfarande har inletts som inte nödvändigtvis inbegriper utseende av en förvaltare eller en fullständig överföring av rättigheterna och skyldigheterna att förvalta gäldenärens tillgångar till en förvaltare, och där gäldenären därför åtminstone delvis har kvar kontrollen över sina tillgångar och sin verksamhet.
4. *insolvensförfarande*: de förfaranden som förtecknas i bilaga A.
5. *förvaltare*: varje person eller institution som, även tillfälligt, har till uppgift att
 - i) kontrollera och godkänna fordringar som lämnats in i insolvensförfarandet,
 - ii) representera borgenärernas gemensamma intresse,
 - iii) helt eller delvis förvalta tillgångar över vilka gäldenären berövats sin rådighet,
 - iv) realisera de tillgångar som avses i led iii, eller
 - v) övervaka förvaltningen av gäldenärens verksamheter.De personer och institutioner som avses i första stycket förtecknas i bilaga B.
6. *domstol*:
 - i) i artiklarna 1.1 b och c, 4.2, 5, 6, 21.3, 24.2 j, 36, 39 och 61–77, en medlemsstats dömande organ,
 - ii) i alla övriga artiklar, en medlemsstats dömande organ eller andra behöriga organ som har behörighet att inleda ett insolvensförfarande, att bekräfta att ett sådant förfarande har inletts eller att fatta beslut under förfarandet.
7. *beslut om att inleda ett insolvensförfarande*:
 - i) ett beslut av en domstol att inleda ett insolvensförfarande eller bekräfta att ett sådant förfarande har inletts, och
 - ii) ett beslut av en domstol att utse en förvaltare.
8. *tidpunkten för inledande av förfarandet*: den tidpunkt från vilken beslutet att inleda insolvensförfarandet gäller, oavsett om beslutet är slutligt eller inte.
9. *den medlemsstat där tillgångar finns*: avseende
 - i) andra registrerade aktier i företaget än sådana som avses i led ii, den medlemsstat inom vars territorium det företaget som har utfärdat aktierna har sitt säte,
 - ii) finansiella instrument till vilka äganderätten framgår av uppgifter i ett register eller på ett konto som förs av, eller på uppdrag av, en mellanhand (*book entry securities*), den medlemsstat där registret eller kontot på vilka uppgifterna finns införda förs,
 - iii) likvida medel på konton hos ett kreditinstitut, den medlemsstat som framgår av det internationella bankkontonumret (IBAN) för kontot, eller, när det gäller likvida medel på konton hos ett kreditinstitut som saknar IBAN, den medlemsstat där det kreditinstitut som för bankkontot har sitt huvudkontor eller om kontot förs av en filial, agentur eller annan etablering den medlemsstat där filialen, agenturen eller den andra etableringen är belägen,
 - iv) egendom och rättigheter som har registrerats i ett annat offentligt register än de som avses i led i, den medlemsstat under vars överinseende registret förs,
 - v) europeiska patent, den medlemsstat för vilken det europeiska patentet har beviljats,

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktivet 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

- vi) upphovsrätt och närstående rättigheter, den medlemsstat inom vars territorium innehavaren av sådana rättigheter har sin hemvist eller sitt säte,
 - vii) annan materiell egendom än den som avses i leden i-iv, den medlemsstat inom vars territorium egendomen finns,
 - viii) andra fordringar på tredje man än de som avses i led iii, den medlemsstat inom vars territorium tredje man som ska fullgöra prestationen har sina huvudsakliga intressen, i enlighet med artikel 3.1.
10. *driftställe*: varje verksamhetsplats där en gäldenär annat än tillfälligt bedriver eller under den tremånadersperiod som föregår begäran om inledande av huvudinsolvensförfarandet har bedrivit ekonomisk verksamhet med personella och materiella resurser.
11. *lokal borgenär*: en borgenär vars fordringar på gäldenären uppkommit till följd av eller i samband med verksamheten vid ett driftställe i en annan medlemsstat än den medlemsstat där platsen för gäldenärens huvudsakliga intressen finns.
12. *utländsk borgenär*: en borgenär, inklusive skattemyndighet och socialförsäkringsorgan i medlemsstaterna, som har hemvist eller säte i en annan medlemsstat än inledandestaten.
13. *koncern*: ett moderföretag med alla tillhörande dotterföretag.
14. *moderföretag*: ett företag som antingen direkt eller indirekt kontrollerar ett eller flera dotterföretag. Ett företag som utarbetar koncernredovisning i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU ⁽¹⁾ ska anses vara ett moderföretag.

Artikel 3

Internationell behörighet

1. Domstolarna i den medlemsstat inom vars territorium platsen för gäldenärens huvudsakliga intressen finns, har behörighet att inleda ett insolvensförfarande (nedan kallat *huvudinsolvensförfarande*). Platsen för de huvudsakliga intressena ska vara den plats där gäldenären vanligtvis förvaltar sina intressen på ett sätt som kan fastställas av tredje man.

För bolag och andra juridiska personer ska sätet anses vara platsen för de huvudsakliga intressena, om inte annat visas. Den presumtionen gäller endast om sätet inte har flyttats till en annan medlemsstat inom en tremånadersperiod före ansökan om att ett insolvensförfarande ska inledas.

När det gäller enskilda som bedriver verksamhet som egenföretagare eller fria yrkesutövare ska platsen för de huvudsakliga intressena anses vara den berörda personens huvudsakliga verksamhetsställe, om inte annat visas. Den presumtionen gäller endast om den berörda personens huvudsakliga verksamhetsställe inte har flyttats till en annan medlemsstat inom en tremånadersperiod före ansökan om att ett insolvensförfarande ska inledas.

För varje annan person ska platsen för de huvudsakliga intressena anses vara dennes hemvist, om inte annat visas. Den presumtionen gäller endast om hemvisten inte har flyttats till en annan medlemsstat inom en sexmånadersperiod före ansökan om att ett insolvensförfarande ska inledas.

2. När platsen för gäldenärens huvudsakliga intressen finns inom en medlemsstats territorium, har domstolarna i en annan medlemsstat behörighet att inleda ett insolvensförfarande endast om gäldenären har ett driftställe i den andra medlemsstaten. Verkningarna av detta förfarande får enbart omfatta gäldenären tillhörig egendom som finns inom den senare medlemsstatens territorium.

3. När ett insolvensförfarande har inletts i enlighet med punkt 1, ska förfaranden som inleds därefter i enlighet med punkt 2 vara sekundära insolvensförfaranden.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

4. Ett territoriellt insolvensförfarande enligt punkt 2 får inledas innan ett huvudinsolvensförfarande med tillämpning av punkt 1 inleds endast om
- ett insolvensförfarande enligt punkt 1 inte kan inledas enligt de förutsättningar som gäller enligt rättsordningen i den medlemsstat inom vars territorium platsen för gäldenärens huvudsakliga intressen finns, eller
 - begäran att inleda ett territoriellt insolvensförfarande har gjorts av
 - en borgenär vars fordran uppkommit till följd av eller i samband med verksamheten vid ett driftställe som finns inom territoriet till den medlemsstat där begäran att inleda ett territoriellt förfarande har gjorts, eller
 - en offentlig myndighet som, enligt lagen i den medlemsstat inom vars territorium driftstället är beläget, har rätt att begära att ett insolvensförfarande inleds.

När ett huvudinsolvensförfarande inleds blir det territoriella insolvensförfarandet ett sekundärt insolvensförfarande.

Artikel 4

Prövning av behörighetsfrågan

- Den domstol till vilken en ansökan om att inleda ett insolvensförfarande lämnas in ska på eget initiativ pröva om den är behörig enligt artikel 3. Beslutet att inleda insolvensförfarandet ska ange vilka bestämmelser domstolens behörighet grundar sig på och särskilt om behörigheten grundar sig på artikel 3.1 eller 3.2.
- Utan hinder av punkt 1 får medlemsstaterna, när ett insolvensförfarande inleds i enlighet med nationell rätt utan beslut av domstol, överlåta åt den förvaltare som utsetts i förfarandet att pröva om den medlemsstat som mottagit en ansökan om att inleda insolvensförfarandet är behörig enligt artikel 3. Om så är fallet ska förvaltaren i beslutet om inledande av förfarandet ange grunderna för behörigheten, och särskilt om behörigheten grundar sig på artikel 3.1 eller 3.2.

Artikel 5

Rättslig prövning av beslutet att inleda ett huvudinsolvensförfarande

- Gäldenären eller en borgenär får väcka talan vid domstol mot ett beslut om att inleda ett huvudinsolvensförfarande på grundval av internationell behörighet.
- Beslutet att inleda ett huvudinsolvensförfarande kan överklagas av andra parter än de som avses i punkt 1 eller på andra grunder än bristande internationell behörighet, om detta medges i nationell rätt.

Artikel 6

Behörighet att pröva en talan som är en direkt följd av insolvensförfarandet och har ett nära samband med detta

- Domstolarna i den medlemsstat inom vars territorium insolvensförfarandet har inletts i enlighet med artikel 3 ska vara behöriga att pröva en talan som är direkt hänförlig till insolvensförfarandet och har ett nära samband med detta, till exempel en talan om återvinning.
- När en talan som avses i punkt 1 har samband med en talan på privaträttens område mot samma svarande kan förvaltaren väcka talan i båda målen inför domstolarna i den medlemsstat inom vars territorium svaranden har hemvist eller, om talan väcks mot flera svarande, vid domstolarna i den medlemsstat inom vars territorium någon av dem har hemvist, förutsatt att dessa domstolar är behöriga enligt förordning (EU) nr 1215/2012.

Första stycket ska vara tillämpligt på en gäldenär som fortfarande råder över sina tillgångar, förutsatt att gäldenären som fortfarande råder över sina tillgångar enligt nationell rätt har rätt att väcka talan som företrädare för den egendom som insolvensförfarandet avser.

- Vid tillämpningen av punkt 2 ska en talan anses ha samband med en annan talan om de har ett sådant samband att en gemensam handläggning och ett gemensamt avgörande är påkallat för att undvika att oförenliga avgöranden meddelas i separata förfaranden.

Artikel 7

Tillämplig lag

1. Om inte annat föreskrivs i denna förordning ska lagen i den medlemsstat inom vars territorium insolvensförandet inleds (nedan kallad *inledandestaten*) vara tillämplig på insolvensförandet och dess verkningar.
2. Lagen i inledandestaten ska bestämma förutsättningarna för att inleda ett förfarande, samt för att genomföra och slutföra det. Den ska särskilt fastställa
 - a) mot vilka slags gäldenärer ett insolvensförfarande kan inledas,
 - b) vilka tillgångar som ingår i den egendom som insolvensförfarandet avser och hur de tillgångar ska behandlas som förvärvats av gäldenären efter det att insolvensförfarandet har inletts,
 - c) gäldenärens rådighet och förvaltarens behörighet,
 - d) förutsättningarna för kvittning,
 - e) insolvensförfarendets verkningar på gäldenärens gällande avtal,
 - f) insolvensförfarendets verkningar på förfaranden som inletts av enskilda borgenärer, med undantag för pågående rättegångar,
 - g) de fordringar som ska anmälas gentemot den egendom som insolvensförfarandet avser och hur de fordringar ska behandlas, som uppkommit efter det att insolvensförfarandet har inletts,
 - h) regler om hur fordringar ska anmälas, styrkas och godtas,
 - i) regler om hur influtna medel ska fördelas, företrädesordningen och vilka rättigheter de borgenärer har, vilka efter det att insolvensförfarandet har inletts delvis tillgodosetts till följd av sakrättsligt skydd eller genom kvittning,
 - j) förutsättningarna för och verkningarna av att insolvensförfarandet slutförs, varvid bl.a. avses avslutande genom ett ackord,
 - k) borgenärernas ställning efter slutfört insolvensförfarande,
 - l) vem som ska stå för kostnaderna för insolvensförfarandet,
 - m) regler om vilka återvinningsbestämmelser eller liknande bestämmelser som är tillämpliga.

Artikel 8

Tredje mans sakrättsliga skydd

1. Borgenärs eller tredje mans sakrättsliga skydd beträffande materiell eller immateriell, fast eller lös egendom, både särskilda tillgångar och en samling obestämda tillgångar som en helhet och som ändras vid olika tidpunkter, som tillhör gäldenären och som vid den tidpunkt när ett insolvensförfarande inleds finns i en annan medlemsstat, ska inte påverkas av att ett insolvensförfarande inleds i en annan medlemsstat.
2. De rättigheter som avses i punkt 1 avser särskilt
 - a) rätten att förfoga över tillgångar eller att ta ut sin fordran ur dessa eller dessas avkastning, särskilt vid retentionsrätt eller panträtt,
 - b) ensamrätt att driva in en fordran, särskilt på grund av pant eller säkerhetsöverlåtelse,
 - c) rätten att begära tillgångarna åter från den som utan rättighetsinnehavarens samtycke har dem i sin besittning eller använder dem,
 - d) en sakrättsligt skyddad nyttjanderätt till tillgångar.
3. En rättighet som upptagits i ett offentligt register och som har verkan mot tredje man, på grund av vilken ett sådant sakrättsligt skydd som avses i punkt 1 kan erhållas, ska anses ha sakrättsligt skydd.

4. Punkt 1 hindrar inte återvinningstalan enligt artikel 7.2 m.

Artikel 9

Kvittning

1. Att ett insolvensförfarande inleds påverkar inte en borgenärs rätt att kvitta en fordran mot en fordran som en gäldenär har mot honom, om sådan kvittning är tillåten enligt det lands lag som är tillämplig på den insolvente gäldenärens fordran.

2. Punkt 1 hindrar inte återvinningstalan enligt artikel 7.2 m.

Artikel 10

Återtagandeförbehåll

1. En säljares återtaganderätt påverkas inte av att ett insolvensförfarande inleds beträffande köparen, om varan då förfarandet inleds finns i en annan medlemsstat än inledandestaten.

2. Att ett insolvensförfarande inleds beträffande en säljare, efter det att han har levererat en vara, ska inte utgöra grund för att häva köpeavtalet och ska inte hindra köparen från att förvärva varan, om varan då förfarandet inleds finns i en annan medlemsstat än inledandestaten.

3. Punkterna 1 och 2 påverkar inte återvinningstalan enligt artikel 7.2 m.

Artikel 11

Avtal avseende fast egendom

1. Verkan av ett insolvensförfarande på avtal om förvärv av eller nyttjanderätt till fast egendom ska regleras uteslutande av lagen i den medlemsstat inom vars territorium den fasta egendomen är belägen.

2. Den domstol som inledde huvudinsolvensförfarandet ska vara behörig att godkänna uppsägningen eller ändringen av de avtal som avses i denna artikel när

- a) den medlemsstats lagstiftning som är tillämplig på avtalen kräver att ett sådant avtal endast får sägas upp eller ändras efter godkännande av den domstol vid vilken insolvensförfarandet har inletts, och
- b) inget insolvensförfarande har inletts i den medlemsstaten.

Artikel 12

Betalningssystem och finansiella marknader

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 8 ska verkningarna av ett insolvensförfarande på de rättigheter och skyldigheter som åvilar parter i ett betalnings- eller avvecklingsystem eller på en finansiell marknad, uteslutande regleras av den medlemsstats lag, som är tillämplig på systemet eller marknaden.

2. Punkt 1 påverkar inte åtgärder som vidtas i samband med återvinning i enlighet med den lag som är tillämplig på betalningssystemet eller den finansiella marknaden i fråga.

Artikel 13

Anställningsavtal

1. Verkan av ett insolvensförfarande på anställningsavtal och anställningsförhållanden ska uteslutande regleras av den medlemsstats lag som är tillämplig på anställningsavtalet.

2. Domstolarna i den medlemsstat i vilken ett sekundärt insolvensförfarande får inledas ska vara fortsatt behöriga att godkänna uppsägningen eller ändringen av de avtal som avses i denna artikel, även om inget insolvensförfarande har inletts i den medlemsstaten.

Första stycket ska även gälla för en myndighet som enligt nationell rätt är behörig att godkänna uppsägningen eller ändringen av de avtal som avses i denna artikel.

Artikel 14

Verkan på registrerade rättigheter

Verkan av ett insolvensförfarande på en gälldenärs rätt till fast egendom, skepp eller luftfartyg vilka är föremål för offentlig registrering, bestäms av lagen i den medlemsstat under vars överinseende registret förs.

Artikel 15

Europeiska patent med enhetlig verkan och gemenskapsvarumärken

Vid tillämpningen av denna förordning får ett europeiskt patent med enhetlig verkan, ett gemenskapsvarumärke eller motsvarande rättighet som skapats genom unionsrätten, ingå i förfarandet endast om det utgör ett förfarande som avses i artikel 3.1.

Artikel 16

Handlingar som kan återvinnas

Artikel 7.2 m ska inte tillämpas om den som haft vinning av en återvinningsgrundande handling visar att

- a) handlingen omfattas av lagen i en annan medlemsstat än inledandestatens,
- b) lagen i den medlemsstaten inte tillåter att handlingen angrips på något sätt.

Artikel 17

Skydd för tredje mans förvärv

Giltigheten av en åtgärd varigenom en gälldenär, efter det att ett insolvensförfarande har inletts, mot vederlag disponerar över

- a) fast egendom,
- b) ett skepp eller ett luftfartyg som är föremål för offentlig registrering, eller
- c) värdepapper vars existens kräver registrering i ett register som föreskrivs i lag

ska bestämmas av lagen i den stat inom vars territorium den fasta egendomen är belägen eller under vars överinseende registret förs.

Artikel 18

Verkan av ett insolvensförfarande på pågående rättegångar eller skiljeförfaranden

Verkningar av ett insolvensförfarande på pågående rättegångar eller pågående skiljeförfaranden beträffande egendom eller rättigheter som ingår i den egendom som insolvensförfarandet avser, regleras uteslutande av lagen i den medlemsstat där rättegången pågår eller där skiljedomstolen har sitt säte.

KAPITEL II

ERKÄNNANDE AV INSOLVENSFÖRFARANDE

Artikel 19

Utgångspunkt

1. Beslut om att inleda ett insolvensförfarande fattat av en domstol i en medlemsstat, som har behörighet enligt artikel 3, ska från den tidpunkt det har verkan i inledandestaten erkännas i alla andra medlemsstater.

Den regel som fastställs i första stycket ska också gälla i de fall ett insolvensförfarande med hänsyn till en gäldenärs rättsliga status inte kan inledas mot denna i andra medlemsstater.

2. Erkännande av ett förfarande enligt artikel 3.1 hindrar inte att ett förfarande enligt artikel 3.2 inleds av en domstol i en annan medlemsstat. Det senare förfarandet är i så fall ett sekundärt insolvensförfarande i den mening som avses i kapitel III.

Artikel 20

Verkan av erkännande

1. Ett beslut varigenom ett insolvensförfarande enligt artikel 3.1 inleds, ska utan ytterligare formaliteter ha samma verkningskraft i alla andra medlemsstater som det har enligt lagen i inledandestaten, om inte annat föreskrivs i denna förordning och så länge inte något förfarande enligt artikel 3.2 har inletts i dessa andra medlemsstater.

2. Verkan av ett beslut varigenom ett förfarande enligt artikel 3.2 inleds, får inte angripas i andra medlemsstater. Begränsningar av borgenärens rättigheter, särskilt i form av betalningsansånd eller nedsättning av fordringar som en följd av detta förfarande ska ha verkan på egendom som befinner sig inom en annan medlemsstats territorium endast gentemot de borgenärer som har medgett detta.

Artikel 21

Förvaltarens behörighet

1. En förvaltare som har utsetts av en domstol som är behörig enligt artikel 3.1 har samma behörighet inom andra medlemsstaters territorier som denne har enligt lagen i inledandestaten, så länge inget annat insolvensförfarande har inletts eller säkerhetsåtgärder av motsatt innebörd har vidtagits till följd av en begäran om att ett insolvensförfarande ska inledas i denna andra stat. Förvaltaren har under alla förhållanden rätt att överföra gäldenärens egendom från den medlemsstats territorium inom vilket den befinner sig, om inte annat följer av artiklarna 8 och 10.

2. En förvaltare som har utsetts av en domstol som är behörig enligt artikel 3.2, får i en annan medlemsstat, utom rätta eller vid domstol, göra gällande att lös egendom efter det att ett insolvensförfarande har inletts har överförts från inledandestaten till den andra medlemsstaten. Förvaltaren får också vidta åtgärder i borgenärernas intresse avseende återvinning.

3. När förvaltaren utövar sitt uppdrag ska han eller hon efterkomma rättsordningen i den medlemsstat inom vars territorium denne avser att vidta åtgärder, särskilt vad gäller förfarandet för att avyttra tillgångar. Denna behörighet innefattar inte rätten att använda tvångsåtgärder, såvida inte dessa har beslutats av domstol i denna medlemsstat, eller att avgöra tvister.

Artikel 22

Bevis om utseende av förvaltare

En bestyrkt kopia av det ursprungliga beslutet att utse förvaltaren eller annat intyg utfärdat av behörig domstol utgör bevis på att denne utsetts till förvaltare.

En översättning till det officiella språket eller till ett av de officiella språken i den medlemsstat inom vars territorium förvaltaren avser utöva sitt uppdrag får begäras. Ingen legalisering eller liknande formalitet krävs.

Artikel 23

Överlämnande och avräkning

1. En borgenär som, efter det att ett förfarande enligt artikel 3.1 har inletts, på något sätt, särskilt genom verkställighetsåtgärder, helt eller delvis har fått betalt ur egendom som tillhör en gäldenär som finns inom en annan medlemsstats territorium, ska till förvaltaren lämna vad borgenären har fått, om inte annat följer av artiklarna 8 och 10.

2. För att tillförsäkra borgenärer lika behandling ska en borgenär, som under ett pågående insolvensförfarande har fått delbetalning för sin fordran, delta i utdelning i andra förfaranden endast när borgenärer med samma förmånsrätt har fått motsvarande utdelning i ett sådant annat förfarande.

Artikel 24

Inrättande av insolvensregister

1. Medlemsstaterna ska inom sitt territorium upprätta och upprätthålla ett eller flera register där uppgifter om insolvensförfaranden offentliggörs (nedan kallade *insolvensregister*). Dessa uppgifter ska offentliggöras snarast möjligt efter det att ett insolvensförfarande har inletts.

2. De uppgifter som avses i punkt 1 ska göras tillgängliga för allmänheten, i enlighet med villkoren i artikel 27, och ska omfatta följande (nedan kallad *föreskriven information*):

- a) Den dag ett insolvensförfarande inleddes.
- b) Den domstol vid vilken ett insolvensförfarande har inletts och eventuellt målnummer.
- c) Typ av insolvensförfarande som avses i bilaga A som har inletts och i förekommande fall eventuell relevant underkategori av sådana förfaranden som har inletts i enlighet med nationell rätt.
- d) Uppgift om huruvida behörigheten att inleda förfarandet grundas på artikel 3.1, 3.2 eller 3.4.
- e) Om gäldenären är ett företag eller en juridisk person, gäldenärens namn, registreringsnummer, säte, eller om detta avviker, postadress.
- f) Om gäldenären är en enskild person, oberoende av om denne bedriver eller inte bedriver någon verksamhet som egenföretagare eller fri yrkesutövare, gäldenärens namn, registreringsnummer, i förekommande fall, och postadress eller om adressen är skyddad, gäldenärens födelseort och födelsedatum.
- g) Namn på, postadress eller e-postadress till den förvaltare som, i förekommande fall, har utsetts i förfarandet.
- h) I förekommande fall tidsfrist för att anmäla fordringar eller en hänvisning till kriterierna för beräkningen av denna tidsfrist.
- i) I förekommande fall dagen för avslutande av huvudinsolvensförfarandet.
- j) Domstol vid vilken och, i förekommande fall, tidsfrist inom vilken ett överklagande av beslutet om att inleda insolvensförfarande ska ges in i enlighet med artikel 5, eller en hänvisning till kriterierna för beräkningen av denna tidsfrist.

3. Punkt 2 får inte hindra medlemsstater från att inbegripa handlingar eller ytterligare information i sina nationella insolvensregister, t.ex. insolvensrelaterade näringsförbud för företagsledare.

4. Medlemsstaterna är inte skyldiga att i insolvensregistret inkludera den information som avses i punkt 1 i den här artikeln avseende enskilda personer som inte bedriver verksamhet som egenföretagare eller fria yrkesutövare i insolvensregistret eller att göra denna information tillgänglig för allmänheten genom systemet för sammankoppling av dessa register, förutsatt att kända utländska borgenärer underrättas, i enlighet med artikel 54, om de uppgifter som avses i punkt 2 j i den här artikeln.

Om en medlemsstat utnyttjar den möjlighet som avses i första stycket, ska insolvensförfarandet inte påverka fordringar från utländska borgenärer som inte har mottagit den information som avses i första stycket.

5. Offentliggörandet av uppgifterna i registren enligt denna förordning ska inte ha någon annan rättslig verkan än den som anges i nationell rätt och i artikel 55.6.

Artikel 25

Sammankoppling av insolvensregister

1. Kommissionen ska inrätta ett decentraliserat system för sammankoppling av insolvensregister genom att anta genomförandeakter. Detta system ska bestå av insolvensregistren samt den europeiska e-juridikportalen, som ska fungera som en central, allmän åtkomstpunkt till information i systemet. Systemet ska tillhandahålla en söktjänst på alla unionens institutioners officiella språk i syfte att tillgängliggöra föreskriven information och eventuella andra dokument eller information som finns i insolvensregistren och som medlemsstaterna väljer att göra tillgängliga via den europeiska e-juridikportalen.
2. Kommissionen ska i enlighet med det förfarande som avses i artikel 87 senast den 26 juni 2019 anta följande genomförandeakter:
 - a) Tekniska specifikationer som definierar metoderna för kommunikation och informationsutbyte på elektronisk väg utifrån den fastställda gränssnittspecifikationen för systemet för sammankoppling av insolvensregister.
 - b) De tekniska åtgärder som säkerställer att miniminormerna när det gäller it-säkerhet är uppfyllda vid förmedling och spridning av information inom systemet för sammankoppling av insolvensregister.
 - c) Minimikriterier för den söktjänst som tillhandahålls genom den europeiska e-juridikportalen på grundval av den information som anges i artikel 24.
 - d) Minimikriterier för redovisning av resultat från sådana sökningar på grundval av den information som anges i artikel 24.
 - e) Former och tekniska villkor för att få tillgång till de tjänster som tillhandahålls genom systemet för sammankoppling av register.
 - f) En ordlista som innehåller en grundläggande förklaring av de nationella insolvensförfaranden som förtecknas i bilaga A.

Artikel 26

Kostnader för att upprätta och koppla samman insolvensregister

1. Upprättandet, underhållet och den framtida utvecklingen av systemet för sammankoppling av insolvensregister ska finansieras genom unionens allmänna budget.
2. Varje medlemsstat ska bära kostnaderna för att upprätta och anpassa sina nationella insolvensregister så att de blir kompatibla med den europeiska e-juridikportalen samt kostnaderna för att förvalta, driva och underhålla dessa register. Detta ska inte påverka möjligheten att ansöka om bidrag för sådan verksamhet inom ramen för unionens finansiella program.

Artikel 27

Villkor för tillgång till information genom systemet för sammankoppling

1. Medlemsstaterna ska se till att den föreskrivna information som avses i artikel 24.2 a–j är tillgänglig kostnadsfritt via systemet för sammankoppling av insolvensregister.
2. Denna förordning får inte hindra medlemsstaterna från att ta ut en skälig avgift för tillgången till handlingar eller ytterligare information som avses i artikel 24.3 via systemet för sammankoppling av insolvensregister.
3. Medlemsstaterna får kräva att tillgång till föreskriven information avseende enskilda personer som inte bedriver verksamhet som egenföretagare eller fria yrkesutövare, och enskilda personer som är egenföretagare eller fria yrkesutövare, förutsatt att insolvensförfarandet inte avser den verksamheten, görs avhängig av kompletterande sökkriterier avseende gäldenären, utöver de minimikriterier som avses i artikel 25.2 c.

4. Medlemsstaterna får kräva att tillgång till den information som avses i punkt 3 ska tillåtas endast efter begäran hos den behöriga myndigheten. Medlemsstaterna får kräva att tillgång ska tillåtas endast på villkor att ett legitimt intresse för tillgången till sådan information föreligger. Den person som begär information ska ges möjlighet att lägga fram sin begäran elektroniskt med hjälp av ett standardformulär via den europeiska e-juridikportalen. Om det krävs ett legitimt intresse ska den person som begär information ges möjlighet att motivera sin begäran genom elektroniska kopior av relevanta handlingar. Den person som begär information ska få ett svar från den behöriga myndigheten inom tre arbetsdagar.

Den person som begär information ska inte vara skyldig att tillhandahålla en översättning av de handlingar som motiverar hans eller hennes begäran och inte heller att bära kostnader för översättningar som den behöriga myndigheten kan ha.

Artikel 28

Offentliggörande i en annan medlemsstat

1. Förvaltaren eller den gäldenär som fortfarande råder över sina tillgångar ska begära att innehållet i beslutet om att inleda insolvensförfarandet och, när så är lämpligt, även beslutet att utse förvaltaren, offentliggörs i varje annan medlemsstat där gäldenären har ett driftställe i enlighet med de förfaranden för offentliggörande som gäller i den medlemsstaten. Ett sådant offentliggörande ska, i förekommande fall, ange vem som har utsetts till förvaltare och huruvida domstolen grundar sin behörighet på artikel 3.1 eller 3.2.

2. Förvaltaren eller den gäldenär som fortfarande råder över sina tillgångar får begära att den information som avses i punkt 1 offentliggörs i en annan medlemsstat där förvaltaren eller den gäldenär som fortfarande råder över sina tillgångar anser det nödvändigt i enlighet med de förfaranden för offentliggörande som föreskrivs i den medlemsstaten.

Artikel 29

Registrering i en annan medlemsstats offentliga register

1. Om det i lagen i en medlemsstat där gäldenären har ett driftställe som har registrerats i ett offentligt register i denna medlemsstat, eller i lagen i en medlemsstat där fast egendom som tillhör gäldenären är belägen, uppställs ett krav på att inledandet av ett insolvensförfarande som avses i artikel 28 offentliggörs i fastighetsregister, företagsregister eller eventuella andra offentliga register, ska förvaltaren eller den gäldenär som fortfarande råder över sina tillgångar vidta alla nödvändiga åtgärder så att registreringen sker.

2. Förvaltaren eller den gäldenär som fortfarande råder över sina tillgångar får begära sådan registrering i varje annan medlemsstat, under förutsättning att registreringen är förenlig med lagstiftningen i den medlemsstat där registret förs.

Artikel 30

Kostnader

Kostnaderna för offentliggörande och registrering enligt artiklarna 28 och 29 ska anses som kostnader för förfarandet.

Artikel 31

Infriande av en skuld till gäldenären

1. Om en skuld till en gäldenär ska infrias hos förvaltaren i den medlemsstat där ett insolvensförfarande har inletts men i stället betalas till gäldenären i en annan medlemsstat, ska den betalningen anses befriande om betalaren inte kände till att förfarandet hade inletts.

2. När en sådan skuld har infriats före offentliggörandet enligt artikel 28 ska betalaren anses inte ha känt till att ett insolvensförfarande har inletts, om inte annat visas. När en skuld har infriats efter offentliggörandet, ska betalaren anses ha känt till att ett insolvensförfarande har inletts, om inte annat visas.

Artikel 32

Erkännande och verkställighet av andra beslut

1. Beslut som rör ett insolvensförfarandes genomförande och slutförande, samt ackord, och som fattats av en domstol, vars beslut om att inleda förfarandet erkänns i enlighet med artikel 19, ska erkännas utan krav på ytterligare formaliteter. Sådana beslut ska verkställas i enlighet med artiklarna 39–44 och 47–57 i förordning (EU) nr 1215/2012.

Första stycket ska även gälla beslut som är direkt hänförliga till insolvensförfarandet och har nära samband härmed, även om de fattats av en annan domstol.

Första stycket ska även gälla beslut som rör säkerhetsåtgärder som fattats efter det att en begäran om att ett insolvensförfarande ska inledas har framställts eller i samband med en sådan framställan.

2. Andra beslut än de som avses i punkt 1 i denna artikel ska erkännas och verkställas i enlighet med förordning (EU) nr 1215/2012 i den mån den är tillämplig.

Artikel 33

Ordre public

En medlemsstat får vägra att erkänna ett insolvensförfarande som har inletts i en annan medlemsstat eller vägra att verkställa beslut som fattats i samband med ett sådant förfarande, om verkningarna av ett sådant erkännande eller en sådan verkställighet skulle vara uppenbart oförenliga med grunderna för den statens rättsordning (*ordre public*), särskilt vad gäller statens grundläggande rättsprinciper och individens grundlagsenliga fri- och rättigheter.

KAPITEL III

SEKUNDÄRA INSOLVENSFÖRFARANDEN

Artikel 34

Förutsättningar för att inleda ett förfarande

Om ett huvudinsolvensförfarande har inletts av en domstol i en medlemsstat och erkänts i en annan medlemsstat, får en domstol i den andra medlemsstaten som är behörig enligt artikel 3.2 inleda ett sekundärt insolvensförfarande i enlighet med bestämmelserna i detta kapitel. Om huvudinsolvensförfarandet förutsätter att gäldenären är insolvent, ska gäldenärens insolvens inte prövas på nytt i den medlemsstat där ett sekundärt insolvensförfarande får inledas. Verkningarna av ett sekundärt insolvensförfarande ska vara begränsade till egendom som tillhör gäldenären och som finns inom territoriet i den medlemsstat där förfarandet har inletts.

Artikel 35

Tillämplig lag

Om inte annat föreskrivs i denna förordning ska lagen i den medlemsstat inom vars territorium ett sekundärt insolvensförfarande inleds vara tillämplig på det sekundära insolvensförfarandet.

Artikel 36

Rätt att göra ett åtagande för att undvika ett sekundärt insolvensförfarande

1. För att undvika att ett sekundärt insolvensförfarande inleds får förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet göra ett ensidigt åtagande (nedan kallat *åtagandet*) avseende tillgångar som finns i den medlemsstat där ett sekundärt insolvensförfarande kan inledas så att denne vid fördelningen av dessa tillgångar eller behållningen av realiseringen av dessa tillgångar kommer att följa de regler om utdelning och förmånsrätt enligt nationell rätt som borgenärer skulle ha haft om ett sekundärt insolvensförfarande hade inletts i den medlemsstaten. I åtagandet ska de faktiska omständigheter som det bygger på anges, i synnerhet beträffande värdet av de tillgångar som finns i den berörda medlemsstaten och de alternativ som står till buds för realisering av sådana tillgångar.

2. Om ett åtagande har gjorts i enlighet med denna artikel ska den lag som är tillämplig på fördelningen av behållningen av realiseringen av de tillgångar som avses i punkt 1, företrädesordningen och de rättigheter borgenärerna har i förhållande till de tillgångar som avses i punkt 1 vara lagen i den medlemsstat där ett sekundärt insolvensförfarande skulle ha kunnat inledas. Relevant tidpunkt för att fastställa de tillgångar som avses i punkt 1 ska vara den tidpunkt då åtagandet görs.

3. Åtagandet ska göras på det officiella språket eller ett av de officiella språken i den medlemsstat där ett sekundärt insolvensförfarande skulle ha kunnat inledas, eller, om det finns flera officiella språk i den medlemsstaten, på det officiella språket eller ett av de officiella språken på den ort där ett sekundärt insolvensförfarande skulle ha kunnat inledas.

4. Åtagandet ska göras skriftligen. Det ska omfattas av eventuella övriga formkrav och krav för godkännande i fråga om eventuell fördelning i den stat där huvudinsolvensförfarandet inleddes.

5. Åtagandet ska godkännas av de kända lokala borgenärerna. De regler för kvalificerad majoritet och omröstning som är tillämpliga på antagande av rekonstruktionsplaner enligt lagen i den medlemsstat där ett sekundärt insolvensförfarande kunde ha inletts ska även vara tillämpliga på godkännandet av åtagandet. Borgenärer ska kunna delta i omröstningen genom teknik för distanskommunikation, om det är tillåtet enligt nationell rätt. Förvaltaren ska informera de kända lokala borgenärerna om åtagandet, reglerna och förfarandena för dess godkännande och om omröstningen och om åtagandets godkännande eller avisande.

6. Ett åtagande som ges och godkänns i enlighet med denna artikel ska vara bindande för boet. Om ett sekundärt insolvensförfarande inleddes i enlighet med artikel 37 och 38 ska förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet överföra de eventuella tillgångar som denne hade överfört från denna medlemsstats territorium efter det att åtagandet gjordes, eller om dessa tillgångar redan har realiserats, behållningen av dessa, till förvaltaren i det sekundära insolvensförfarandet.

7. Om förvaltaren har gjort ett åtagande ska denne informera lokala borgenärer om den avsedda fördelningen innan de tillgångar och den behållning som avses i punkt 1 fördelas. Om informationen inte uppfyller villkoren för åtagandet eller är förenlig med tillämplig lag får lokala borgenärer bestrida denna fördelning inför domstol i den medlemsstat där ett huvudinsolvensförfarande har inletts för att åstadkomma en fördelning som överensstämmer med villkoren för åtagandet och tillämplig lag. I så fall ska ingen fördelning göras förrän domstolen beslutat med anledning av bestridandet.

8. Lokala borgenärer får vända sig till domstol i den medlemsstat där huvudinsolvensförfarandet har inletts för att kräva att förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet vidtar alla de lämpliga åtgärder som är tillgängliga enligt lagstiftningen i den stat där huvudinsolvensförfarandet har inletts och som är nödvändiga för att säkerställa efterlevnaden av villkoren för åtagandet.

9. Lokala borgenärer får även vända sig till domstolarna i de medlemsstater där ett sekundärt insolvensförfarande skulle ha inletts för att begära att domstolen vidtar tillfälliga åtgärder eller skyddsåtgärder för att säkerställa att förvaltaren efterlever villkoren för åtagandet.

10. Förvaltaren ska vara ansvarig för alla skador som denne kan ha vållat lokala borgenärer till följd av att denne inte har uppfyllt de skyldigheter och krav som fastställs i denna artikel.

11. Vid tillämpningen av denna artikel ska en myndighet som är etablerad i en medlemsstat där ett sekundärt insolvensförfarande kunde ha inletts och som är skyldig att i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/94/EG⁽¹⁾ garantera betalning för anställdas utestående fordringar från anställningskontrakt eller anställningsförhållanden anses vara en lokal borgenär, om detta följer av nationell rätt.

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/94/EG av den 22 oktober 2008 om skydd för arbetstagare vid arbetsgivarens insolvens (EUT L 283, 28.10.2008, s. 36).

Artikel 37

Rätt att begära att ett sekundärt insolvensförfarande inleds

1. Inledande av ett sekundärt insolvensförfarande får begäras av
 - a) förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet,
 - b) alla andra personer eller myndigheter som enligt lagen i den medlemsstat inom vars territorium inledande av ett sekundärt insolvensförfarande begärs har rätt att begära att insolvensförfaranden inleds.
2. Om ett åtagande har blivit bindande enligt artikel 36 måste en begäran om att ett sekundärt insolvensförfarande ska inledas göras inom 30 dagar från det att godkännandet för åtagandet har meddelats.

Artikel 38

Beslut om att inleda ett sekundärt insolvensförfarande

1. En domstol som mottar en begäran om att ett sekundärt insolvensförfarande ska inledas ska omedelbart underrätta förvaltaren eller den gäldenär som fortfarande råder över sina tillgångar i huvudinsolvensförfarandet och ge denne möjlighet att yttra sig om denna begäran.
2. Om förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet har gjort ett åtagande enligt artikel 36, ska den domstol som avses i punkt 1 i den här artikeln på begäran av förvaltaren inte inleda ett sekundärt insolvensförfarande om den är övertygad om att åtagandet ger tillräckligt skydd för lokala borgenärers allmänna intressen.
3. Om ett tillfälligt uppskjutande av enskilda verkställighetsförfaranden beviljats i syfte att möjliggöra förhandling mellan gäldenären och dennes borgenärer, får domstolen, på begäran av förvaltaren eller den gäldenär som fortfarande råder över sina tillgångar, skjuta upp inledandet av ett sekundärt insolvensförfarande under en period av högst tre månader, förutsatt att lämpliga åtgärder vidtagits för att skydda lokala borgenärers intressen.

Den domstol som avses i punkt 1 får besluta om skyddsåtgärder för att skydda de lokala borgenärernas intresse genom att kräva att förvaltaren eller den gäldenär som fortfarande råder över sina tillgångar inte för över eller förfogar över tillgångar som finns i den medlemsstat där denne har sitt driftställe, såvida inte detta görs i den ordinarie verksamheten. Domstolen får även besluta om andra åtgärder för skydd av lokala borgenärers intressen under ett uppskjutande, om detta inte är oförenligt med de nationella civilprocessrättsliga reglerna.

Ett uppskjutande av inledandet av ett sekundärt insolvensförfarande ska upphävas av domstolen på eget initiativ eller på begäran av en borgenär om en överenskommelse har ingåtts under uppskjutandet vid de förhandlingar som avses i första stycket.

Uppskjutandet får upphävas av domstolen på eget initiativ eller på begäran av en borgenär om ett fortsatt uppskjutande skadar borgenärens rättigheter, i synnerhet i det fall att förhandlingarna avbrutits eller att det har blivit uppenbart att det är osannolikt att de slutförs eller om förvaltaren eller den gäldenär som fortfarande råder över sina tillgångar har brutit mot förbudet att förfoga över sina tillgångar eller att överföra dem från territoriet i den medlemsstat där driftstället finns.

4. På begäran av förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet får den domstol som avses i punkt 1 inleda en annan typ av insolvensförfarande som förtecknas i bilaga A än den typ man ursprungligen ansökt om förutsatt att villkoren för att inleda denna typ av förfarande enligt nationell rätt är uppfyllda och att detta förfarande är det lämpligaste när det gäller de lokala borgenärernas intressen och för att uppnå samstämmighet mellan huvudinsolvensförfarandet och det sekundära insolvensförfarandet. Artikel 34 andra meningen ska tillämpas.

Artikel 39

Rättslig prövning av beslutet att inleda ett sekundärt insolvensförfarande

Förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet får överklaga beslutet att inleda ett sekundärt insolvensförfarande vid en domstol i den medlemsstat där ett sekundärt insolvensförfarande har inletts med motiveringen att domstolen inte har iakttagit villkoren och kraven i artikel 38.

Artikel 40

Förskottsbetalning av kostnader

När lagen i den medlemsstat där det begärts att ett sekundärt insolvensförfarande ska inledas föreskriver att gäldenärens tillgångar ska räcka till för att täcka hela eller delar av förfarandekostnaderna, får domstolen begära att sökanden i förskott betalar för kostnaderna eller ställer tillräcklig säkerhet för dessa.

Artikel 41

Samarbete och kommunikation mellan förvaltare

1. Förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet och förvaltaren eller förvaltarna i ett sekundärt insolvensförfarande som avser samma gäldenär ska samarbeta med varandra i den mån sådant samarbete inte är oförenligt med de bestämmelser som är tillämpliga på respektive förfarande. Detta samarbete kan ta olika former, inbegripet ingående av avtal och protokoll.
2. Vid genomförandet av det samarbete som anges i punkt 1 ska förvaltarna vidta följande åtgärder:
 - a) Så snart som möjligt delge varandra all information som kan vara av värde för det andra förfarandet, särskilt eventuella framsteg när det gäller anmälan och verifikation av fordringar och alla åtgärder som syftar till att rädda eller rekonstruera gäldenären eller till att avsluta förfarandet, förutsatt att lämpliga åtgärder vidtas för att skydda konfidentiell information.
 - b) Undersöka möjligheten att rekonstruera gäldenären och, om möjligt, samordna utarbetande och genomförande av en rekonstruktionsplan.
 - c) Samordna förvaltningen i fråga om realisering eller användning av gäldenärens tillgångar och verksamheter, förvaltaren i det sekundära insolvensförfarandet ska så snart som möjligt ge förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet möjlighet att lämna förslag om realisering eller användning av tillgångar som ingår i det sekundära insolvensförfarandet.
3. Punkterna 1 och 2 ska också tillämpas i situationer i huvudinsolvensförfarandet eller det sekundära insolvensförfarandet eller i något av de territoriella insolvensförfaranden som rör samma gäldenär och som inletts vid samma tidpunkt, där gäldenären fortfarande råder över sina tillgångar.

Artikel 42

Samarbete och kommunikation mellan domstolar

1. För att underlätta samordningen av huvudinsolvensförfaranden, territoriella insolvensförfaranden och sekundära insolvensförfaranden som rör samma gäldenär ska en domstol som mottagit en begäran om att inleda ett insolvensförfarande, eller som har inlett ett sådant förfarande, samarbeta med andra domstolar som har mottagit en begäran om att inleda ett insolvensförfarande eller som har inlett ett sådant förfarande, i den utsträckning ett sådant samarbete inte är oförenligt med de bestämmelser som är tillämpliga på respektive förfarande. För detta ändamål får domstolarna, när så är lämpligt, utse en oberoende person eller ett oberoende organ att handla på deras vägnar, förutsatt att detta inte är oförenligt med de bestämmelser som är tillämpliga på dem.
2. Vid genomförandet av samarbetet i punkt 1 får domstolarna eller en utsedd person eller ett utsett organ som handlar på deras vägnar enligt punkt 1 kommunicera direkt med eller begära information eller bistånd direkt från varandra, förutsatt att denna kommunikation respekterar parternas processuella rättigheter och informationens konfidentialitet.
3. Det samarbete som avses i punkt 1 får bedrivas på ett sätt som domstolen anser lämpligt. Det kan särskilt handla om att
 - a) genomföra samordning när förvaltare utses,
 - b) delge information på det sätt som domstolen anser lämpligt,
 - c) samordna förvaltningen och övervakningen av gäldenärens tillgångar och verksamheter,
 - d) samordna genomförandet av utfrågningar,
 - e) vid behov, samordna godkännandet av protokoll.

Artikel 43

Samarbete och kommunikation mellan förvaltare och domstolar

1. För att underlätta samordningen av huvudinsolvensförfaranden, territoriella insolvensförfaranden och sekundära insolvensförfaranden som inleds avseende samma gäldenär gäller följande:

- a) En förvaltare i ett huvudinsolvensförfarande ska samarbeta och kommunicera med varje domstol som har mottagit en ansökan om att inleda ett sekundärt insolvensförfarande eller som har inlett ett sådant förfarande.
- b) En förvaltare i territoriella eller sekundära insolvensförfaranden ska samarbeta och kommunicera med den domstol som har mottagit en ansökan om att inleda ett huvudinsolvensförfarande eller som har inlett ett sådant förfarande.
- c) En förvaltare i territoriella eller sekundära insolvensförfaranden ska samarbeta och kommunicera med den domstol som har mottagit en ansökan om att inleda ett territoriellt eller sekundärt insolvensförfarande eller som har inlett ett sådant förfarande.

i den utsträckning ett sådant samarbete och sådan kommunikation inte är oförenligt med de bestämmelser som är tillämpliga på respektive förfarande och inte medför någon intressekonflikt.

2. Det samarbete som avses i punkt 1 får genomföras på lämpligt sätt, t.ex. de sätt som anges i artikel 42.3.

Artikel 44

Kostnader för samarbete och kommunikation

Kraven i artiklarna 42 och 43 får inte leda till att domstolar kräver ersättning av varandra för kostnader som avser samarbete och kommunikation.

Artikel 45

Utövandet av borgenärsrättigheter

1. Varje borgenär har rätt att anmäla sina fordringar i huvudinsolvensförfarandet och i vilket sekundärt insolvensförfarande som helst.

2. Förvaltarna i huvudinsolvensförfarandet och eventuella sekundära insolvensförfaranden ska i de övriga förfarandena anmäla de fordringar som anmälts i det förfarande i vilket de utsetts, under förutsättning att detta är till fördel för borgenärerna i det förfarande de själva handhar, med förbehåll för borgenärernas rätt att motsätta sig anmälan eller återkalla sin anmälan, när den tillämpliga rättsordningen tillåter det.

3. Förvaltaren i ett huvudinsolvensförfarande eller ett sekundärt insolvensförfarande har rätt att delta i andra förfaranden på samma villkor som en borgenär, bland annat vad avser rätten att närvara vid borgenärssammanträden.

Artikel 46

Uppskjutande av realisering av tillgångar

1. Den domstol som har inlett ett sekundärt insolvensförfarande ska på begäran av förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet helt eller delvis besluta att realiseringen av tillgångarna skjuts upp. I det fallet får domstolen begära att förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet vidtar lämpliga åtgärder för att säkerställa borgenärernas eller grupper av borgenärers intressen i det sekundära insolvensförfarandet. En sådan begäran från förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet får avslås endast om den uppenbart saknar intresse för borgenärerna i huvudinsolvensförfarandet. Ett sådant beslut om att realiseringen av tillgångarna skjuts upp får fattas för en period på upp till tre månader. Den får förnyas för ytterligare perioder på upp till tre månader.

2. Den domstol som avses i punkt 1 ska häva beslutet om att realiseringen av tillgångarna skjuts upp
 - a) på begäran av förvaltaren i huvudinsolvensförandet,
 - b) på eget initiativ, på begäran av en borgenär eller av förvaltaren i det sekundära insolvensförandet om denna åtgärd inte längre framstår som motiverad, varvid hänsyn särskilt ska tas till intresset hos borgenärerna i huvudinsolvensförandet eller det sekundära insolvensförandet.

Artikel 47

Förvaltarens behörighet att föreslå rekonstruktionsplaner

1. Om lagen i den medlemsstat där ett sekundärt insolvensförande har inletts tillåter att förandet avslutas utan likvidation genom en rekonstruktionsplan, ett ackord eller en liknande åtgärd, har förvaltaren i huvudinsolvensförandet rätt att föreslå en sådan åtgärd i enlighet med förandet i den medlemsstaten.
2. En sådan begränsning av borgenärernas rättigheter som härrör från en i punkt 1 avsedd åtgärd och som föreslås i ett sekundärt insolvensförande, såsom ett betalningsansånd eller en skuldnedläggning, har inte, utan samtycke av alla berörda borgenärer, någon verkan beträffande sådana gäldenärens tillgångar som inte omfattas av det sekundära insolvensförandet.

Artikel 48

Verkningarna av att ett insolvensförande avslutas

1. Utan att det påverkar artikel 49 ska avslutandet av ett insolvensförande inte hindra en fortsättning av övriga insolvensföranden beträffande samma gäldenär som fortfarande pågår vid den tidpunkten.
2. Om ett insolvensförande rörande en juridisk person eller ett företag i den medlemsstat där denna person eller detta företag har sitt säte skulle innebära upplösning av den juridiska personen eller företaget, ska denna person eller detta företag inte upphöra att existera förrän övriga insolvensföranden beträffande samma gäldenär har avslutats eller förvaltaren eller förvaltarna i ett sådant förande har gett sitt samtycke till upplösningen.

Artikel 49

Överskott i ett sekundärt insolvensförande

Om, genom avyttring av tillgångar, samtliga fordringar i ett sekundärt insolvensförande kan betalas, ska förvaltaren i detta förande genast överföra överskottet till förvaltaren i huvudinsolvensförandet.

Artikel 50

Efterföljande inledning av ett huvudinsolvensförande

Om ett förande enligt artikel 3.1 inleds efter det att ett förande enligt artikel 3.2 har inletts i en annan medlemsstat, ska artiklarna 41, 45, 46 och 47 samt 49 tillämpas på det först inledda förandet i den mån det förandets förlopp tillåter detta.

Artikel 51

Omvandling av ett sekundärt insolvensförande

1. På begäran av förvaltaren i huvudinsolvensförandet får domstolen i medlemsstaten där det sekundära insolvensförandet har inletts besluta om omvandling av det sekundära insolvensförandet till en annan typ av insolvensförande enligt bilaga A, förutsatt att villkoren i nationell rätt för att inleda denna andra typ av förande är uppfyllda och att denna andra typ av förande är den mest lämpliga när det gäller de lokala borgenärernas intressen och för att uppnå samstämmighet mellan huvudinsolvensförandet och det sekundära insolvensförandet.

2. Domstolen får vid bedömningen av den begäran som avses i punkt 1 begära information från förvaltare som medverkar i båda dessa förfaranden.

Artikel 52

Säkerhetsåtgärder

Om en domstol i en medlemsstat som är behörig enligt artikel 3.1 interimistiskt utser en förvaltare i syfte att säkra en gäldenärs tillgångar, är den interimistiskt utsedde förvaltaren behörig att begära att åtgärder vidtas för att skydda eller säkra gäldenärens tillgångar vilka finns i en annan medlemsstat, enligt den medlemsstatens rättsordning, för tiden från det att begäran om att ett insolvensförfarande ska inledas har framställts fram till dess att beslut om att inleda ett förfarande har fattats.

KAPITEL IV

UPPLYSNINGAR TILL BORGENÄRER OCH ANMÄLAN AV DERAS ANSPRÅK

Artikel 53

Rätt att anmäla fordringar

En utländsk borgenär får anmäla fordringar i ett insolvensförfarande på de sätt som godtas enligt lagstiftningen i inledandestaten. Det ska inte vara obligatoriskt att låta sig företrädas av en advokat eller annan jurist enbart i syfte att anmäla fordringar.

Artikel 54

Skyldighet att underrätta borgenärer

1. När ett insolvensförfarande har inletts i en medlemsstat ska den behöriga domstolen eller den förvaltare som domstolen utsett omedelbart underrätta kända utländska borgenärer om detta.

2. Den underrättelse som avses i punkt 1, som ska lämnas i form av ett individuellt meddelande, ska särskilt innehålla upplysningar om vilka tidsfrister som gäller och följderna av att dessa tidsfrister inte iakttas, den myndighet eller det organ hos vilka fordringar ska anmälas och övriga föreskrivna åtgärder. Underrättelsen ska också ange om borgenärer som har fordringar förenade med förmåns- eller säkerhetsrätt behöver anmäla sina fordringar. Underrättelsen ska också inkludera en kopia av det standardformulär för anmälan av fordringar som avses i artikel 55 eller uppgifter om var formuläret finns tillgängligt.

3. Den underrättelse som avses i punkterna 1 och 2 i denna artikel ska tillhandahållas på det standardformulär som ska fastställas i enlighet med artikel 88. Formuläret ska offentliggöras på den europeiska e-juridikportalen och ska ha rubriken "Underrättelse om insolvensförfaranden" på alla unionens institutioners officiella språk. Det ska översändas på det officiella språket i inledandestaten eller, om det finns flera officiella språk i den medlemsstaten, på det officiella språket eller ett av de officiella språken på den ort där insolvensförfarandet har inletts, eller på ett annat språk som den staten har angett att den kan godta i enlighet med artikel 55.5, om det kan antas att det språket är lättare att förstå för de utländska borgenärerna.

4. I ett insolvensförfarande som rör en enskild person som inte bedriver någon företagsverksamhet eller yrkesverksamhet ska användningen av det standardformulär som avses i denna artikel inte vara obligatorisk, om det inte krävs att borgenärer anmäler sina fordringar för att deras fordringar ska beaktas i förfarandet.

Artikel 55

Förfarande för att anmäla fordringar

1. Varje utländsk borgenär får anmäla sina fordringar på det standardformulär som ska fastställas i enlighet med artikel 88. Formuläret ska ha rubriken "Anmälan av fordringar" på alla unionens institutioners officiella språk.

2. Det standardformulär som avses i punkt 1 ska innehålla följande uppgifter:
- Namn, postadress, eventuell e-postadress, eventuellt personnummer och bankuppgifter avseende den utländska borgenär som avses i punkt 1.
 - Fordringsbeloppet, med uppgift om kapital och, i förekommande fall, ränta och dag då fordran uppkom och förfallodagen om de skiljer sig åt.
 - Om ersättning för ränta krävs, oavsett om räntan är lagstadgad eller avtalad, den tidsperiod för vilken ersättning för ränta krävs och ränteersättningens belopp.
 - Om kostnader som uppkommit för talan om anspråk innan förfarandena inleddes krävs, beloppet och närmare uppgifter om dessa kostnader.
 - Fordringens natur.
 - Huruvida förmånsrätt görs gällande och grunden för denna.
 - Huruvida säkerhetsrätt eller återtagandeförbehåll görs gällande beträffande fordran, och i så fall vilka tillgångar den äberopade rätten gäller, den dag då säkerheten ställdes och, om säkerheten har registrerats, registreringsnumret.
 - Huruvida kvittning begärs och i så fall beloppen för de ömsesidiga fordringar som redan existerade när insolvensförfarandet inleddes, den dag då fordringarna uppstod och det anmälda belopp som återstår efter kvittning.

Standardformuläret ska åtföljas av kopior på eventuella verifikationer.

3. På standardformuläret ska det anges att bankuppgifter för borgenären och uppgift om dennes personnummer som avses i punkt 2 a inte är obligatoriska.

4. Om en borgenär anmäler sin fordran på något annat sätt än det standardformulär som avses i punkt 1 ska ansökan innehålla den information som avses i punkt 2.

5. Anmälningar får lämnas in på vilket som helst av unionens institutioners officiella språk. Domstolen, förvaltaren eller en gäldenär som fortfarande råder över sina tillgångar får kräva att borgenären tillhandahåller en översättning till det officiella språket i inledandestaten, eller, om det finns flera officiella språk i den medlemsstaten, på det officiella språket eller ett av de officiella språken på den ort där ett insolvensförfarande har inletts eller på ett annat språk som den medlemsstaten har angett att den kan godta. Varje medlemsstat ska ange om den utöver sitt eget eller sina egna språk godtar ytterligare något av unionens institutioners officiella språk vid anmälan av fordringar.

6. Fordringar ska anmälas inom den tidsperiod som föreskrivs enligt lagstiftningen i inledandestaten. Om det är fråga om en utländsk borgenär får denna period inte understiga 30 dagar från det att beslutet om att inleda ett insolvensförfarande offentliggjordes i inledandestatsens insolvensregister. Om en medlemsstat stöder sig på artikel 24.4 får denna period inte understiga 30 dagar från det att en borgenär har blivit underrättad i enlighet med artikel 54.

7. Om domstolen, förvaltaren eller den gäldenär som fortfarande råder över sina tillgångar hyser tvivel när det gäller en fordran som har anmälts i enlighet med denna artikel, ska han eller hon ge borgenären möjlighet att lägga fram ytterligare bevis för att fordran föreligger och för dess storlek.

KAPITEL V

INSOLVENSFÖRFARANDE FÖR MEDLEMMAR I EN KONCERN

AVSNITT 1

Samarbete och kommunikation

Artikel 56

Samarbete och kommunikation mellan förvaltare

1. När ett insolvensförfarande rör två eller flera medlemmar i en koncern, ska en förvaltare som utses inom ramen för ett förfarande rörande en koncernmedlem samarbeta med varje förvaltare som har utsetts inom ramen för ett förfarande rörande en annan medlem i samma koncern, i den mån ett sådant samarbete är lämpligt för att främja en

effektiv förvaltning av dessa förfaranden, är förenlig med de regler som gäller för dem och inte medför någon intressekonflikt. Detta samarbete kan ta olika former, inbegripet ingående av avtal och upprättande av protokoll.

2. Vid genomförandet av det samarbete som anges i punkt 1 ska förvaltare vidta följande åtgärder:

- a) Snarast möjligt delge varandra all information som kan vara av värde för de andra förfarandena, under förutsättning att lämpliga åtgärder vidtas för att skydda konfidentiell information.
- b) Överväga om det finns möjligheter att samordna förvaltningen och övervakningen av verksamheten hos de koncernmedlemmar som är föremål för insolvensförfaranden och i så fall samordna denna förvaltning och övervakning.
- c) Överväga om det finns möjligheter till rekonstruktion av de koncernmedlemmar som är föremål för insolvensförfaranden och i så fall samordna förslag och förhandlingar om en samordnad rekonstruktionsplan.

Vid tillämpning av leden b och c får samtliga eller några av de förvaltare som avses i punkt 1 enas om att bevilja en förvaltare som utsetts i ett av förfarandena ytterligare befogenheter, om en sådan överenskommelse är tillåten enligt de regler som gäller för respektive förfarande. De får också enas om fördelningen av vissa uppgifter mellan sig, om en sådan fördelning av uppgifter är tillåten enligt de regler som gäller för respektive förfarande.

Artikel 57

Samarbete och kommunikation mellan domstolar

1. När ett insolvensförfarande rör två eller flera medlemmar i samma koncern ska en domstol som har inlett ett sådant förfarande samarbeta med varje annan domstol som har mottagit en ansökan om att inleda ett förfarande beträffande en annan medlem i samma koncern, eller som har inlett ett sådant förfarande, i den mån ett sådant samarbete är lämpligt för att underlätta en effektiv förvaltning av förfarandena, inte är oförenligt med de regler som gäller för dem och inte medför någon intressekonflikt. För detta ändamål får domstolarna, när så är lämpligt, utse en oberoende person eller ett oberoende organ att handla på deras vägnar, förutsatt att detta inte är oförenligt med de bestämmelser som är tillämpliga på dem.

2. Vid genomförandet av samarbetet i punkt 1 får domstolarna eller en utsedd person eller ett utsett organ som handlar på deras vägnar enligt punkt 1 kommunicera direkt med eller begära information eller bistånd direkt från varandra, förutsatt att denna kommunikation respekterar parternas processuella rättigheter och informationens konfidentialitet.

3. Det samarbete som avses i punkt 1 får bedrivas på ett sätt som domstolen anser lämpligt. Det kan i synnerhet gälla

- a) genomförande av samordning när förvaltare utses,
- b) delgivning av information på det sätt som domstolen anser lämpligt,
- c) samordning av förvaltningen och övervakningen av koncernmedlemmarnas tillgångar och verksamhet,
- d) samordning av genomförandet av utfrågningar,
- e) vid behov, samordning av godkännandet av protokoll.

Artikel 58

Samarbete och kommunikation mellan förvaltare och domstolar

En förvaltare som utses i ett insolvensförfarande rörande en medlem av en koncern

- a) ska samarbeta och kommunicera med varje domstol som har mottagit en ansökan om att inleda ett förfarande beträffande en annan medlem av samma koncern eller som har inlett ett sådant förfarande, och
- b) får begära upplysningar från den domstolen om förfarandet rörande den andra koncernmedlemmen eller begära bistånd i fråga om de förfaranden för vilka han eller hon har blivit utsedd,

i den mån sådant samarbete och sådan kommunikation är lämpliga för att underlätta en effektiv förvaltning av förfarandena, inte medför någon intressekonflikt och inte är oförenliga med de bestämmelser som gäller för dem.

Artikel 59

Kostnader för samarbete och kommunikation i insolvensförfaranden rörande medlemmar av en koncern

En förvaltare eller en domstols kostnader för det samarbete och den kommunikation som anges i artiklarna 56–60 ska anses som kostnader och utgifter för respektive förfarande.

Artikel 60

Förvaltarens befogenheter i förfaranden rörande medlemmar av en koncern

1. En förvaltare som utses i ett insolvensförfarande som inleds med avseende på en koncernmedlem får i den utsträckning det är lämpligt för att främja en effektiv förvaltning av förfarandena
 - a) höras i eventuella förfaranden som inletts med avseende på andra medlemmar av samma koncern,
 - b) begära att varje åtgärd i samband med realiseringen av tillgångar i det förfarande som inletts med avseende på en annan medlem i samma koncern skjuts upp, förutsatt att
 - i) en rekonstruktionsplan för alla eller vissa koncernmedlemmar avseende vilka ett insolvensförfarande har inletts har föreslagits enligt artikel 56.2 c och förefaller ha rimliga chanser att lyckas,
 - ii) ett sådant uppskjutande är nödvändigt för att säkerställa ett korrekt genomförande av rekonstruktionsplanen,
 - iii) rekonstruktionsplanen skulle gynna borgenärerna i det förfarande för vilket uppskjutandet har begärts, och
 - iv) varken det förfarande för vilket den förvaltare som avses i punkt 1 i denna artikel har utsetts eller det förfarande för vilket uppskjutandet har begärts omfattas av bestämmelser om samordning i enlighet med avsnitt 2 i detta kapitel,
 - c) ansöka om inledande av ett samordningsförfarande för koncerner i enlighet med artikel 61.
2. Den domstol som har inlett ett sådant förfarande som avses i punkt 1 b ska skjuta upp varje åtgärd i samband med realisering av tillgångar i förfarandet som helhet eller delar av det om den är förvissad om att de villkor som anges i punkt 1 b är uppfyllda.

Innan domstolen beslutar om uppskjutande ska den höra den förvaltare som utsetts i det förfarande för vilket uppskjutandet har begärts. Ett sådant uppskjutande får beslutas för en tidsperiod som domstolen anser lämplig och som är förenlig med de bestämmelser som är tillämpliga på förfarandet, dock högst tre månader.

Den domstol som beslutar om uppskjutande kan anmoda den förvaltare som avses i punkt 1 att vidta lämpliga åtgärder som är tillåtna enligt nationell rätt för att garantera borgenärernas intressen i förfarandet.

Domstolen får förlänga uppskjutandet med en eller flera sådana tidsperioder som den anser lämpliga och som är förenliga med de bestämmelser som är tillämpliga på förfarandet, förutsatt att de villkor som avses i punkt 1 b ii–iv fortfarande är uppfyllda och uppskjutandets sammanlagda varaktighet (den ursprungliga tidsperioden samt eventuella förlängningar) inte överstiger sex månader.

AVSNITT 2

Samordning

Underavsnitt 1

Förfarande

Artikel 61

Begäran om inledande av samordningsförfaranden för koncerner

1. Inledande av ett samordningsförfarande för koncerner får begäras vid en domstol som har behörighet över insolvensförfarandet för en av medlemmarna i koncernen av en förvaltare som har utsetts för ett insolvensförfarande som har inletts med avseende på en koncernmedlem.

2. Den begäran som avses i punkt 1 ska göras i enlighet med villkoren i den lagstiftning som tillämpas på det förfarande för vilket förvaltaren har utsetts.
3. Den begäran som avses i punkt 1 ska åtföljas av
 - a) ett förslag på person som ska utses till koncernsamordnare (nedan kallad *samordnaren*), uppgifter om dennes behörighet enligt artikel 71, uppgifter om dennes kvalifikationer och dennes skriftliga samtycke till att fungera som samordnare,
 - b) en beskrivning av det föreslagna samordningsförfarandet för koncerner och framför allt av skälen till att villkoren i artikel 63.1 är uppfyllda,
 - c) en förteckning över de förvaltare som har utsetts med avseende på koncernmedlemmarna och, i förekommande fall, de domstolar och behöriga myndigheter som medverkar i insolvensförfarandet avseende koncernmedlemmarna,
 - d) en uppgift om de uppskattade kostnaderna för det föreslagna samordningsförfarandet för koncerner och en uppskattning av den andel av dessa kostnader som varje koncernmedlem ska stå för.

Artikel 62

Prioritetsregel

Om inledande av ett samordningsförfarande för koncerner begärs vid domstolar i olika medlemsstater ska varje domstol utom den där talan väcktes först, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 66, förklara att den inte är behörig, till förmån för den domstolen.

Artikel 63

Meddelande från den domstol där talan har väckts

1. Den domstol som har mottagit en begäran om inledande av ett samordningsförfarande för koncerner ska snarast möjligt meddela de förvaltare som har utsetts med avseende på koncernmedlemmarna i enlighet med den begäran som avses i artikel 61.3 c att begäran om inledande av ett samordningsförfarande för koncerner har mottagits samt ange den föreslagna samordnaren, om den är förvissad om att
 - a) inledande av sådant förfarande är lämpligt för att underlätta förvaltningen av de insolvensförfaranden som avser de olika koncernmedlemmarna,
 - b) det inte är sannolikt att någon borgenär till någon av de koncernmedlemmar som förväntas delta i förfarandet kommer att missgynnas ekonomiskt genom att medlemmen omfattas av förfarandet, och
 - c) den föreslagna samordnaren uppfyller kraven i artikel 71.
2. Det meddelande som avses i punkt 1 i den här artikeln ska innehålla en förteckning över de uppgifter som avses i artikel 61.3 a–d.
3. Det meddelande som avses i punkt 1 ska skickas per rekommenderat brev bestyrkt genom ett mottagningsbevis.
4. Den domstol där talan har väckts ska ge berörda förvaltare möjlighet att höras.

Artikel 64

Invändningar från förvaltare

1. En förvaltare som utsetts med avseende på en koncernmedlem får invända mot
 - a) att det insolvensförfarande för vilket han eller hon har utsetts ska omfattas av ett samordningsförfarande för koncerner, eller
 - b) den person som har föreslagits som samordnare.
2. Invändningar enligt punkt 1 i denna artikel ska lämnas in till den domstol som avses i artikel 63 inom 30 dagar från det att den förvaltare som avses i punkt 1 i den här artikeln har mottagit meddelandet om begäran om inledande av ett samordningsförfarande för koncerner.

Invärdningen får göras med hjälp av det standardformulär som fastställs i enlighet med artikel 88.

3. Innan en förvaltare fattar beslut om deltagande eller icke-deltagande i samordningen i enlighet med punkt 1 a, ska denne ha erhållit alla eventuella godkännanden som kan krävas enligt lagstiftningen i den stat som har inlett det förfarande för vilket förvaltaren har utsetts.

Artikel 65

Följderna av en invändning mot att låta ett förfarande omfattas av ett samordningsförfarande för koncerner

1. Om en förvaltare har invänt mot att det förfarande för vilket denne har utsetts ska omfattas av ett samordningsförfarande för koncerner ska det förfarandet inte omfattas av samordningsförfarandet för koncerner.
2. Befogenheterna för den domstol som avses i artikel 68 eller för den samordnare som har utsetts för förfarandet ska inte ha någon verkan vad gäller den medlemmen och får inte medföra några kostnader för den medlemmen.

Artikel 66

Val av domstol för samordningsförfaranden för koncerner

1. Om minst två tredjedelar av alla de förvaltare som har utsetts för koncernmedlemmarnas insolvensförfaranden har enats om att en annan medlemsstats behöriga domstol är bäst lämpad för att inleda samordningsförfarandet för koncerner, ska den domstolen ha exklusiv behörighet.
2. Valet av domstol ska göras genom en gemensam skriftlig eller skriftligen bekräftad överenskommelse. Överenskommelsen kan träffas fram till dess att ett samordningsförfarande för koncerner har inletts i enlighet med artikel 68.
3. Varje domstol utom den där talan har väckts i enlighet med punkt 1 ska förklara att den inte är behörig, till förmån för den domstolen.
4. Begäran om inledande av ett samordningsförfarande för koncerner ska lämnas in till den valda domstolen i enlighet med artikel 61.

Artikel 67

Följderna av invändningar mot den föreslagna samordnaren

Om invändningar mot den person som föreslagits till samordnare har mottagits från en förvaltare som inte också invänder mot att låta samordningsförfarandet för koncerner omfatta den medlem med avseende på vilken förvaltaren har utsetts, kan domstolen avstå från att utse den personen och uppmana den invändande förvaltaren att lämna in en ny begäran i enlighet med artikel 61.3.

Artikel 68

Beslut om inledande av samordningsförfaranden för koncerner

1. Sedan den tidsperiod som avses i artikel 64.2 har löpt ut får domstolen inleda ett samordningsförfarande för koncerner, om den är förvisad om att villkoren i artikel 63.1 är uppfyllda. I ett sådant fall ska domstolen
 - a) utse en samordnare,
 - b) besluta om samordningens art, och
 - c) besluta om en kostnadsuppskattning och en uppskattning av den andel som koncernmedlemmarna ska stå för.
2. Beslutet om inledande av ett samordningsförfarande för koncerner ska delges de deltagande förvaltarna och samordnaren.

Artikel 69

Förvaltares senare beslut om deltagande

1. Varje förvaltare får, efter det domstolsbeslut som avses i artikel 68 och i enlighet med tillämplig nationell rätt, begära att man låter det förfarande för vilket han eller hon har utsetts omfattas, om
 - a) det har gjorts en invändning mot att låta samordningsförfarandet för koncerner omfatta insolvensförfarandet, eller
 - b) ett insolvensförfarande avseende en koncernmedlem har inletts efter det att domstolen har inletts ett samordningsförfarande för koncerner.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4 får samordnaren tillstyrka en sådan begäran efter att ha samrätt med medverkande förvaltare om
 - a) denne är förvissad om att kriterierna i artikel 63.1 a och b är uppfyllda, med beaktande av hur långt man har kommit i samordningsförfarandet för koncerner när begäran görs, eller
 - b) alla medverkande förvaltare är eniga enligt de villkor som anges i respektive nationell rätt.
3. Samordnaren ska informera domstolen och de medverkande förvaltarna om sitt beslut enligt punkt 2 och om de skäl som ligger till grund för beslutet.
4. Varje deltagande förvaltare eller varje förvaltare vars begäran om att låta samordningsförfarandet för koncerner omfatta ett förfarande har avslagits får överklaga det beslut som avses i punkt 2 i enlighet med det förfarande som föreskrivs i lagstiftningen i den medlemsstat där samordningsförfarandet för koncerner har inletts.

Artikel 70

Rekommendationer och samordningsplan för koncernen

1. Vid genomförandet av sina insolvensförfaranden ska förvaltarna beakta samordnarens rekommendationer och innehållet i samordningsplanen för koncernen i artikel 72.1.
2. En förvaltare är inte tvungen att helt eller delvis följa samordnarens rekommendationer eller samordningsplanen för koncernen.

Om förvaltaren inte följer samordnarens rekommendationer eller samordningsplanen för koncernen ska denne ge en motivering för detta till de personer eller organ gentemot vilka han eller hon har en rapporteringsskyldighet enligt nationell rätt, och till samordnaren.

Underavsnitt 2

Allmänna bestämmelser

Artikel 71

Samordnaren

1. Samordnaren ska vara en person som enligt en medlemsstats lagstiftning är behörig att fungera som förvaltare.
2. Samordnaren får inte vara en av de förvaltare som har utsetts att agera med avseende på en av koncernmedlemmarna, och får inte ha någon intressekonflikt med koncernmedlemmarna, deras borgenärer eller de förvaltare som har utsetts med avseende på koncernmedlemmarna.

Artikel 72

Samordnarens uppgifter och rättigheter

1. Samordnaren ska
 - a) ta fram och lämna rekommendationer för ett samordnat genomförande av insolvensförfarandena,
 - b) föreslå en samordningsplan för koncernen i vilken man identifierar, beskriver och rekommenderar en bred uppsättning åtgärder som lämpar sig för en integrerad strategi för att lösa koncernmedlemmarnas insolvenser. Planen kan innehålla förslag särskilt till

- i) vilka åtgärder som ska vidtas för att återupprätta det ekonomiska resultatet och den finansiella sundheten för koncernen eller någon del av denna,
 - ii) lösningar av koncerninterna tvister när det gäller koncerninterna transaktioner och talan om återvinning,
 - iii) avtal mellan de insolventa koncernmedlemmarnas förvaltare.
2. Samordnaren får också
- a) höras och delta, särskilt genom att närvara vid borgenärssammanträden, i ett förfarande som inletts med avseende på en medlem av koncernen,
 - b) medla i tvister som uppkommer mellan två eller flera koncernmedlemmars förvaltare,
 - c) presentera och förklara sin samordningsplan för koncernen för de personer eller organ gentemot vilka samordnaren har en rapporteringsskyldighet enligt nationell rätt,
 - d) begära upplysningar från en förvaltare med avseende på en koncernmedlem, om dessa upplysningar är eller skulle kunna vara till nytta vid identifiering och framtagning av strategier och åtgärder för samordning av förfarandet, och
 - e) ansöka om vilandeförklaring för en period av högst sex månader för ett förfarande som inletts med avseende på en koncernmedlem, förutsatt att en sådan vilandeförklaring är nödvändig för att garantera ett korrekt genomförande av planen och skulle gynna borgenärerna i det förfarande för vilket vilandeförklaringen har begärts, eller begära att en sådan vilandeförklaring ska upphävas. Denna begäran ska ställas till den domstol som inledde det förfarande för vilket vilandeförklaring har begärts.
3. Den plan som avses i punkt 1 b får inte inbegripa rekommendationer om någon konsolidering av förfaranden eller egendom som insolvensförfarandena avser.
4. Samordnarens uppgifter och rättigheter enligt definitionen i denna artikel ska inte omfatta någon koncernmedlem som inte deltar i ett samordningsförfarande för en koncern.
5. Samordnaren ska uppfylla sina skyldigheter på ett oberoende sätt och med vederbörlig omsorg.
6. Om samordnaren bedömer att fullgörandet av uppgifterna kräver en avsevärd ökning av kostnaderna i förhållande till den kostnadsberäkning som avses i artikel 61.3 d, och i alla händelser om kostnaderna överstiger 10 % av de beräknade kostnaderna, ska samordnaren
- a) utan dröjsmål informera de deltagande förvaltarna, och
 - b) ansöka om förhandsgodkännande från den domstol som inlett samordningsförfarandet för koncerner.

Artikel 73

Språk

1. Samordnaren ska kommunicera med en deltagande koncernmedlems förvaltare på det språk som denne enats om med förvaltaren eller, om det inte finns någon sådan överenskommelse, på det officiella språket eller ett av de officiella språken vid unionens institutioner och vid den domstol som inledde förfarandet avseende den koncernmedlemmen.
2. Samordnaren ska kommunicera med en domstol på det officiella språk som är tillämpligt på den domstolen.

Artikel 74

Samarbete mellan förvaltare och samordnaren

1. Förvaltare som utsetts med avseende på koncernmedlemmar och samordnaren ska samarbeta med varandra i den mån ett sådant samarbete är förenligt med de bestämmelser som är tillämpliga på respektive förfarande.
2. Framför allt ska förvaltare förmedla alla uppgifter som är relevanta för att samordnaren ska kunna utföra sina uppgifter.

Artikel 75

Återkallande av utnämningen av samordnaren

Domstolen ska på eget initiativ eller på begäran av en deltagande koncernmedlems förvaltare återkalla utnämningen av samordnaren om

- a) samordnarens agerande är till skada för en deltagande koncernmedlems borgenärer, eller
- b) samordnaren inte fullgör sina skyldigheter enligt detta kapitel.

Artikel 76

Gäldenär som fortfarande råder över sina tillgångar

De bestämmelser som enligt detta kapitel är tillämpliga på förvaltaren ska när det är lämpligt även tillämpas på gäldenärer som fortfarande råder över sina tillgångar.

Artikel 77

Kostnader och fördelning

1. Samordnarens arvode ska vara skäligt, stå i proportion till de utförda uppgifterna och motsvara rimliga utgifter.
2. När samordnaren har slutfört sina uppgifter ska denne fastställa den slutliga kostnadsredovisningen och hur stor andel varje medlem ska betala och överlämna denna redogörelse till varje deltagande förvaltare och till den domstol som inlett samordningsförfarandet.
3. Om förvaltarna inte invänder inom 30 dagar från mottagandet av den redogörelse som avses i punkt 2, ska de kostnader och den andel som varje medlem ska betala anses ha godkänts. Redogörelsen ska överlämnas till den domstol som inlett samordningsförfarandet för bekräftelse.
4. I händelse av invändning ska den domstol som inlett samordningsförfarandet för koncerner, om samordnaren eller någon deltagande förvaltare ansöker om det, besluta om de kostnader och den andel som varje medlem ska betala i enlighet med kriterierna i punkt 1 i den här artikeln och med beaktande av den kostnadsuppskattning som avses i artikel 68.1 och, i tillämpliga fall, artikel 72.6.
5. Varje deltagande förvaltare får överklaga det beslut som avses i punkt 4 i enlighet med det förfarande som föreskrivs i lagstiftningen i den medlemsstat där samordningsförfarandet för koncerner har inletts.

KAPITEL VI

UPPGIFTSSKYDD

Artikel 78

Uppgiftsskydd

1. Nationella bestämmelser som genomför direktiv 95/46/EG ska tillämpas på behandling av personuppgifter som utförs i medlemsstaterna i enlighet med denna förordning, under förutsättning att den behandling som avses i artikel 3.2 i direktiv 95/46/EG inte påverkas.
2. Förordning (EG) nr 45/2001 ska tillämpas på behandling av personuppgifter som utförs av kommissionen i enlighet med denna förordning.

Artikel 79

Medlemsstaternas ansvar avseende behandlingen av personuppgifter i nationella insolvensregister

1. Varje medlemsstat ska underrätta kommissionen om namnet på den fysiska eller juridiska person, den myndighet, den avdelning eller varje annat organ som anges i nationell rätt för att utöva funktionen som registeransvarig i enlighet med artikel 2 d i direktiv 95/46/EG för offentliggörande på den europeiska e-juridikportalen.

2. Medlemsstaterna ska se till att tekniska åtgärder för att trygga säkerheten för de personuppgifter som behandlas i de nationella insolvensregister som avses i artikel 24 genomförs.
3. Medlemsstaterna ska ha ansvar för att kontrollera att den registeransvarig som anges i nationell rätt i enlighet med artikel 2 d i direktiv 95/46/EG säkerställer att principerna om uppgifternas kvalitet efterlevs, särskilt uppgifternas riktighet och uppdateringen av uppgifter i nationella insolvensregister.
4. Medlemsstaterna ska enligt direktiv 95/46/EG ansvara för insamling och lagring av uppgifter i nationella databaser och för beslut om att göra sådana uppgifter tillgängliga i det sammankopplade register som kan konsulteras via den europeiska e-juridikportalen.
5. Som del av den information som bör tillhandahållas de registrerade för att de ska kunna utöva sina rättigheter, och särskilt rätten till radering av uppgifter, ska medlemsstaterna informera de registrerade om den fastställda tidsperiod då personuppgifter som lagrats i insolvensregister är tillgängliga.

Artikel 80

Kommissionens ansvar i samband med behandling av personuppgifter

1. Kommissionen ska utöva det ansvar som åligger registeransvarig enligt artikel 2 d i förordning (EG) nr 45/2001 i enlighet med sina respektive ansvarsområden som de definieras i denna artikel.
2. Kommissionen ska fastställa nödvändiga strategier och tillämpa de tekniska lösningar som krävs för att kunna fullgöra sina skyldigheter som registeransvarig.
3. Kommissionen ska genomföra de tekniska åtgärder som krävs för att trygga säkerheten för personuppgifter vid transiteringen, särskilt uppgifternas konfidentialitet och integritet vid överföring till och från den europeiska e-juridikportalen.
4. Kommissionens skyldigheter ska inte påverka medlemsstaternas och andra organs ansvar för innehåll i och drift av de sammankopplade nationella databaser som de upprätthåller.

Artikel 81

Informationskrav

Utan att det påverkar den information som ska lämnas till de registrerade i enlighet med artiklarna 11 och 12 i förordning (EG) nr 45/2001 ska kommissionen genom offentliggörande på den europeiska e-juridikportalen informera de registrerade om sin roll i behandlingen av personuppgifter och de ändamål för vilka dessa uppgifter kommer att behandlas.

Artikel 82

Lagring av personuppgifter

Vad gäller uppgifter i de sammankopplade nationella databaserna får inga personuppgifter avseende de registrerade lagras i den europeiska e-juridikportalen. Alla sådana uppgifter ska lagras i de nationella databaser som förvaltas av medlemsstaterna eller andra organ.

Artikel 83

Tillgång till personuppgifter via den europeiska e-juridikportalen

Personuppgifter som lagras i de nationella insolvensregister som avses i artikel 24 ska vara tillgängliga via den europeiska e-juridikportalen så länge de är tillgängliga enligt nationell rätt.

KAPITEL VII

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 84

Tillämpning i tiden

1. Bestämmelserna i denna förordning gäller enbart för insolvensförfaranden som har inletts efter den 26 juni 2017. Rättshandlingar som gäldenären har företagit innan den dagen ska regleras av den lag som var tillämplig på rättshandlingen när den företogs.
2. Trots artikel 91 i denna förordning ska förordning (EG) nr 1346/2000 fortsätta att gälla insolvensförfaranden som omfattas av tillämpningsområdet för den förordningen och som har inletts före den 26 juni 2017.

Artikel 85

Förhållandet till konventioner

1. Denna förordning ersätter i förhållandena mellan medlemsstaterna, och vad gäller de frågor den omfattar, bl.a. följande konventioner som har ingåtts mellan två eller flera medlemsstater:
 - a) Konventionen mellan Belgien och Frankrike om domstolars behörighet samt erkännande och verkställighet av domar, skiljedomar och officiella handlingar undertecknad i Paris den 8 juli 1899.
 - b) Konventionen (med tilläggsprotokoll av den 13 juni 1973) mellan Belgien och Österrike om konkurs, ackord och betalningsinställelse undertecknad i Bryssel den 16 juli 1969.
 - c) Konventionen mellan Belgien och Nederländerna om konkurs samt om domstolars territoriella behörighet samt erkännande och verkställighet av domar, skiljedomar och officiella handlingar undertecknad i Bryssel den 28 mars 1925.
 - d) Traktaten mellan Tyskland och Österrike om konkurs och ackord undertecknad i Wien den 25 maj 1979.
 - e) Konventionen mellan Frankrike och Österrike om erkännande och verkställighet av konkursbeslut undertecknad i Wien den 27 februari 1979.
 - f) Konventionen mellan Frankrike och Italien om verkställighet av domar på det civil- och handelsrättsliga området undertecknad i Rom den 3 juni 1930.
 - g) Konventionen mellan Italien och Österrike om konkurs och ackord undertecknad i Rom den 12 juli 1977.
 - h) Konventionen mellan Nederländerna och Tyskland om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar och andra exekutionstitlar på det civil- och handelsrättsliga området undertecknad i Haag den 30 augusti 1962.
 - i) Konventionen samt dess protokoll, mellan Förenade kungariket och Belgien om ömsesidig verkställighet av domar på det civil- och handelsrättsliga området undertecknad i Bryssel den 2 maj 1934.
 - j) Konventionen mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige angående konkurs undertecknad i Köpenhamn den 7 november 1933.
 - k) Den europeiska konventionen om vissa internationella aspekter rörande konkurser undertecknad i Istanbul den 5 juni 1990.
 - l) Konventionen mellan Jugoslavien och Grekland om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar, undertecknad i Aten den 18 juni 1959.
 - m) Avtalet mellan Jugoslavien och Österrike om ömsesidigt erkännande och verkställighet av skiljedomar och skiljedomsavgöranden i handelsärenden, undertecknat i Belgrad den 18 mars 1960.

- n) Konventionen mellan Jugoslavien och Italien om ömsesidigt rättsligt samarbete i civila och administrativa ärenden, undertecknad i Rom den 3 december 1960.
 - o) Avtalet mellan Jugoslavien och Belgien om civil- och handelsrättsligt samarbete, undertecknat i Belgrad den 24 september 1971.
 - p) Konventionen mellan Jugoslaviens och Frankrikes regeringar om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Paris den 18 maj 1971.
 - q) Avtalet mellan Tjeckoslovakien och Grekland om rättslig hjälp i civil- och brottmål, undertecknat i Aten den 22 oktober 1980, som fortfarande är i kraft mellan Tjeckien och Grekland.
 - r) Avtalet mellan Tjeckoslovakien och Cypern om rättslig hjälp i civil- och brottmål, undertecknat i Nicosia den 23 april 1982, som fortfarande är i kraft mellan Tjeckien och Cypern.
 - s) Traktaten mellan Tjeckoslovariens regering och Frankrikes regering om rättslig hjälp samt erkännande och verkställighet av domar i civil-, familje- och handelsrättsliga ärenden, undertecknad i Paris den 10 maj 1984, som fortfarande är i kraft mellan Tjeckien och Frankrike.
 - t) Traktaten mellan Tjeckoslovakien och Italien om rättslig hjälp i civil- och brottmål, undertecknad i Prag den 6 december 1985, som fortfarande är i kraft mellan Tjeckien och Italien.
 - u) Avtalet mellan Lettland, Estland och Litauen om rättslig hjälp och rättsförhållanden, undertecknat i Tallinn den 11 november 1992.
 - v) Avtalet mellan Estland och Polen om rättslig hjälp och rättsliga förhållanden i civil-, arbets- och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Tallinn den 27 november 1998.
 - w) Avtalet mellan Litauen och Polen om rättslig hjälp och rättsförhållanden i civil-, familje-, arbets- och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Warszawa den 26 januari 1993.
 - x) Konventionen mellan Rumänien och Grekland om rättslig hjälp i civil- och straffrättsliga ärenden, med protokoll, undertecknad i Bukarest den 19 oktober 1972.
 - y) Konventionen mellan Rumänien och Frankrike om rättslig hjälp på privaträttens område, undertecknad i Paris den 5 november 1974.
 - z) Avtalet mellan Bulgarien och Grekland om rättslig hjälp i civil- och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Aten den 10 april 1976.
 - aa) Avtalet mellan Bulgarien och Cypern om rättslig hjälp i civil- och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Nicosia den 29 april 1983.
 - ab) Avtalet mellan Bulgariens regering och Frankrikes regering om ömsesidig rättslig hjälp i civilrättsliga ärenden, undertecknat i Sofia den 18 januari 1989.
 - ac) Fördraget mellan Rumänien och Tjeckien om rättslig hjälp i civilrättsliga ärenden, undertecknat i Bukarest den 11 juli 1994.
 - ad) Fördraget mellan Rumänien och Republiken Polen om rättslig hjälp och rättsförhållanden i civilrättsliga ärenden, undertecknat i Bukarest den 15 maj 1999.
2. De konventioner som anges i punkt 1 ska tillämpas på frågor som avser förfaranden som inlett före ikraftträdandet av förordning (EG) nr 1346/2000.
3. Denna förordning är inte tillämplig
- a) i en medlemsstat i den utsträckning den är oförenlig med förpliktelser som uppstår i samband med konkurs och som härrör från en konvention som den medlemsstaten före ikraftträdande av förordning (EG) nr 1346/2000 slutit med ett eller flera tredje länder.
 - b) i Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland i den utsträckning den är oförenlig med förpliktelser som uppstår i samband med konkurs och likvidation av insolventa bolag och som härrör från överenskommelser inom ramen för samväldet vilka föreligger när förordning (EG) nr 1346/2000 trädde i kraft.

Artikel 86

Information om insolvenslagstiftning på nationell nivå och unionsnivå

1. Medlemsstaterna ska, inom ramen för det europeiska rättsliga nätverk på privaträttens område som inrättas genom rådets beslut 2001/470/EG⁽¹⁾ och i syfte att göra informationen tillgänglig för allmänheten, tillhandahålla en kort beskrivning av sin nationella lagstiftning och sina nationella förfaranden i samband med insolvens, i synnerhet när det gäller de frågor som anges i artikel 7.2.
2. Medlemsstaterna ska uppdatera den information som avses i punkt 1 regelbundet.
3. Kommissionen ska offentliggöra information om denna förordning.

Artikel 87

Upprättande av sammankopplingen av register

Kommissionen ska anta genomförandeakter om upprättande av sammankopplingen av insolvensregister i enlighet med artikel 25. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 89.3.

Artikel 88

Fastställande och senare ändringar av standardformulären

Kommissionen ska anta genomförandeakter om fastställande och vid behov ändring av de formulär som avses i artiklarna 27.4, 54, 55 och 64.2. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 89.2.

Artikel 89

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska bistås av en kommitté. Den kommittén ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 90

Översynsklausul

1. Kommissionen ska senast den 27 juni 2027, och därefter vart femte år, lägga fram en rapport om tillämpningen av denna förordning för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Rapporten ska vid behov åtföljas av förslag till ändring av denna förordning.
2. Kommissionen ska senast den 27 juni 2022 lägga fram en rapport om tillämpningen av samordningsförfarandet för koncerner för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Rapporten ska vid behov åtföljas av förslag till ändring av denna förordning.
3. Kommissionen ska senast den 1 januari 2016 lägga fram en undersökning om gränsöverskridande frågor inom området ställföreträdarens ansvar och näringsförbud för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.
4. Kommissionen ska senast den 27 juni 2020 lägga fram en undersökning om missbruk av *forum shopping* för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2001/470/EG av den 28 maj 2001 om inrättande av ett europeiskt rättsligt nätverk på privaträttens område (EGT L 174, 27.6.2001, s. 25).

Artikel 91

Upphävande

Förordning (EG) nr 1346/2000 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga D till den här förordningen.

Artikel 92

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 26 juni 2017, med undantag för

- a) artikel 86, som ska tillämpas från och med den 26 juni 2016,
- b) artikel 24.1, som ska tillämpas från och med den 26 juni 2018, och
- c) artikel 25, som ska tillämpas från och med den 26 juni 2019.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Strasbourg den 20 maj 2015.

På Europaparlamentets vägnar
M. SCHULZ
Ordförande

På rådets vägnar
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA
Ordförande

BILAGA A

Insolvensförfaranden som avses i artikel 2.4

BELGIQUE/BELGIË

- Het faillissement/La faillite,
- De gerechtelijke reorganisatie door een collectief akkoord/La réorganisation judiciaire par accord collectif,
- De gerechtelijke reorganisatie door een minnelijk akkoord/ La réorganisation judiciaire par accord amiable,
- De gerechtelijke reorganisatie door overdracht onder gerechtelijk gezag/La réorganisation judiciaire par transfert sous autorité de justice,
- De collectieve schuldenregeling/Le règlement collectif de dettes,
- De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire,
- De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire,
- De voorlopige ontneming van beheer, bepaald in artikel 8 van de faillissementswet/Le dessaisissement provisoire, visé à l'article 8 de la loi sur les faillites,

БЪЛГАРИЯ

- Производство по несъстоятелност,

ČESKÁ REPUBLIKA

- Konkurs,
- Reorganizace,
- Oddlužení,

DEUTSCHLAND

- Das Konkursverfahren,
- Das gerichtliche Vergleichsverfahren,
- Das Gesamtvollstreckungsverfahren,
- Das Insolvenzverfahren,

EESTI

- Pankrotimenetus,
- Võlgade ümberkujundamise menetlus,

ÉIRE/IRELAND

- Compulsory winding-up by the court,
- Bankruptcy,
- The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent,
- Winding-up in bankruptcy of partnerships,
- Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a court),
- Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution,
- Examinership,
- Debt Relief Notice,
- Debt Settlement Arrangement,
- Personal Insolvency Arrangement,

ΕΛΛΑΔΑ

- Η πτώχευση,
- Η ειδική εκκαθάριση εν λειτουργία,
- Σχέδιο αναδιοργάνωσης,
- Απλοποιημένη διαδικασία επί πτωχεύσεων μικρού αντικειμένου,
- Διαδικασία Εξυγίανσης,

ESPAÑA

- Concurso,
- Procedimiento de homologación de acuerdos de refinanciación,
- Procedimiento de acuerdos extrajudiciales de pago,
- Procedimiento de negociación pública para la consecución de acuerdos de refinanciación colectivos, acuerdos de refinanciación homologados y propuestas anticipadas de convenio,

FRANCE

- Sauvegarde,
- Sauvegarde accélérée,
- Sauvegarde financière accélérée,
- Redressement judiciaire,
- Liquidation judiciaire,

HRVATSKA

- Stečajni postupak,

ITALIA

- Fallimento,
- Concordato preventivo,
- Liquidazione coatta amministrativa,
- Amministrazione straordinaria,
- Accordi di ristrutturazione,
- Procedure di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore (accordo o piano),
- Liquidazione dei beni,

ΚΥΠΡΟΣ

- Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο,
- Εκούσια εκκαθάριση από μέλη,
- Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές
- Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου,
- Διάταγμα Παραλαβής και πτώχευσης κατόπιν Δικαστικού Διατάγματος,
- Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα,

LATVIJA

- Tiesiskās aizsardzības process,
- Juridiskās personas maksātnespējas process,
- Fiziskās personas maksātnespējas process,

LIETUVA

- Įmonės restruktūrizavimo byla,
- Įmonės bankroto byla,
- Įmonės bankroto procesas ne teismo tvarka,
- Fizinio asmens bankroto procesas,

LUXEMBOURG

- Faillite,
- Gestion contrôlée,
- Concordat préventif de faillite (par abandon d'actif),
- Régime spécial de liquidation du notariat,
- Procédure de règlement collectif des dettes dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

- Csődeljárás,
- Felszámolási eljárás,

MALTA

- Xoljiment,
- Amministrazzjoni,
- Stralċ volontarju mill-membri jew mill-kredituri,
- Stralċ mill-Qorti,
- Falliment f'każ ta' kummerċjant,
- Proċedura biex kumpanija tirkupra,

NEDERLAND

- Het faillissement,
- De surséance van betaling,
- De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH

- Das Konkursverfahren (Insolvenzverfahren),
- Das Sanierungsverfahren ohne Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),
- Das Sanierungsverfahren mit Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),
- Das Schuldenregulierungsverfahren,
- Das Abschöpfungsverfahren,
- Das Ausgleichsverfahren,

POLSKA

- Postępowanie naprawcze,
- Upadłość obejmująca likwidację,
- Upadłość z możliwością zawarcia układu,

PORTUGAL

- Processo de insolvência,
- Processo especial de revitalização,

ROMÂNIA

- Procedura insolvenței,
- Reorganizarea judiciară,
- Procedura falimentului,
- Concordatul preventiv,

SLOVENIJA

- Postopek preventivnega prestrukturiranja,
- Postopek prisilne poravnave,
- Postopek poenostavljene prisilne poravnave,
- Stečajni postopek: stečajni postopek nad pravno osebo, postopek osebnega stečaja and postopek stečaja zapuščine,

SLOVENSKO

- Konkurzné konanie,
- Reštrukturalizačné konanie,
- Oddženie,

SUOMI/FINLAND

- Konkurssi/konkurs,
- Yrityssaneeraus/företagssanering,
- Yksityishenkilön velkajärjestely/skuldсанering för privatpersoner,

SVERIGE

- Konkurs,
- Företagsrekonstruktion,
- Skuldсанering,

UNITED KINGDOM

- Winding-up by or subject to the supervision of the court,
- Creditors' voluntary winding-up (with confirmation by the court),
- Administration, including appointments made by filing prescribed documents with the court,
- Voluntary arrangements under insolvency legislation,
- Bankruptcy or sequestration.

BILAGA B

Förvaltare som avses i artikel 2.5

BELGIQUE/BELGIË

- De curator/Le curateur,
- De gedelegeerd rechter/Le juge-délégué,
- De gerechtsmandataris/Le mandataire de justice,
- De schuldbemiddelaar/Le médiateur de dettes,
- De vereffenaar/Le liquidateur,
- De voorlopige bewindvoerder/L'administrateur provisoire,

БЪЛГАРИЯ

- Назначен предварително временен синдик,
- Временен синдик,
- (Постоянен) синдик,
- Служебен синдик,

ČESKÁ REPUBLIKA

- Insolvenční správce,
- Předběžný insolvenční správce,
- Oddělený insolvenční správce,
- Zvláštní insolvenční správce,
- Zástupce insolvenčního správce,

DEUTSCHLAND

- Konkursverwalter,
- Vergleichsverwalter,
- Sachwalter (nach der Vergleichsordnung),
- Verwalter,
- Insolvenzverwalter,
- Sachwalter (nach der Insolvenzordnung),
- Treuhänder,
- Vorläufiger Insolvenzverwalter,
- Vorläufiger Sachwalter,

EESTI

- Pankrotihaldur,
- Ajutine pankrotihaldur,
- Usaldusisik,

ÉIRE/IRELAND

- Liquidator,
- Official Assignee,
- Trustee in bankruptcy,

- Provisional Liquidator,
- Examiner,
- Personal Insolvency Practitioner,
- Insolvency Service,

ΕΛΛΑΔΑ

- Ο σύνδικος,
- Ο εισηγητής,
- Η επιτροπή των πιστωτών,
- Ο ειδικός εκκαθαριστής,

ESPAÑA

- Administrador concursal,
- Mediador concursal,

FRANCE

- Mandataire judiciaire,
- Liquidateur,
- Administrateur judiciaire,
- Commissaire à l'exécution du plan,

HRVATSKA

- Stečajni upravitelj,
- Privremeni stečajni upravitelj,
- Stečajni povjerenik,
- Povjerenik,

ITALIA

- Curatore,
- Commissario giudiziale,
- Commissario straordinario,
- Commissario liquidatore,
- Liquidatore giudiziale,
- Professionista nominato dal Tribunale,
- Organismo di composizione della crisi nella procedura di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore,
- Liquidatore,

ΚΥΠΡΟΣ

- Εκκαθαριστής και Προσωρινός Εκκαθαριστής,
- Επίσημος Παραλήπτης,
- Διαχειριστής της Πτώχευσης,

LATVIJA

- Maksātnespējas procesa administrators,

LIETUVA

- Bankroto administratorius,
- Restruktūrizavimo administratorius,

LUXEMBOURG

- Le curateur,
- Le commissaire,
- Le liquidateur,
- Le conseil de gérance de la section d'assainissement du notariat,
- Le liquidateur dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

- Vagyonfelügyelő,
- Felszámoló,

MALTA

- Amministratur Proviżorju,
- Riċevitur Uffiċjali,
- Stralċjarju,
- Manager Speċjali,
- Kuraturi f'każ ta' proċeduri ta' falliment,
- Kontrolur Speċjali,

NEDERLAND

- De curator in het faillissement,
- De bewindvoerder in de surséance van betaling,
- De bewindvoerder in de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH

- Masseverwalter,
- Sanierungsverwalter,
- Ausgleichsverwalter,
- Besonderer Verwalter,
- Einstweiliger Verwalter,
- Sachwalter,
- Treuhänder,
- Insolvenzgericht,
- Konkursgericht,

POLSKA

- Syndyk,
- Nadzorca sądowy,
- Zarządca,

PORTUGAL

- Administrador da insolvência,
- Administrador judicial provisório,

ROMÂNIA

- Practician în insolvență,
- Administrator concordatar,
- Administrator judiciar,
- Lichidator judiciar,

SLOVENIJA

- Upravitelj,

SLOVENSKO

- Predbežný správca,
- Správca,

SUOMI/FINLAND

- Pesänhoitaja/boförvaltare,
- Selvittäjä/utredare,

SVERIGE

- Förvaltare,
- Rekonstruktör,

UNITED KINGDOM

- Liquidator,
- Supervisor of a voluntary arrangement,
- Administrator,
- Official Receiver,
- Trustee,
- Provisional Liquidator,
- Interim Receiver,
- Judicial factor.

BILAGA C

Upphävd förordning och en förteckning över senare ändringar av den

Rådets förordning (EG) nr 1346/2000
(EGT L 160, 30.6.2000, s. 1)

Rådets förordning (EG) nr 603/2005
(EUT L 100, 20.4.2005, s. 1)

Rådets förordning (EG) nr 694/2006
(EUT L 121, 6.5.2006, s. 1)

Rådets förordning (EG) nr 1791/2006
(EUT L 363, 20.12.2006, s. 1)

Rådets förordning (EG) nr 681/2007
(EUT L 159, 20.6.2007, s. 1)

Rådets förordning (EG) nr 788/2008
(EUT L 213, 8.8.2008, s. 1)

Rådets genomförandeförordning (EU) nr 210/2010
(EUT L 65, 13.3.2010, s. 1)

Rådets genomförandeförordning (EU) nr 583/2011
(EUT L 160, 18.6.2011, s. 52)

Rådets förordning (EU) nr 517/2013
(EUT L 158, 10.6.2013, s. 1)

Rådets genomförandeförordning (EU) nr 663/2014
(EUT L 179, 19.6.2014, s. 4)

Akt om villkoren för Republiken Tjeckien, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakien anslutning och om anpassning av de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen
(EUT L 236, 23.9.2003, s. 33)

—

BILAGA D

Jämförelsetabell

Förordning (EG) nr 1346/2000	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2 inledningen	Artikel 2 inledningen
Artikel 2 a	Artikel 2.4
Artikel 2 b	Artikel 2.5
Artikel 2 c	—
Artikel 2 d	Artikel 2.6
Artikel 2 e	Artikel 2.7
Artikel 2 f	Artikel 2.8
Artikel 2 g inledningen	Artikel 2.9 inledningen
Artikel 2 g första strecksatsen	Artikel 2.9 vii
Artikel 2 g andra strecksatsen	Artikel 2.9 iv
Artikel 2 g tredje strecksatsen	Artikel 2.9 viii
Artikel 2 h	Artikel 2.10
—	Artikel 2.1–2.3 och 2.11–2.13
—	Artikel 2.9 leden i–iii, v och vi
Artikel 3	Artikel 3
—	Artikel 4
—	Artikel 5
—	Artikel 6
Artikel 4	Artikel 7
Artikel 5	Artikel 8
Artikel 6	Artikel 9
Artikel 7	Artikel 10
Artikel 8	Artikel 11.1
—	Artikel 11.2
Artikel 9	Artikel 12
Artikel 10	Artikel 13.1
—	Artikel 13.2
Artikel 11	Artikel 14
Artikel 12	Artikel 15
Artikel 13 första strecksatsen	Artikel 16 a
Artikel 13 andra strecksatsen	Artikel 16 b
Artikel 14 första strecksatsen	Artikel 17 a
Artikel 14 andra strecksatsen	Artikel 17 b

Förordning (EG) nr 1346/2000	Denna förordning
Artikel 14 tredje strecksatsen	Artikel 17 c
Artikel 15	Artikel 18
Artikel 16	Artikel 19
Artikel 17	Artikel 20
Artikel 18	Artikel 21
Artikel 19	Artikel 22
Artikel 20	Artikel 23
—	Artikel 24
—	Artikel 25
—	Artikel 26
—	Artikel 27
Artikel 21.1	Artikel 28.2
Artikel 21.2	Artikel 28.1
Artikel 22	Artikel 29
Artikel 23	Artikel 30
Artikel 24	Artikel 31
Artikel 25	Artikel 32
Artikel 26	Artikel 33
Artikel 27	Artikel 34
Artikel 28	Artikel 35
—	Artikel 36
Artikel 29	Artikel 37.1
—	Artikel 37.2
—	Artikel 38
—	Artikel 39
Artikel 30	Artikel 40
Artikel 31	Artikel 41
—	Artikel 42
—	Artikel 43
—	Artikel 44
Artikel 32	Artikel 45
Artikel 33	Artikel 46
Artikel 34.1	Artikel 47.1
Artikel 34.2	Artikel 47.2
Artikel 34.3	—
—	Artikel 48
Artikel 35	Artikel 49
Artikel 36	Artikel 50
Artikel 37	Artikel 51

Förordning (EG) nr 1346/2000	Denna förordning
Artikel 38	Artikel 52
Artikel 39	Artikel 53
Artikel 40	Artikel 54
Artikel 41	Artikel 55
Artikel 42	—
—	Artikel 56
—	Artikel 57
—	Artikel 58
—	Artikel 59
—	Artikel 60
—	Artikel 61
—	Artikel 62
—	Artikel 63
—	Artikel 64
—	Artikel 65
—	Artikel 66
—	Artikel 67
—	Artikel 68
—	Artikel 69
—	Artikel 70
—	Artikel 71
—	Artikel 72
—	Artikel 73
—	Artikel 74
—	Artikel 75
—	Artikel 76
—	Artikel 77
—	Artikel 78
—	Artikel 79
—	Artikel 80
—	Artikel 81
—	Artikel 82
—	Artikel 83
Artikel 43	Artikel 84.1
—	Artikel 84.2
Artikel 44	Artikel 85
—	Artikel 86
Artikel 45	—
—	Artikel 87
—	Artikel 88

Prop. 2018/19:48
Bilaga 1

L 141/72

Europeiska unionens officiella tidning

5.6.2015

Förordning (EG) nr 1346/2000	Denna förordning
—	Artikel 89
Artikel 46	Artikel 90.1
—	Artikel 90.2–90.4
—	Artikel 91
Artikel 47	Artikel 92
Bilaga A	Bilaga A
Bilaga B	—
Bilaga C	Bilaga B
—	Bilaga C
—	Bilaga D

**Rättelse till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 av den 20 maj 2015 om
insolvensförfaranden**

(Europeiska unionens officiella tidning L 141 av den 5 juni 2015)

Sidan 56, artikel 84.1

I stället för:

"Bestämmelserna i denna förordning gäller enbart för insolvensförfaranden som har inletts efter den 26 juni 2017. Rättshandlingar som gäldenären har företagit innan den dagen ska regleras av den lag som var tillämplig på rättshandlingen när den företogs."

ska det stå:

"Bestämmelserna i denna förordning gäller enbart för insolvensförfaranden som har inletts från och med den 26 juni 2017. Rättshandlingar som gäldenären har företagit innan den dagen ska regleras av den lag som var tillämplig på rättshandlingen när den företogs."

Sammanfattning av betänkandet (SOU 2016:17)

Utredningens uppdrag

Utredningen om europeiska insolvensförfaranden har haft i uppdrag¹ att analysera innebörden av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 av den 20 maj 2015 om insolvensförfaranden (den reviderade insolvensförordningen) från ett svenskt perspektiv och föreslå de kompletterande författningsändringar och andra åtgärder som den ger anledning till. Utredningen har även haft i uppdrag att överväga behovet av gemensamma bestämmelser om gränsöverskridande nordiska skuldsaneringsförfaranden.

Insolvensförordningen

Genom den tidigare insolvensförordningen² skapades ett europeiskt system för att hantera gränsöverskridande insolvenssituationer. Enligt förordningen ska ett insolvensförfarande som huvudregel inledas i den medlemsstat där gäldenären har sina huvudsakliga intressen. Ett sådant huvudinsolvensförfarande har i princip verkningar inom hela EU. Under vissa förutsättningar kan ett territoriellt begränsat insolvensförfarande (sekundärt insolvensförfarande) inledas i en annan medlemsstat än den där gäldenären har sina huvudsakliga intressen. Ett sådant förfarande omfattar endast egendom och fordringar som är knutna till den stat där förfarandet inleds. Det erkänns dock i hela EU. Den tidigare insolvensförordningen har i svensk rätt kompletterats genom lagen (2005:1046) med kompletterande bestämmelser till insolvensförordningen (nedan kompletteringslagen) och förordningen (2005:1056) om kungörande och registrering av vissa insolvensförfaranden.

Den reviderade insolvensförordningen ersätter den tidigare insolvensförordningen och innebär att det europeiska systemet för gränsöverskridande insolvensförfaranden utvecklas ytterligare.

En av nyheterna i den reviderade insolvensförordningen är att fokus har förskjutits från likvidationsinriktade insolvensförfaranden till sådana som innebär rekonstruktion. Det finns ett uttalat syfte att underlätta rekonstruktion av verksamheter som på sikt bedöms ha ekonomiska förutsättningar att överleva samt att underlätta olika former av skuldavskrivningsförfaranden för fysiska personer.

I linje med detta omfattar den reviderade insolvensförordningen inte bara svenska konkurser och företagsrekonstruktioner utan även skuldsanering.

Ordningen med sekundära insolvensförfaranden har också utvecklats i syfte att undvika att sådana inleds i onödan samtidigt som det införs regler för att säkerställa lokala borgenärs rättigheter. Enligt den reviderade insolvensförordningen ska förvaltaren i ett huvudinsolvensförfarande kunna åta sig att behandla lokala borgenärer i en annan medlemsstat på

¹ Se kommittédirektiv 2015:4, bilaga 1 till betänkandet.

² Rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden.

samma sätt som om ett sekundärt insolvensförfarande hade inletts där. Det blir alltså ett fiktivt sekundärförfarande inom ramen för huvudinsolvensförfarandet. Detta har kommit att kallas för syntetiska insolvensförfaranden.

Utredningen föreslår att kompletteringslagen ska ersättas med en ny lag med kompletterande bestämmelser till den reviderade insolvensförordningen. Vidare föreslår utredningen att ändringar görs i förordningen om kungörande och registrering av vissa insolvensförfaranden.

Domstols behörighet, tillämplig lag och erkännande av andra staters avgöranden

Den reviderade insolvensförordningen är, liksom sin föregångare, främst ett internationellt privat- och processrättsligt instrument. Bestämmelserna om domstols behörighet, tillämplig lag och om erkännande av andra medlemsstaters avgöranden är grundbulten i förordningen.

I stor utsträckning innehåller den reviderade insolvensförordningen bestämmelser i dessa avseenden som överensstämmer med vad som gällde även tidigare. Bestämmelserna har dock utvecklats och gjorts mer detaljerade. EU-domstolens praxis beträffande den tidigare insolvensförordningen har beaktats och den reviderade förordningen innehåller ett antal bestämmelser som innebär en kodifiering av den praxis som utvecklats.

Ett sådant exempel är att en talan som är en direkt följd av ett insolvensförfarande och har ett nära samband med detta ska kunna väckas vid domstolarna i den medlemsstat där insolvensförfarandet har inletts. Detta kan t.ex. gälla en talan om återvinning.

Utredningen har konstaterat att det kan förekomma situationer då den reviderade insolvensförordningen föreskriver att svensk domstol är behörig att pröva en sådan talan samtidigt som det kan saknas bestämmelser i svensk rätt om vilken domstol som är behörig. Utredningen föreslår därför att det införs en bestämmelse om reservforum för sådana situationer.

Insolvensregister

Den reviderade insolvensförordningen innehåller regler som innebär att medlemsstaterna ska utforma nationella insolvensregister. Registren syftar både till att förbättra informationen till domstolar och borgenärer och till att förhindra att parallella insolvensförfaranden inleds samtidigt i olika medlemsstater. Registren ska sammankopplas genom den europeiska e-juridikportalen och därigenom bli sökbara för intressenter i samtliga medlemsstater. Förordningen innehåller även bestämmelser som anger vilken minimimängd information som registren ska innehålla.

Utredningens förslag innebär i denna del följande.

- Befintliga register ska användas i den mån sådana finns.
- Bestämmelserna om vad som ska registreras i de olika registren ska kompletteras för att motsvara de krav som ställs upp i förordningen.
- Ett nytt register för skuldsaneringsförfaranden ska införas.

- De myndigheter som i dag ansvarar för de befintliga registren med uppgifter om konkurser och företagsrekonstruktioner (Bolagsverket respektive länsstyrelserna) ska även fortsättningsvis ansvara för dessa.
- Det nya skuldsaneringsregistret ska föras av Bolagsverket.
- Även insolvensförfaranden som rör enskilda som inte bedriver näringsverksamhet ska registreras.
- Insamlandet av uppgifter ska, i likhet med i dag, ske genom att registreringsmyndigheten underrättas av den beslutsfattande domstolen eller myndigheten.
- Uppgifterna i insolvensregistren ska beträffande konkurs och företagsrekonstruktion endast vara tillgängliga för allmänheten i fem år efter det att förfarandet avslutats.
- Uppgifterna i skuldsaneringsregistret ska vara tillgängliga till dess att förfarandet är avslutat.

Sekundära insolvensförfaranden

Ett uttalat syfte med revideringen av insolvensförordningen är att undvika att sekundära insolvensförfaranden inleds i onödan eftersom dessa kan vara både kostnadskrävande och ineffektiva. Det har därför införts en möjlighet för förvaltaren i ett huvudinsolvensförfarande att lämna en form av utfästelse till lokala borgenärer i en medlemsstat där ett sekundärt insolvensförfarande skulle kunna inledas. Utfästelsen innebär att förvaltaren förbinder sig att, avseende tillgångarna i ”sekundärstaten”, tillämpa de bestämmelser beträffande bl.a. utdelning som skulle ha tillämpats om ett sekundärt insolvensförfarande hade inletts. Detta har kommit att kallas ”syntetiska förfaranden”, eftersom utfästelsen leder till ett slags förfarande i förfarandet.

Den reviderade insolvensförordningen reglerar relativt utförligt vad som gäller för syntetiska förfaranden. Trots det har utredningen funnit att det finns ett behov av vissa kompletterande bestämmelser i svensk rätt. Utredningens förslag innebär bl.a. att i de fall ett syntetiskt sekundärförfarande inleds, dvs. om en förvaltare gör ett ensidigt åtagande som omfattar egendom eller borgenärer i Sverige, ska det framgå av kompletteringslagen att de regler som ska tillämpas i fråga om borgenärernas omröstning om ett sådant åtagande och vilken kvalificerad majoritet som ska krävas, motsvarar de regler som gäller för antagande av ackordsförslag i Sverige.

Insolvensförfaranden i koncerner

Den reviderade insolvensförordningen innehåller ett antal bestämmelser som syftar till att underlätta koordinering av flera insolvensförfaranden som rör olika medlemmar i samma koncern. För att åstadkomma en sådan koordinering kan en särskild samordnare utses som ska ta fram en plan och även kan lämna rekommendationer till de förvaltare som ansvarar för de enskilda insolvensförfarandena.

Utredningen föreslår att det i kompletteringslagen förs in en bestämmelse som anger att en begäran om att utse en samordnare ska handläggas inom ramen för det insolvensärende (konkurs eller företagsrekonstruktion) som redan pågår vid domstolen.

Prop. 2018/19:48
Bilaga 2

Samarbete och kommunikation

Den reviderade insolvensförordningen innehåller en rad bestämmelser om samarbete och kommunikation mellan domstolar, mellan förvaltare och mellan domstolar och förvaltare. En del av dessa bestämmelser är tillämpliga vid parallella insolvensförfaranden som rör samma gäldenär. Ett av förfarandena är då normalt ett huvudinsolvensförfarande och de andra är sekundära insolvensförfaranden.

Andra, men likartade, bestämmelser om samarbete och kommunikation är tillämpliga när det pågår parallella insolvensförfaranden som rör olika gäldenärer som tillhör samma koncern.

Utredningen har bedömt att det inte krävs några kompletterande författningsbestämmelser i Sverige för att reglerna om samarbete och kommunikation ska kunna tillämpas. Det kan däremot finnas ett behov av riktlinjer och handledning för att praktiskt tillämpa insolvensförordningens regler. Internationellt har det utvecklats vissa riktlinjer för samarbete och kommunikation vid gränsöverskridande insolvensförfaranden, bl.a. av Förenta nationernas kommission för internationell handelsrätt (Uncitral) och av INSOL Europe. Enligt utredningens bedömning bör Domstolsverket ta fram de ytterligare handledningar som svenska domstolar kan behöva.

Gemensamma nordiska regler om skuldsanering

De nordiska länderna ingick 1933 en konvention om konkurs. Konventionen innehåller bestämmelser om gränsöverskridande konkurser. I förhållandet mellan Sverige och Finland ska numera insolvensförordningen tillämpas i stället. Den nordiska konkurskonventionen är dock fortfarande tillämplig i förhållande till övriga nordiska länder. Det finns inte någon motsvarande nordisk reglering av skuldsanering.

På uppdrag av nordiska ministerrådet presenterades år 2010 rapporten Nordisk Gældssanering (TemaNord 2010:598). I rapporten föreslås en nordisk modellag för att underlätta gränsöverskridande skuldsaneringsförfaranden och möjliggöra att de nordiska länderna erkänner varandras beslut om skuldsanering.

Utredningen har haft i uppdrag att analysera den nämnda rapporten och överväga om det finns behov av den typ av bestämmelser som rapporten föreslår.

Utredningen delar rapportens slutsats att det finns ett behov av en reglering som medför att skuldsaneringsförfaranden erkänns i de övriga nordiska länderna. Emellertid saknas pågående arbete i samtliga övriga nordiska länder. Både Sverige och Finland är bundna av insolvensförordningen och en eventuell reglering måste ta hänsyn till detta.

Utredningen har konstaterat att den föreslagna konstruktionen med en modellag skulle innebära att en gemensam nordisk ordning för erkännande av avgöranden skuldsanering skapas utan att det i formell mening bygger på en konvention eller krav på ömsesidigt erkännande. För att ett sådant arbete ska vara meningsfullt bedömer utredningen dock att det krävs välgrundad anledning att anta att de nordiska länderna agerar på ett likartat sätt.

Ikraftträdande

Den reviderade insolvensförordningens olika delar ska tillämpas från olika datum. Utredningen föreslår att ikraftträdandet av de svenska kompletterande bestämmelserna ska korrespondera mot detta.

Förordningens övergripande bestämmelser ska tillämpas från den 26 juni 2017. De bestämmelser som avser nationella insolvensregister ska tillämpas från den 26 juni 2018. Reglerna om sammankoppling av insolvensregister som ska medföra att insolvensregistren blir tillgängliga via den europeiska e-juridikportalen ska tillämpas från den 26 juni 2019.

Den tidigare insolvensförordningen ska fortsätta att tillämpas på de insolvensförfaranden som inletts före den 26 juni 2017. I enlighet med detta bör den tidigare kompletteringslagen, som utredningen anser ska upphävas, fortsätta att tillämpas på sådana insolvensförfaranden som omfattas av den tidigare insolvensförordningen.

1 Förslag till lag (2017:000) med kompletterande bestämmelser till insolvensförordningen

Härigenom föreskrivs följande.

1 § Denna lag kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 av den 20 maj 2015 om insolvensförfaranden (insolvensförordningen).

Insolvensförfaranden i svensk rätt är enligt insolvensförordningen konkurs, företagsrekonstruktion och skuldsanering.

2 § En ansökan om konkurs eller företagsrekonstruktion ska anses avse ett förfarande enligt artikel 3.1 insolvensförordningen (huvudinsolvensförfarande), om det inte anges att den avser ett förfarande enligt artikel 3.2 insolvensförordningen (territoriellt begränsat förfarande). Sökanden ska styrka de omständigheter som ligger till grund för svensk domstols behörighet och för det förfarande enligt insolvensförordningen som ansökan avser.

En ansökan ska avvisas, om grunden för ansökan inte framgår och sökanden inte följer ett föreläggande att avhjälpa bristen.

En ansökan om skuldsanering ska anses avse ett huvudinsolvensförfarande enligt artikel 3.1 insolvensförordningen.

3 § När ett huvudinsolvensförfarande har beslutats i en annan medlemsstat och förfarandet avser en gäldenär med ett driftställe i Sverige, ska beslutet anmälas till Bolagsverket för kungörande. Också i andra fall får en sådan anmälan göras. Insolvensförfarandet ska kungöras i Post- och Inrikes Tidningar.

Det som enligt svensk lag eller annan författning gäller i fråga om anteckning av beslut om insolvensförfaranden i offentliga register gäller också när ett huvudinsolvensförfarande har beslutats i en annan medlemsstat. Beslutet ska anmälas till Bolagsverket som ska underrätta den som för respektive register.

Regeringen får meddela föreskrifter om vad som ska framgå av anmälan om kungörande enligt första stycket och av anmälan om registrering enligt andra stycket.

För kungörande och hantering av anmälan om registrering får Bolagsverket ta ut avgifter. Regeringen får meddela föreskrifter om avgifternas storlek.

4 § Vid konkurs och företagsrekonstruktion är det konkursförvaltaren respektive rekonstruktören som har den underrättelseskyldighet som avses i artikel 54 insolvensförordningen. Det framgår av 21 § lagen (2016:000) om skuldsanering och 23 § lagen (2016:000) om skuldsanering för företagare att Kronofogdemyndigheten har motsvarande skyldighet vid skuldsanering.

5 § Om det finns svensk domsrätt enligt artikel 6 insolvensförordningen och någon annan behörig domstol saknas, är Stockholms tingsrätt behörig.

6 § Vid borgenärernas godkännande av ett sådant åtagande som avses i artikel 36 insolvensförordningen ska åtagandet anses vara godkänt om tre femtedelar av de röstande har godkänt åtagandet och deras fordringar uppgår till tre femtedelar av de röstberättigande fordringarnas sammanlagda belopp.

7 § En begäran om att inleda ett samordningsförfarande för en koncern enligt artikel 61 insolvensförordningen som görs vid en domstol som handlägger ett konkursärendet beträffande en av koncernens medlemmar ska handläggas i konkursärendet. I den mån inte annat följer av insolvensförordningen ska bestämmelserna i konkurslagen (1987:672) tillämpas vid handläggningen.

Görs begäran vid en domstol som handlägger ett ärende om företagsrekonstruktion beträffande en av koncernens medlemmar ska den handläggas i det ärendet. I den mån inte annat följer av insolvensförordningen ska bestämmelserna i lagen (1996:764) om företagsrekonstruktion tillämpas vid handläggningen.

8 § Bolagsverket ska ansvara för att de uppgifter som avses i artikel 24.2 insolvensförordningen och som finns i aktiebolagsregistret, föreningsregistret, handelsregistret, konkursregistret, europabolagsregistret och europakooperativregistret är tillgängliga på det sätt som anges i artikel 27.1 insolvensförordningen.

Vad som sägs i första stycket ska beträffande stiftelseregistret gälla för länsstyrelserna.

Vid konkurs och företagsrekonstruktion ska uppgifterna inte längre vara tillgängliga enligt första stycket när fem år förflutit efter utgången av det kalenderår då konkursen eller företagsrekonstruktionen avslutades.

1. Denna lag träder i kraft den 26 juni 2019 i fråga om 8 § och i övrigt den 26 juni 2017.

2. Genom lagen upphävs lagen (2005:1046) med kompletterande bestämmelser till insolvensförordningen.

3. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande för insolvensförfaranden som inletts före den 26 juni 2017 och som omfattas av rådets förordning (EG) 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden.

Häriigenom föreskrivs följande.

Lagens syfte

1 § Syftet med denna lag är att göra det möjligt för borgenärer, domstolar och andra myndigheter att få tillgång till information om pågående skuldsaneringsförfaranden.

Skuldsaneringsregister

2 § Bolagsverket får med hjälp av automatiserad behandling föra ett register med uppgifter om skuldsaneringsförfaranden.

Förhållandet till personuppgiftslagen

3 § Vid behandling av personuppgifter som omfattas av denna lag gäller personuppgiftslagen (1988:204), om inte annat följer av denna lag eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den.

Bolagsverket är personuppgiftsansvarigt för den behandling av personuppgifter som verket utför enligt denna lag.

Ändamål

4 § Skuldsaneringsregistret får användas för upplysningar till den som begär uppgifter om pågående skuldsaneringsförfaranden. Bolagsverket får använda registret för uppföljning av och tillsyn över de övriga register som förs hos verket samt för utfärdande av bevis om att en person inte genomgår skuldsanering.

Sammankoppling av register

5 § Registret ska sammankopplas med andra insolvensregister i Europeiska unionen och vara tillgängligt för allmänheten genom den europeiska e-juridikportalen.

Registrets innehåll

6 § Skuldsaneringsregistret får endast innehålla de uppgifter om skuldsaneringsförfaranden som behövs för att tillgodose de ändamål som anges i 4 § och som avser uppgifter om

1. gäldenärens namn, personnummer och adress,
2. datum för beslutet att inleda skuldsaneringen,
3. till vilken domstol ett överklagande av beslut om skuldsanering ska ges in och tidsfristen för detta,
4. tidsfrist för att anmäla fordringar mot gäldenären, samt

5. datum då skuldsaneringen är avslutad.

Om gäldenären har skyddade personuppgifter behöver dennes namn och adress inte anges i registret.

Av registret ska det framgå att skuldsanering är ett huvudinsolvensförfarande enligt artikel 3.1 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden.

Underrättelse om skuldsaneringsbeslut

7 § När ett beslut om skuldsanering fattats ska Kronofogdemyndigheten genast sända en underrättelse om beslutet till Bolagsverket. Underrättelsen ska innehålla de uppgifter som anges i 6 §.

Kronofogdemyndigheten ska även underrätta verket om beslutet omprövats eller om det har prövats av domstol.

Gallring

8 § Uppgifterna i registret ska gallras senast fem år efter den dag då skuldsaneringen beviljades eller, om en betalningsplan löper under längre tid, senast den dag då planen löper ut.

Uppgifter om skuldsanering för företagare ska gallras senast tre år efter den dag då skuldsaneringen beviljades eller, om en betalningsplan löper under längre tid, senast den dag då planen löper ut.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2019 i fråga om 5 § och i övrigt den 26 juni 2018.

3 Förslag till lag om ändring i
handelsregisterlagen (1974:157)

Prop. 2018/19:48
Bilaga 3

Härigenom föreskrivs i fråga om handelsregisterlagen (1974:157) att det ska införas en ny 16 a § med följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

16 a §

Vad som föreskrivs i 16 § om registrering av beslut om konkurs och företagsrekonstruktion ska även gälla när sådana beslut fattats beträffande ideella föreningar eller registrerade trossamfund som inte sedan tidigare finns registrerade i handelsregistret.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2018.

4 Förslag till lag om ändring i konkurslagen
(1987:672)

Härigenom föreskrivs i fråga om konkurslagen (1987:672) att 15 kap. 7 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

15 kap.

7 §¹

Registret får innehålla uppgifter om:

1. konkursgäldenärens namn, personnummer och adress,
2. datum för konkursbeslutet,
3. datum för konkursens avslutande,
4. den domstol som fattat beslutet om konkursen och domstolens målnummer,
5. beslut genom vilket högre rätt har upphävt konkursbeslutet,
6. konkursförvaltarens namn och adress *samt*
7. namn och adress på den tillsynsmyndighet som utövar tillsyn över förvaltningen.

6. konkursförvaltarens namn och adress,
7. namn och adress på den tillsynsmyndighet som utövar tillsyn över förvaltningen,

8. *till vilken domstol ett överklagande av beslutet om konkurs ska ges in och inom vilken tid,*

9. *vilket slags insolvensförfarande beslutet rör (huvudinsolvensförfarande, sekundärt insolvensförfarande eller självständigt territoriellt begränsat insolvensförfarande), samt*

10. *om bevakningsförfarande anordnats, tidsfristen för att anmäla fordringar.*

Uppgifterna i registret *skall* gallras fem år efter utgången av det kalenderår då konkursen avslutades.

Uppgifterna i registret *ska* gallras fem år efter utgången av det kalenderår då konkursen avslutades.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2018.

5 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:184)
om behandling av uppgifter i
Kronofogdemyndighetens verksamhet

Prop. 2018/19:48
Bilaga 3

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet att 2 kap. 15 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

15 §¹

Uppgifter får behandlas i databasen för tillhandahållande av information som behövs i författningsreglerad verksamhet hos någon annan än Kronofogdemyndigheten för tillsyn samt lämplighets- och tillståndsprovning och annan liknande provning.

Personuppgifter som behandlas enligt första stycket får även behandlas för att fullgöra sådant uppgiftslämnande till någon annan än Kronofogdemyndigheten som sker i överensstämmelse med lag eller förordning.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2018.

¹ Senaste lydelse SFS 2006:733.

Förslag till förordning om ändring i handelsregisterförordningen (1974:188)

Härigenom föreskrivs i fråga om handelsregisterförordningen (1974:188) att det ska införas in en ny paragraf, 3 c §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 c §

När ett beslut om konkurs eller företagsrekonstruktion registreras enligt 16 § handelsregisterlagen (1974:157) ska följande uppgifter antecknas i registret.

1. gäldenärens namn, organisationsnummer eller personnummer och adress,

2. datum för beslut om konkurs eller företagsrekonstruktion,

3. datum för förfarandets avslutande,

4. uppgift om den domstol som fattat beslut och domstolens målnummer,

5. vilket slags insolvensförfarande beslutet rör (huvudinsolvensförfarande, sekundärt insolvensförfarande eller självständigt territoriellt begränsat insolvensförfarande),

6. förvaltarens eller rekonstruktörens namn och adress,

7. till vilken domstol ett överklagande av beslutet om konkurs eller företagsrekonstruktion ska ges in och inom vilken tid, samt

8. om bevakningsförfarande anordnats, tidsfristen för att anmäla fordringar.

Denna förordning träder i kraft den 26 juni 2018.

7 Förslag till förordning om ändring i
stiftelseförordningen (1995:1280)

Prop. 2018/19:48
Bilaga 3

Härigenom föreskrivs i fråga om stiftelseförordningen (1985:1280) att det ska införas in en paragraf, 7 c §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 c §

När ett beslut om konkurs eller företagsrekonstruktion ska registreras enligt 10 kap. 4 § stiftelselagen (1994:1220) ska följande uppgifter antecknas i registret.

1. gäldenärens namn, organisationsnummer och adress,

2. datum för beslut om konkurs eller företagsrekonstruktion,

3. datum för förfarandets avslutande,

4. uppgift om den domstol som fattat beslut och domstolens målnummer,

5. vilket slags insolvensförfarande beslutet rör (huvudinsolvensförfarande, sekundärt insolvensförfarande eller självständigt territoriellt begränsat insolvensförfarande),

6. förvaltarens eller rekonstruktörens namn och adress,

7. till vilken domstol ett överklagande av beslutet om konkurs eller företagsrekonstruktion ska ges in och inom vilken tid, samt

8. om bevakningsförfarande anordnats, tidsfristen för att anmäla fordringar.

Denna förordning träder i kraft den 26 juni 2018.

8 Förslag till förordning om ändring i konkursförordningen (1987:916)

Häri genom föreskrivs i fråga om konkursförordningen (1987:916) att 26 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

26 §¹

Om bevakning *skall* äga rum, *skall* rätten genast underrätta gäldenären, förvaltaren, tillsynsmyndigheten och varje känd borgenär samt dem som enligt 21 § *skall* underrättas om edgångssammanträdet. Underrättelsen *skall* innehålla uppgifter om

1. innehållet i den kungörelse som utfärdats enligt 9 kap. 3 § konkurslagen (1987:672),

2. tingsrättens postadress på den kansliort där ärendet handläggs och

3. vad rätten enligt 9 kap. 8 § första stycket konkurslagen har bestämt i fråga om

a) anmärkningstid,

b) plats där bevakningshandlingarna *skall* hållas tillgängliga för granskning samt

c) tidpunkten för det förliknings-sammanträde som *skall* hållas inför rätten, om anmärkningar framställs.

Om rätten fattar beslut i de frågor som avses i första stycket 3 vid ett senare tillfälle än vid beslutet om bevakningsförfarandet, *skall* särskild underrättelse om det förstnämnda beslutet skickas snarast därefter.

I underrättelse enligt första stycket *skall* erinras om att borgenärerna i andra fall än som avses i 14 kap. 6 § tredje stycket konkurslagen endast på begäran ges tillfälle att enligt 8 § samma

Om bevakning *ska* äga rum, *ska* rätten genast underrätta gäldenären, förvaltaren, tillsynsmyndigheten och varje känd borgenär samt dem som enligt 21 § *ska* underrättas om edgångssammanträdet. Underrättelsen *ska* innehålla uppgifter om

1. innehållet i den kungörelse som utfärdats enligt 9 kap. 3 § konkurslagen (1987:672),

2. tingsrättens postadress på den kansliort där ärendet handläggs och

3. vad rätten enligt 9 kap. 8 § första stycket konkurslagen har bestämt i fråga om

a) anmärkningstid,

b) plats där bevakningshandlingarna *ska* hållas tillgängliga för granskning samt

c) tidpunkten för det förliknings-sammanträde som *ska* hållas inför rätten, om anmärkningar framställs.

Om rätten fattar beslut i de frågor som avses i första stycket 3 vid ett senare tillfälle än vid beslutet om bevakningsförfarandet, *ska* särskild underrättelse om det förstnämnda beslutet skickas snarast därefter.

I underrättelse enligt första stycket *ska* erinras om att borgenärerna i andra fall än som avses i 14 kap. 6 § tredje stycket konkurslagen endast på begäran ges tillfälle att enligt 8 § samma

¹ Senaste lydelse 2001:76.

kapitel yttra sig över förvaltarens arvodesframställning och, om rätten håller förhandling i arvodesfrågan, kallas till förhandlingen.

kapitel yttra sig över förvaltarens arvodesframställning och, om rätten håller förhandling i arvodesfrågan, kallas till förhandlingen.

Prop. 2018/19:48
Bilaga 3

En underrättelse enligt första stycket ska även sändas till länsstyrelsen om gäldenären är en stiftelse och i annat fall till Bolagsverket.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2018.

9 Förslag till förordning om ändring i
förordningen (1987:978) om ekonomiska
föreningar

Härigenom föreskrivs i fråga om förordningen (1987:978) om ekonomiska föreningar att det ska införas en ny paragraf, 18 c §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

18 c §

När ett beslut om konkurs eller företagsrekonstruktion registreras enligt 11 kap. 20 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar ska följande uppgifter antecknas i registret.

- 1. gäldenärens namn, organisationsnummer och adress,*
- 2. datum för beslut om konkurs eller företagsrekonstruktion,*
- 3. datum för förfarandets avslutande,*
- 4. uppgift om den domstol som fattat beslut om konkurs eller företagsrekonstruktion och domstolens målnummer,*
- 5. uppgift om vilket slags insolvensförfarande beslutet rör (huvudinsolvensförfarande, sekundärt insolvensförfarande eller självständigt territoriellt begränsat insolvensförfarande),*
- 6. förvaltarens eller rekonstruktörens namn och adress,*
- 7. till vilken domstol ett överklagande av beslutet om konkurs eller företagsrekonstruktion ska ges in och inom vilken tid, samt*
- 8. om bevakningsförfarande anordnats, tidsfristen för att anmäla fordringar.*

Denna förordning träder i kraft den 26 juni 2018.

Härigenom föreskrivs i fråga om aktiebolagsförordningen (2005:559) ska införas en ny paragraf, 2 kap. 14 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

14 a §

När beslut om konkurs eller företagsrekonstruktion ska registreras i aktiebolagsregistret enligt 25 kap. 48 § aktiebolagslagen (2005:551) ska följande uppgifter antecknas.

1. gäldenärens namn, organisationsnummer och adress,

2. datum för beslut om konkurs eller företagsrekonstruktion,

3. datum för förfarandets avslutande,

4. uppgift om den domstol som fattat beslut om konkurs eller företagsrekonstruktion samt domstolens målnummer,

5. uppgift om vilket slags insolvensförfarande beslutet rör (huvudinsolvensförfarande, sekundärt insolvensförfarande eller självständigt territoriellt begränsat insolvensförfarande),

6. förvaltarens eller rekonstruktörens namn och adress,

7. till vilken domstol ett överklagande av beslutet om konkurs eller företagsrekonstruktion ska ges in och inom vilken tid, samt

8. om bevakningsförfarande anordnats, tidsfristen för att anmäla fordringar.

Denna förordning träder i kraft den 26 juni 2018.

11 Förslag till förordning om ändring i
förordningen (2005:1056) om kungörande och
registrering av vissa insolvensförfaranden

Härigenom föreskrivs i fråga om förordningen (2005:1056) om kungörande och registrering av vissa insolvensförfaranden att 1, 2, 3, 4, 5 och 6 §§ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

Denna förordning gäller vid tillämpning av *rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000* om insolvensförfaranden (insolvensförordningen).

Denna förordning gäller vid tillämpning av *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2015/848 av den 20 maj 2015* om insolvensförfaranden (insolvensförordningen).

2 §

Om ett beslut om konkurs eller företagsrekonstruktion avser ett territoriellt begränsat förfarande, *skall* domstolen ange detta i beslutet. Avser beslutet ett sekundärförfarande enligt artikel 3.3 insolvensförordningen, *skall* också detta anges.

Om ett beslut om konkurs eller företagsrekonstruktion avser ett territoriellt begränsat förfarande, *ska* domstolen ange detta i beslutet. Avser beslutet ett sekundärförfarande enligt artikel 3.3 insolvensförordningen, *ska* också detta anges.

3 §

En anmälan om kungörande enligt 3 § första stycket lagen (2005:1046) med kompletterande bestämmelser till insolvensförordningen *skall* innehålla uppgifter om

En anmälan om kungörande enligt 3 § första stycket lagen (2017:000) med kompletterande bestämmelser till insolvensförordningen *ska* innehålla uppgifter om

1. vilken gäldenär beslutet avser,
2. vilken domstol som har fattat beslutet,
3. när beslutet har fattats,
4. *vem som har utsetts till förvaltare*, och
5. om förfarandet är ett huvudinsolvensförfarande eller ett territoriellt begränsat förfarande.

1. *gäldenärens namn, organisationsnummer eller personnummer och adress*,
2. vilken domstol som har fattat beslutet *och domstolens målnummer*,
3. när beslutet har fattats,
4. *förvaltarens eller rekonstruktörens namn och adress*, och
5. om förfarandet är ett huvudinsolvensförfarande eller ett territoriellt begränsat förfarande.

En anmälan om registrering enligt 3 § andra stycket lagen (2005:1046) med kompletterande bestämmelser till insolvensförordningen ska göras om gäldenären

En anmälan om registrering enligt 3 § andra stycket lagen (2017:000) med kompletterande bestämmelser till insolvensförordningen ska göras om gäldenären

1. har beviljats företagsinteckning i Sverige,
2. är en registrerad juridisk person eller en enskild näringsidkare som är införd i handelsregistret,

3. är auktoriserad eller godkänd revisor och verksam i Sverige,

4. är förmyndare, god man eller förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken,

5. har fast egendom eller tomträtt som är införd i fastighetsregistret,

6. har i Sverige registrerat skepp eller skeppsbygge, andel i sådan egendom eller villkorlig äganderätt till egendomen eller till andel i den,

7. har i Sverige registrerat luftfartyg eller andel i eller intecknade reservdelar till sådant luftfartyg,

8. är advokat eller biträdande jurist på advokatbyrå och är verksam i Sverige,

9. är fastighetsmäklare och är verksam i Sverige,

10. är deltagare i ett anmält avvecklingssystem i Sverige enligt lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden,

11. har elcertifikat som är registrerade i elcertifikatsregistret, eller

12. i annat fall har tillstånd att utöva eller förestå en viss näringsverksamhet i Sverige och tillståndet enligt lag eller annan författning kan komma att upphöra på grund av beslutet.

Av anmälan *skall* det, förutom uppgift om vilka av punkterna 1–12 som föranleder registrering, framgå

1. vilken gäldenär beslutet avser,

2. vilken domstol som har fattat beslutet,

3. när beslutet har fattats,

4. vem som har utsetts till förvaltare, och

5. samtliga uppgifter som har betydelse för identifieringen av föremålet för registrering.

Av anmälan *ska* det, förutom uppgift om vilka av punkterna 1–12 som föranleder registrering, framgå

1. gäldenärens namn, organisationsnummer eller personnummer och adress,

2. vilken domstol som har fattat beslutet och domstolens målnummer,

3. när beslutet har fattats,

4. uppgift om vilket slags insolvensförfarande beslutet rör,

5. förvaltarens eller rekonstruktörens namn och adress, och

6. samtliga uppgifter som har betydelse för identifieringen av föremålet för registrering.

När en anmälan enligt 4 § har gjorts, ska Bolagsverket anteckna förhållandet i de register som verket för samt underrätta

1. inskrivningsmyndigheten för företagsinteckning, om gäldenären har beviljats företagsinteckning,

2. Revisorsnämnden, om gäldenären är auktoriserad eller godkänd revisor,

3. överförmyndaren, om gäldenären är förmyndare, god man eller sådan förvaltare som förordnats enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken,

4. inskrivningsmyndigheten, om gäldenären har fast egendom eller tomträtt,

5. registermyndigheten, om gäldenären har registrerat skepp eller skeppsbygge, andel i sådan egendom eller villkorlig äganderätt till egendomen eller till andel i den,

6. inskrivnings- och registermyndigheterna, om gäldenären har registrerat luftfartyg eller andel i eller intecknade reservdelar till sådant luftfartyg,

7. Sveriges advokatsamfund, om gäldenären är advokat eller biträdande jurist på advokatbyrå,

8. Fastighetsmäklarinspektionen, om gäldenären är fastighetsmäklare,

9. Finansinspektionen, om gäldenären är deltagare i ett anmält avvecklingssystem enligt lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden,

10. Affärsverket svenska kraftnät, om gäldenären har elcertifikat som är registrerade i elcertifikatsregistret enligt lagen (2011:1200) om elcertifikat,

11. har elcertifikat som är registrerade i elcertifikatsregistret, *eller*

12. i annat fall har tillstånd att utöva eller förestå en viss näringsverksamhet i Sverige och tillståndet enligt lag eller annan författning kan komma att upphöra på grund av beslutet.

11. har elcertifikat som är registrerade i elcertifikatsregistret,

12. i annat fall har tillstånd att utöva eller förestå en viss näringsverksamhet i Sverige och tillståndet enligt lag eller annan författning kan komma att upphöra på grund av beslutet, *eller*

13. registermyndigheten om gäldenären är en stiftelse.

6 §

Avgift *skall* betalas med 600 *kr* i ärenden som rör kungöranden enligt 3 § och med 800 *kr* i ärenden som rör hantering av registreringar enligt 4 §. Avgiften *skall* betalas till Bolagsverket när anmälan ges in.

Avgift *ska* betalas med 600 *kronor* i ärenden som rör kungöranden enligt 3 § och med 800 *kronor* i ärenden som rör hantering av registreringar enligt 4 §. Avgiften *ska* betalas till Bolagsverket när anmälan ges in.

Denna förordning träder i kraft den 26 juni 2017.

12 Förslag till förordning om ändring i
förordningen (2007:1110) med instruktion för
Bolagsverket

Prop. 2018/19:48
Bilaga 3

Härigenom föreskrivs i fråga om förordningen (2007:1110) med instruktion för Bolagsverket att 3 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §¹

Bolagsverket för register över

1. näringsförbud och tillfälliga näringsförbud,
2. fysiska personers och dödsbans konkurser,

3. skuldsanering enligt lagen (2017:000) om skuldsaneringsregister,

3. förbud att lämna juridiskt eller ekonomiskt biträde, och

4. förbud att lämna juridiskt eller ekonomiskt biträde, och

4. anmälda verksamhetsutövare enligt 6 kap. 3 § lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

5. anmälda verksamhetsutövare enligt 6 kap. 3 § lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Denna förordning träder i kraft den 26 juni 2018.

¹ Senaste lydelse SFS 2009:98.

Förteckning över remissinstanserna

Efter remiss har yttranden över betänkandet avgetts av Svea hovrätt, Gotlands tingsrätt, Helsingborgs tingsrätt, Stockholms tingsrätt, Kammarrätten i Göteborg, Förvaltningsrätten i Stockholm, Justitiekanslern, Domstolsverket, Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden, Datainspektionen, Kommerskollegium, Riksgäldskontoret, Finansinspektionen, Skatteverket, Kronofogdemyndigheten, Länsstyrelsen i Stockholms län, Länsstyrelsen i Skåne län, Länsstyrelsen i Västra Götalands län, Länsstyrelsen i Norrbottens län, Konsumentverket, Juridiska fakultetsnämnden vid Uppsala universitet, Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet, Bolagsverket, Myndigheten för tillväxtpolitiska utvärderingar och analyser, Tillväxtverket, Finansbolagens Förening, Föreningen Sveriges Kronofogdar, Landsorganisationen i Sverige, Näringslivets Regelnämnd, Rekonstruktör- och konkursförvaltarkollegiet i Sverige, Småföretagarnas Riksförbund, Svenska Bankföreningen, Svensk Inkasso, Svenskt Näringsliv, Sveriges advokatsamfund, Tjänstemännens centralorganisation, UC AB och Yrkesföreningen för budget- och skuldrådgivare i kommunal tjänst.

Riksdagens ombudsmän, Arbetsgivarverket, Regelrådet, Företagarförbundet Fria Företagare, Företagarna, Institutet för Företagsrekonstruktion, Riksförbundet Insolvens, Sparbankernas Riksförbund, Stiftelsen Ackordscentralen, Sveriges akademikers centralorganisation och Sveriges Kommuner och Landsting har avstått från att yttra sig.

1 Förslag till lag om ändring i konkurslagen (1987:672)

Härigenom föreskrivs i fråga om konkurslagen (1987:672)¹
dels att 15 kap. 6–8 §§ ska upphöra att gälla,
dels att 15 kap. 5 § och rubriken närmast före 15 kap. 5 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

15 kap.

Register över konkurser

Registrering av konkurser²

5 §³

Hos Bolagsverket ska, för de ändamål som anges i 6 §, med hjälp av automatisk databehandling föras ett för hela landet gemensamt register över fysiska personers och dödsboms konkurser.

I handelsregisterlagen (1974:157), aktiebolagslagen (2005:551) och lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar finns det bestämmelser om registrering av juridiska personers konkurser.

I lagen (2017:473) med kompletterande bestämmelser till 2015 års insolvensförordning finns bestämmelser om registrering av konkurser i ett insolvensregister.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 juni 2019.
 2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för konkurser som har beslutats före ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse av
15 kap. 6 § 2004:241
15 kap. 7 § 1995:793
15 kap. 8 § 2004:241.

² Senaste lydelse 1995:793.

³ Senaste lydelse 2018:713.

2 **Förslag till lag om ändring i lagen (1996:764)
om företagsrekonstruktion**

Härigenom föreskrivs att det i lagen (1996:764) om företagsrekonstruktion ska införas en ny paragraf, 4 kap. 15 §, och närmast före 4 kap. 15 § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap.

***Registrering av
företagsrekonstruktioner***

15 §

I lagen (2017:473) med kompletterande bestämmelser till 2015 års insolvensförordning finns bestämmelser om registrering av företagsrekonstruktioner i ett insolvensregister.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2019.

3 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet

Prop. 2018/19:48
Bilaga 5

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 1 § och 2 kap. 14 § lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §²

Denna lag tillämpas vid behandling av personuppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet med utsökning och indrivning, skuldsanering, F-skuldsanering, betalningsföreläggande och handräckning, europeiskt betalningsföreläggande, tillsyn i konkurs samt i annan verksamhet som särskilt åligger Kronofogdemyndigheten, om behandlingen är helt eller delvis automatiserad eller om uppgifterna ingår i eller är avsedda att ingå i en strukturerad samling av personuppgifter som är tillgängliga för sökning eller sammanställning enligt särskilda kriterier.

Denna lag tillämpas vid behandling av personuppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet med utsökning och indrivning, skuldsanering, F-skuldsanering, betalningsföreläggande och handräckning, europeiskt betalningsföreläggande, tillsyn i konkurs samt i annan verksamhet som särskilt åligger Kronofogdemyndigheten, om behandlingen är helt eller delvis automatiserad eller om uppgifterna ingår i eller är avsedda att ingå i en strukturerad samling av personuppgifter som är tillgängliga för sökning eller sammanställning enligt särskilda kriterier. *Lagen tillämpas dock inte vid behandling av personuppgifter i insolvensregistret över skuldsaneringar och F-skuldsaneringar enligt lagen (2017:473) med kompletterande bestämmelser till 2015 års insolvensförordning.*

Bestämmelserna i 4, 5 och 7 §§, 2 kap. samt 3 kap. 3 a § gäller även vid behandling av uppgifter om juridiska personer och avlidna.

2 kap.

14 §³

Uppgifter får behandlas i databasen för att tillhandahålla information som behövs i Kronofogdemyndighetens verksamhet för

1. handläggning av ärenden om skuldsanering och F-skuldsanering,
2. förebyggande av överskuld-sättning, och
2. förebyggande av överskuld-sättning,

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 2006:733.

² Senaste lydelse 2016:685.

³ Senaste lydelse 2018:230.

*3. att föra ett insolvensregister
över skuldsaneringar och F-skuld-
saneringar enligt lagen (2017:473)
med kompletterande bestämmelser
till 2015 års insolvensförordning,
och*

3. tillsyn, kontroll, uppföljning
och planering av verksamheten.

4. tillsyn, kontroll, uppföljning
och planering av verksamheten.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2019.

4 Förslag till lag om ändring i
skuldsaneringslagen (2016:675)

Prop. 2018/19:48
Bilaga 5

Härigenom föreskrivs att det i skuldsaneringslagen (2016:675) ska införas en ny paragraf, 60 §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

60 §

I lagen (2017:473) med kompletterande bestämmelser till 2015 års insolvensförordning finns bestämmelser om registrering av skuldsaneringar i ett insolvensregister.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2019.

5 Förslag till lag om ändring i lagen (2016:676)
om skuldsanering för företagare

Härigenom föreskrivs att det i lagen (2016:676) om skuldsanering för företagare ska införas en ny paragraf, 62 §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

62 §

I lagen (2017:473) med kompletterande bestämmelser till 2015 års insolvensförordning finns bestämmelser om registrering av F-skuldsaneringar i ett insolvensregister.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2019.

6 Förslag till lag om ändring i lagen (2017:473)
med kompletterande bestämmelser till 2015 års
insolvensförordning

Prop. 2018/19:48
Bilaga 5

Härigenom föreskrivs att det i lagen (2017:473) med kompletterande bestämmelser till 2015 års insolvensförordning ska införas sex nya paragrafer, 13–18 §§, och närmast före 13 § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Insolvensregister

13 §

Insolvensförfaranden enligt 2015 års insolvensförordning som inleds i Sverige ska registreras i insolvensregister.

Bolagsverket ska föra ett insolvensregister över konkurser och ett insolvensregister över företagsrekonstruktioner. Kronofogdemyndigheten ska föra ett insolvensregister över skuldsaneringar och F-skuldsaneringar.

14 §

I insolvensregistren ska beslut om att inleda ett insolvensförfarande och andra uppgifter om förfarandet registreras.

15 §

Insolvensregistren får användas för att göra uppgifterna i registren tillgängliga i enlighet med 2015 års insolvensförordning och för att i övrigt lämna upplysningar om insolvensförfaranden till den som begär det.

Insolvensregistret över konkurser får användas för uppföljning av och tillsyn över de övriga register som Bolagsverket för.

16 §

En uppgift i insolvensregistret över konkurser ska gallras fem år efter den dag då konkursen avslutades eller konkursbeslutet upphävdes.

17 §

En uppgift i insolvensregistret över företagsrekonstruktioner ska gallras fem år efter den dag då företagsrekonstruktionen upphörde eller beslutet om företagsrekonstruktion upphävdes.

18 §

En uppgift i insolvensregistret över skuldsaneringar och F-skuldsaneringar ska gallras fem år efter den dag då inledandebeslutet meddelades eller, om uppgiften gäller F-skuldsanering, tre år efter den dagen. Om en betalningsplan löper ut senare, ska dock uppgiften gallras den dag då planen löper ut.

Om ett beslut om att inleda skuldsanering eller F-skuldsanering upphävs eller om skuldsanering eller F-skuldsanering inte beviljas, ska uppgiften gallras redan när det beslut som avslutar ärendet får laga kraft. Detsamma gäller om ett ärende om skuldsanering eller F-skuldsanering avskrivs eller om en pågående skuldsanering eller F-skuldsanering upphävs.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 juni 2019.
 2. Lagen tillämpas inte på insolvensförfaranden som har inletts före ikraftträdandet.

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2019-01-24

Närvarande: F.d. justitierådet Ella Nyström samt justitieråden Erik Nymansson och Thomas Bull

Insolvensregister enligt 2015 års insolvensförordning

Enligt en lagrådsremiss den 17 januari 2019 har regeringen (Justitiedepartementet) beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i konkurslagen (1987:672),
2. lag om ändring i lagen (1996:764) om företagsrekonstruktion,
3. lag om ändring i lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet,
4. lag om ändring i skuldsaneringslagen (2016:675),
5. lag om ändring i lagen (2016:676) om skuldsanering för företagare,
6. lag om ändring i lagen (2017:473) med kompletterande bestämmelser till 2015 års insolvensförordning.

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av kanslirådet Elin Bellander.

Förslagen föranleder följande yttrande av *Lagrådet*:

Förslaget till lag om ändring i lagen med kompletterande bestämmelser till 2015 års insolvensförordning

18 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om gallring av uppgifter i insolvensregistret över skuldsaneringar och F-skuldsaneringar. Om en pågående skuldsanering eller F-skuldsanering upphävs ska enligt andra stycket andra meningen gallring av uppgiften ske när det beslut som avslutar ärendet får laga kraft.

Uttrycket ”en pågående skuldsanering eller F-skuldsanering” framstår enligt Lagrådets mening som mindre lämpligt. Ett beslut om skuldsanering kan, om betalningsförmåga helt saknas, innebära att gäldenären omedelbart blir befriad från sina skulder. Det är i sådant fall tveksamt vad som avses med att skuldsanering pågår. Lämpligare är att närmare anknyta till ordalagen i 48 § skuldsaneringslagen (2016:675) och 50 § lagen (2016:676) om skuldsanering för företagare angående upphävande av beslut om skuldsanering. Lagrådet föreslår att andra stycket andra meningen ges följande lydelse.

Detsamma gäller om ett ärende om skuldsanering eller F-skuldsanering avskrivs eller om en beslutad skuldsanering eller F-skuldsanering upphävs efter omprövning.

Övriga lagförslag

Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.

Justitiedepartementet

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 28 februari 2019

Närvarande: statsminister Löfven, ordförande, och statsråden
Y Johansson, M Johansson, Baylan, Hallengren, Hultqvist, Damberg,
Shekarabi, Eriksson, Linde, Ekström, Eneroth, Dahlgren, Nilsson,
Ernkrans, Lindhagen, Lind

Föredragande: statsrådet M Johansson

Regeringen beslutar proposition 2018/19:48 Insolvensregister enligt
2015 års insolvensförordning